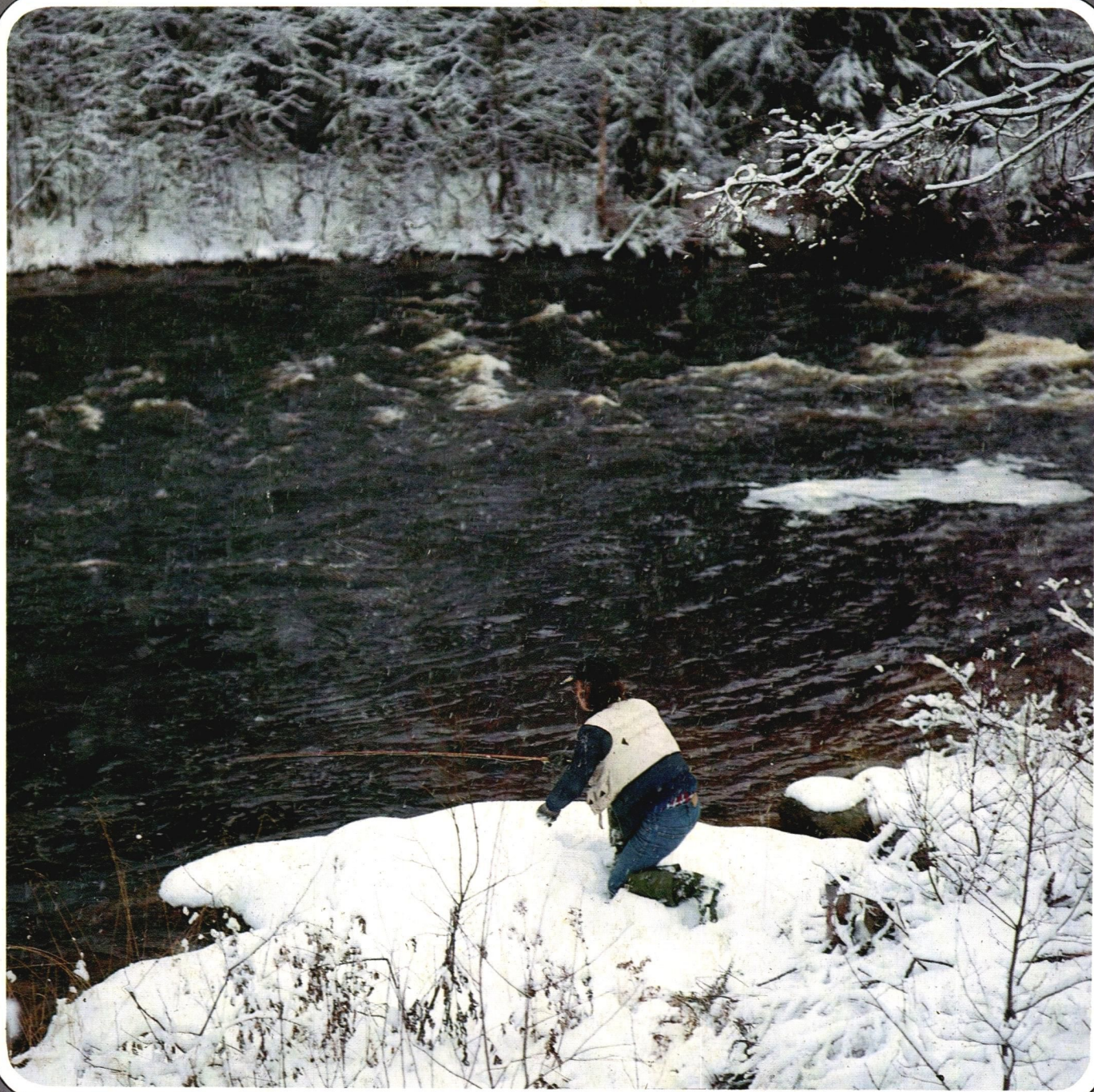

Flugfiske i Norden

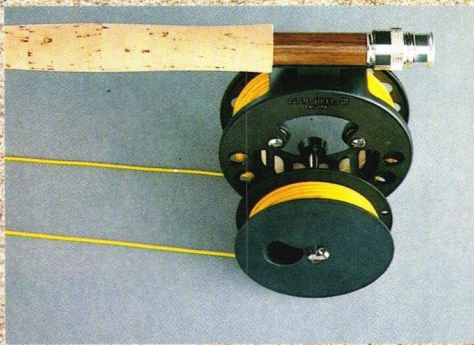
Vi testar laxspön Superlätta torrflugor
Nyzeeländska streamers Rödingdalen Långskaftade danskar

LEAP

fly reel system

Den mest funktionella flugrulle som någonsin tillverkats.

Svensk kvalitet och design.
Patentsökt.

- ★ Finns i fem storlekar
- ★ Nytt, unikt, enklare och billigare linbytestsystem.
- ★ Läs mer — faktabroschyr endast från Karpens.

INTRODUCING NEW SAGE GRAPHITE II

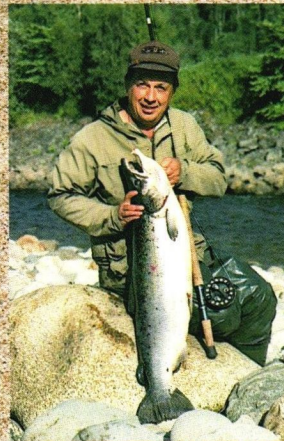
SAGE

Inför säsongen har vi utökat Sage-programmet rejält. Framst med spön av den nya generationen kolfiber — Graphite II.

En stor NYHET för året är också de nya SAGE-black. Äkta SAGE med något förenklad finish. Finns i två modeller 9' # 6-7 samt 8' # 5-6 till helt otroliga priset 975:—.

Ett gott råd — har du aldrig provat ett SAGE — gör det INNAN nästa spököp!

LAXFISKEKOLA

För fjärde året i rad arrangeras Karpens laxflugfiskekola i Norge. Vi fiskar på ett eget "vall" i älven Gaula. Förra årets största fisk, 17,5 kg, togs av huvudansvarig lärare Göran Andersson. Göran är garantin för en lyckad kurs. Mer info — per tel.

Ny postorderkatalog

Kat. No 4 beräknas komma ut mitten mars. Beställ ditt nya exemplar nu. Kostnad 10:— sedel eller postgiro 437 25 65-4. (Gamla postorderkunder får katalogen hemsänd automatiskt)

Karpens

SWEDEN

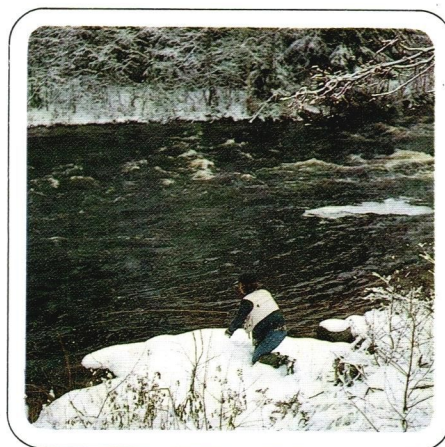
Postadress
Karpens Flugfiske & Fritid AB
Box 19136, 10432 Stockholm
Tel 08-15 58 50, 15 59 60
Butikadress
Valhallavägen 46 Stockholm

INNEHÅLL i detta nummer:	Sid
<i>Ledaren: Välkomna att medarbeta!</i>	5
<i>"Hasar-fiske". Bjud våröringen på en "hasande" fluga</i>	6
<i>Laxfiskeutrustning. Tips om bra rullar och linor samt stor test av laxflugspön</i>	10
<i>Bland bävervak och fladdermöss. Ett nattligt äventyr</i>	18
<i>Drömfiskar! Några storfiskar från året som gick</i>	21
<i>Streamers från landet "upp och ner". Spännande flugmönster från andra sidan klotet</i>	22
<i>Tänkt och tyckt</i>	24
<i>Kom med till Island! Utsträckt anmälningstid</i>	25
<i>Rödingdalen. Ett sommarfiske i Guds fria natur</i>	26
<i>"Smörgåsbordet" Om sjöarnas insektsrikedom</i>	30
<i>Flueflipp. Lika för lika!</i>	33
<i>Ett älgmöte. Fiske är inte bara fiske</i>	34
<i>Blue Ross. Favoritflugan som ändrade färg</i>	34
<i>Microballonger! Ett nytt sätt att binda superlätta torrflugor</i>	35
<i>Sista pusselbiten. Funderingar kring enkla flugmönster</i>	38
<i>Bokbiten. Nyheter för den läshungrige</i>	41
<i>Långskaftade danskar. Slanka, långa flugor för havsöringen</i>	46
<i>Nytt på marknaden. Bengt Öste om nya prylar och grejor</i>	48
<i>Köp, sälj och byt. Dags för nya läsarfynd!</i>	52
<i>Tankar på strandkanten. De kom i år också!</i>	54

Omslagsbilden

Verkliga entusiaster ger
aldrig upp...

Foto: Janne Olsson

Är LOOP-rullarna dyra?

Vi hävdar att de ej är dyra om följande fakta tas med i beräkningen:

Varje Loop-rulle tar fler linklasser än traditionella flugrullar. På bilden ses som exempel en Loop 2, 9 st linspolar och 4 spön i 4 olika linklasser (4 till 9). En traditionell rulle tar 1 eller maximalt 2 linklasser eftersom den måste vara "fylld" med lina och backing. Loop-rullens unika design medför ett betydligt bredare register. Det gör ingenting om den inte fylls ända ut.

Linan byts med hjälp av Linbytesaxel och Spole på utsidan av Loop-rullen vilket medför att spöt ej behöver träs om. Detta är en stor fördel eftersom man ej behöver vada iland för att byta linan. Loop-Spolarna är lättare, tar mindre plats, (avsaknad av vev), och är väsentligt mycket billigare än traditionella x-spolar. Loop-Spolarna skall ej försees med dyrbar backing. Samma spolar används till alla storlekar av Loop-rullar.

Till prisjämförelsen bör också läggas Loop-rullens höga kvalitet och överlägsna funktion, samt livstidsgaranti mot mat./fabr.-fel.

Jämför själv pris! Fyll i nedanstående tabell:

Rulltyp	Loop stl.	Annat fabr.	Annat fabr.	Annat fabr.
Pris
Linbytesaxel	95:—	— —	— —	— —
X-spole	40:—
Backing d.o.	— —
X-spole	40:—
Backing d.o.	— —
X-spole	40:—
Backing d.o.	— —
O.s.v. forts.				

Beställ din Loop-Rulle före 15 mars 1987, för leverans i april och välj mellan följande förmånliga alternativ:

1. 10% i förbeställningsrabatt.
2. 1 st linbytesaxel + 2 X-spolar utan kostnad.
3. valfri Loop Fluglina som kommer ut på marknaden, våren -87.

Loop-data

Loop 1	Vikt	93 gr.	WF3F+70m / WF5F+50m
Loop 1,5	Vikt	115 gr.	Kap. ej uppmätt.
Loop 2	Vikt	123 gr.	WF4F+200m / WF8F+125m
Loop 3	Vikt	155 gr.	WF7F+150m / WF10F+110m
Loop 3W	Vikt	185 gr.	Ny-bredare än Loop 3. Kap. ej uppmätt.
Loop 4	Vikt	235 gr.	WF10F+300m / WF12F+250m

Priser:

Loop 1	1.353:—
Loop 1,5	1.435:—
Loop 2	1.514:—
Loop 3	1.589:—
Loop 3W	1.633:—
Loop 4	1.716:—
Bytesaxel	99:—
X-Spolar	40:—

Övrigt Karpens:

Största sortering spöbyggnad — SAGE mfl, största sortering flugbindning, bl a Jungle Cock (odland), äkta Macaw, äkta Vulturine Guinea, Fisheman Laxkrok, upp till 30% billigare än Partridge, Flugbindsatser, mm. mm. **Beställ vår stora postorderkatalog nr. 4.** Sänd 10:— i kuvert, eller över postgiro 437 25 65-4.

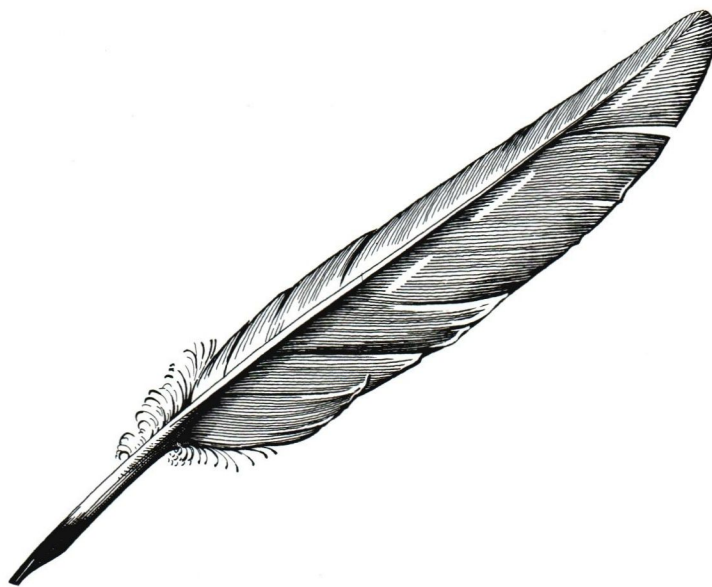
KARPENS FLUGFISKE & FRITID AB

Box 19136
10432 STOCKHOLM
Butik: Valhallavägen 46, STHLM
(Närmaste t-bana: Tekniska Högskolan, uppgång A)

POSTORDERMOTTAGNING

TEL: 08-15 58 50

(Med anledning av 1986 års köprusch, har vi byggt ut vårt postordersystem, så vi kan ge snabbare och bättre service).

Välkomna att medarbeta!

Med det här numret går FiN in på sin nionde årgång. Det har varit slitsamma, men samtidigt mycket tacksamma år för oss som arbetat med tidskriften. Nära nog dagligen får vi nämligen bevis på att ni läsare uppskattar våra ansträngningar att ge det nordiska flugfisket en egen tidskrift. Med en sådan uppbackning är det lätt att arbeta vidare i ambitionen att hålla FiN:s kvalitet lika hög också i fortsättningen.

Många av er var med redan från början och vet hur FiN kom till och hur vi arbetar. Men till vår glädje får vi nya läsare hela tiden, och för er som börjat läsa FiN först under de senaste åren, vill jag gärna berätta lite om hur tidskriften kommer till. Många tror nämligen, och de hänvisar då till tidningens höga standard, att FiN består av en fast skara "professionella" skribenter – men inget kan vara mer felaktigt. Istället bärs tidningen upp av helt vanliga flugfiskare, som arbetar ideellt och gratis. Det är tack vare alla dessa frivilliga insatser, som vi kan presentera en så högklassig tidskrift år efter år. Alla de tackbrev som kommer till redaktionen, vill jag därför med dessa rader vidarebefordra till alla er som varit oss så trogna under de här åren. Det är ni som bär FiN!

Andra läsare med goda idéer och uppslag till artiklar har emellertid tvekat att skriva. Oftast beror det på bristande tro på den egna förmågan att uttrycka sig i ord. Men när de fått veta att de får redaktionen hjälp att redigera och sammanställa sin text har modet återkommit, och när de slutligen sett sin artikel i tryck, har de med stolthet ringt och bett att få komma igen med nya artiklar.

Det faktum, att det är ni läsare som själva aktivt bidrar med artiklarna i vår tidskrift, borgar för nya idéer, aktuella fisketips, god lokalkännedom i fiskevatensreportagen och en ständigt levande diskussion om intressanta flugmönster.

FiN går alltså in på sitt nionde år, och jag vill med dessa rader tacka alla trogna medarbetare för er ovärderliga hjälp under de år som gått. Samtidigt vill jag hälsa alla – gamla som nytilkomna läsare – välkomna till ny, spännande fiskeläsning under 1987.

Jag vill också uppmuntra alla läsare att ta kontakt med redaktionen, om ni tror er ha uppslag till artiklar med intresse för vår läsekrets. Låt inte rädslan att skriva avskräcka er. Ni kommer att få all hjälp att sammanställa er text, och tillsammans ska vi leta fram lämpliga illustrationer till den. Det är nämligen som jag redan sagt, ni läsare själva som skapar FiN:s vitalitet. En tidning som vår kan inte skrivas på en tidningsredaktion. Den kan möjligen sammanställas där – men den måste skrivas av flugfiskare ute vid våra åar, älvar, sjöar och kuster runt om i Norden.

Så välkommen med artikeluppslag. Du vet villkoren – FiN arvoderar inga medarbetare. Det enda du får är ett stort TACK – inte bara från redaktionen utan också från alla våra läsare!

Jag gläder mig själv speciellt över den "vi-känsla", som ofta kommer till uttryck i brev och telefonsamtal från FiN:s skribenter. Många säger sig också ha fått egna, värdefulla kontakter eller nya, trevliga fiskekompisar sedan de börjat skriva i FiN, och menar att det är bra mycket viktigare än ett fett honorar. Jag förstår dem. Jag har nämligen också fått många nya, fantastiska vänner genom mitt engagemang i tidskriften.

Hela FiN:s idé bygger på entusiasmen inför en fantastisk hobby – flugfisket. Genom tidskriften kan vi dela den entusiasmen med varandra och utveckla vår sport i den fria dialogen flugfiskare emellan. På de här sidorna är därför alla lika välkomna!

Gunnar Johnson

Tidigt hasarfiske med skater vid Ågården i Tidan.

Bjud våröringen på "hasar-fiske"

*Fiske med torrfluga strax efter att isen har försvunnit – går det? Visst!
Här får vi lära oss en metod att locka säsongens första öringar.
En stor fluga hasad på ytan är rätta medicinen!*

Av Björn Blomqvist och Seppo Annala

Foto: Björn Blomqvist

Teckning: Seppo Annala

Den tidiga vårvintern 1981 tillträdde vi ett kilometerlångt arrende av ån Tidan i Västergötland. Det vi kände till om denna exklusiva strömsträcka var att den innehöll ett gott bestånd av vildöring och att sträckan inte var fiskad sedan flera år tillbaka.

Månaderna gick och äntligen en

vacker vårdag i början av maj månad stod vi där vid åkanten med laddade flugspön i våra händer. Flugvalet vid vårfisket brukar för det mesta mynna ut i färggranna streamers eller stora nymfer. Ett sådant flugval kan utan tvekan betecknas som mycket klokt, men vi hade helt andra planer för just

denna soliga vårdag. Sedan någon säsong tillbaka hade vi testat något som vi kallar för "hasarmetoden", och denna metod skulle nu prövas på detta garanterat ofiskade vildöringvattnen.

Efter ett par timmars idogt fiskande tyckte vi att "hasarmetoden" besan-

Tidanöring från Baltak som röjde sin ståndplats, då den steg för att kika på en skater. Den togs sedan på en imitation av dammsländan Cloeon dipterum och returnerades till ån.

nade våra tidigare erfarenheter som en effektiv metod. Sammanlagt hade 26 laxöringar lurats att gapa över våra storhacklade "hasarflugor". Därmed inte sagt att lyckade fiskeupplevelser räknas i antal fångad fisk eller kilon.

Det har flutit mycket vatten under broarna sedan dess, och vi och våra nära fiskevänner har ytterligare utprovat "hasarmetoden" under de år som gått sedan år 1981. Därför anser vi oss nu ha fått en så pass stor erfarenhet av denna fiskemetod, att den kan offentliggöras i vidare kretsar.

Skater-fiske

Bakgrund och tillika inspirationskälla till en hel del av vårt "hasarfiske" är hämtat från en artikel ur FiN:s första årgång, nämligen nr 3/79, benämnd "Skater om natten". Den skrevs av den finske flugbindaren och flugfiskaren Simo Lumme. I artikeln

berättar han om amerikanen E R Hewitt's ryktbara "fjärilsflugor".

Det var omkring år 1935 som E R Hewitt "hasade" sin sedemera ryktbara skater i sin favoritström Never-sink. Han använde uteslutande sin

Badger skater, Bòsluns och Royal Wulff Variant – alla flugorna är fiskade som hasare och har fått märken efter vassa öringtänder.

Badger skater som enda fluga till sitt "hasarfiske", och det bedrevs under den del av flugfiskesäsongen då insektslivet var i full gång. Här skiljer sig vår metod en aning från ursprunget, genom att vi "hasar" tidigt på säsongen och dessutom har vi kompletterat skaterflugan med ytterligare några "hasarflugor". Det har faktiskt hänt att vi vid något enstaka tillfälle lyckats locka upp öring till en välfiskad "hasare" så tidigt som april månad – och detta bland kvardröjande isflak. Men det är inte vid det mycket tidiga vårfisket vi ska dröja oss kvar utan istället inrikta oss på den sydsvenska vårmånaden maj.

Tidigt vårfiske

I maj händer stora saker både med vattentemperatur, vattenstånd och
forts på nästa sida

forts från föreg sida

insektsliv. Livet börjar åter spira efter en lång vinterdvala. Denna inneboende livskraft i naturen smittar av sig på oss köldstela flugfiskare, och vi plockar åter fram våra flugfiskegrejor. Är man då ohjälplig torrflugefiskare, passar verkligen "hasarmetoden" utmärkt till att tjuvstarta torrflugesäsongsongen med.

Detta med "rörlig" torrfluga anses ju som något fullt i vissa kretsar, och då framför allt i de gamla engelska leden. Likadant är det när det gäller kast med torrfluga nedströms. Men en sak är säker; levande insekter rör sig på ett eller annat sätt. Försök att tänka er hur en öring uppfattar rörelser underifrån. Ett rörligt föremål drar utan tvekan till sig öringens uppmärksamhet genom att spräcka dess spegel eller fönster. Detta åstadkommer man enkelt med en "hasare" kastad nedströms.

Vi vet att de flesta flugfiskare runt om i norden har uppmärksammat, att nattsländan är en av de insekter som skapar stor oro på eller i vattenytan både vid kläckning och äggläggning. Många flugfiskare har dragit nytta av dessa iakttagelser genom att ge flugan "liv" när den passerar en ätande öring. Då nattsländor är i farten gäller det att anpassa rörelserna på flugan till bara några få ryck eller hasningar över huvudet på öringen. Det är inte tal om någon konstant stripning utan bara små uppströms rörelser. Då det gäller säsongens tidiga "hasarfiske" händer det däremot ibland att vi "långhasar" flugan. Alltså tvärt emot vad många experter varnar för – och det med all rätt, för visst är stripande flugor för det mesta av ondo. Men kom ihåg att det är just innan insektslivet har kommit i gång på allvar som vi firar de stora triumferna med "hasare".

Här följer några viktiga råd angående "hasarflugorna". Hewitt använde tunnträdig krok och det gör även vi. Nedböjda eller raka krokögglor är bäst, eftersom flugan då lyfts istället för att dras ned i vattnet. En fint bunden skater skall bindas av långfibriga halshackel från tupp. Gärna med en diameter på 30–40 mm. Hackelfärgen är kanske inte det viktigaste men Hewitt använde för det mesta Badger. När flugan är färdigbunden skall den se ut som en diskus.

BADGER SKATER

Krok: stl 12–14 Mustad 94833.

Tråd: svart.

Hackel: 30–40 mm badger-hackel

Huvud: svart

BÖSLUNS

(En stor sedgefluga)

Krok: VMC stl 6 VMC 9245.

Tråd: svart.

Kropp: flyrite, valfri färg.

Sedgevinge: Sjubb (ekorre går lika bra).

Kropp och fronthackel: valfri färg.

Huvud: svart.

ROYAL WULF VARIANT

Krok: stl 12 Mustad 94833

Tråd: svart.

Stjært: vit kalvsvans.

Kropp: påfågelhearl bak och fram, mittdelen av röd floss.

Vingar: vit kalvsvans.

Hackel: mixat brunt och grizzle.

Huvud: svart.

Flugrullen ska naturligtvis vara laddad med en flytande lina, klass 5–6 är helt okey. Spöt bör inte vara för kort utan gärna 9 fot. Nu till det absolut viktigaste, förutom flugan förstås. Tafsens skall vara 10–12 fot och helst knutlös. Detta för att ej orsaka några "extraspår" i vattenytan. Är det nu så att inte någon knutlös tafs ingår i er utrustning knyt då åtminstone på en 1–1,5 meter lång tafsspets. Denna skall inte vara extremt tunn, 0.20 du-ger gott.

Korthållsfiske

När vi nu är försedda med rätt utrustning, är det dags att skrida till verket. Det måste redan från början påpekas, att vårt "hasarfiske" är ett korthållsfiske med kastlängder på 5–10 meter. Det är mycket viktigt att man har full kontroll över flugans rörelser i strömmen, och för att kunna ha det är korta kastlängder att föredra.

Vid normalt fiske kastas "hasaren" snett nedströms – helst då mot en förmodad ståndplats. Med en mjuk rörelse av spöt åstadkommer man en liten dragning i linan som reser flugan på tå, dansande tvärs över strömmen. Denna rörelse utgör en dödlig frestelse för öringen.

Ett annat sätt att fiska "hasaren" på är att avsluta framkastet kl 11 och sedan med sänkt spö låta "hasaren" flyta opåverkad ned mot fiskens ståndplats. När sedan flugan befinner sig över fiskens ståndplats stripas "hasaren" snabbt uppströms genom att höja spöt i en bestämd rörelse uppåt. Är då fisken riktigt i stöten kan hugget bli en spektakulär och skakande händelse i en sprutande vattenkaskad. Fisken tror sig missa ett flyende bytte...

Sammanfattningsvis kan sägas att det viktigaste i allt "hasarfiske" är att alltid hantera flugan mycket lätt och varsamt i strömmen. Flugan får aldrig dragga djupt och tungt i vattnet.

Hur bör då den idealiska fiskesträckan vara beskaffad? Först och främst bör inte vattendjupet på den aktuella strömsträckan överstiga 1–1,5 meter. Kom ihåg att insektslivet är lika med noll vid den här årstiden – liksom vattentemperaturen. Det vill verkligen till att reta eller locka upp öringen från botten till flugan, alltså tvärt emot vad de yttre förhållandena egentligen medger. Är sedan strömmen någorlunda krabb med en och annan snabbflytande forsacke är allt mycket lovande.

Tjuvstarta torrflugesäsongsongen

Avslutningsvis vill vi gärna motivera varför man kan prova det tidiga "hasarfisket" som komplement till det mera traditionella nymf- och streamerfisket. För det första är ju många i flugfiskarleden framförallt fascinerade av torrflugefiske, och som vi tidigare påpekat så är detta ett sätt att "tjuvstarta" säsongen.

Som parentes kan nämnas till våra norrländska flugfiskare, att detta inte endast är en metod för södra Sverige, utan den är helt brukbar även i norr. Som ett exempel har vi vår nära fiskevän Peter, som bor ute i norrländska ödemarken med Laisälven som nära hemmavatten. Han har på direkt uppmaning från oss provat "hasarmetoden" och resultatet har varit mycket lyckosamt – och detta långt innan den ordinarie flugfiskesäsongsongen ens har startat.

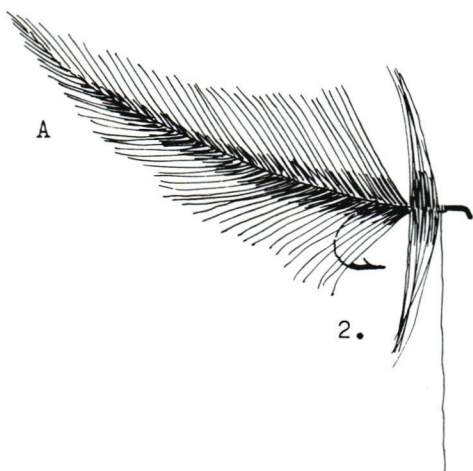
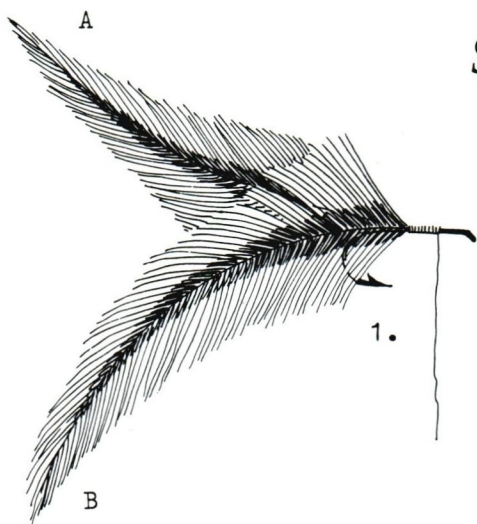
Ännu en detalj i det hela är att en "hasad" fluga kan användas som en så kallad "fiskfinnare". Även om inte öringen vill hugga flugan, så har den oftast åtminstone avslöjat sig genom att nyfiket komma upp och "titta" på den. Med sådana fördelar i bagaget är det avsevärt lättare att vid senare tillfälle fresta öringen på nytt. Och då förhoppningsvis med fångad fisk som resultat. Otaliga är de gånger, då en helt opåverkad fluga fiskats över en känd ståndplats med noll som resultat. Sedan har vi gjort om processen och då med en "hasarfluga" på tafsspetsen. Vad händer? Jo, öringen tar flugan helt övertygande.

Hoppas att dessa positiva erfarenheter kan inspirera er läsare att både prova och vidareutveckla "hasarfisket". Metoden har nämligen mycket att erbjuda.

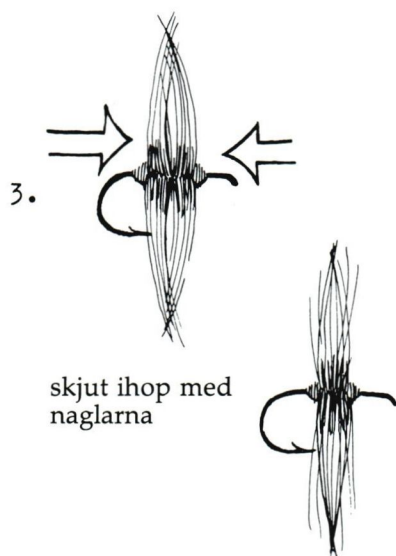
Så binder du en skater med badgerhackel:

Krok 12-14 (tunn) M 94833

Två stora hackel binds fast mitt på kroken och fästs rygg mot rygg. Välj riktigt stora hackel.

Hackel B lindas framåt från inbindningsstället och fästs. Därefter lindas bindtråden igenom hacklet och någon mm bakom hacklet A:s fästpunkt.

Hackel A lindas bakåt och fästs. Nu görs en stödlindning i form av ett huvud bakom hacklet. Sedan lindas bindtråden fram igenom hacklet, och med en motsvarande lindning avslutas flugan. De två "huvudena" hjälper till att stötta hacklen, då man med naglarna pressar dem mot varandra.

skjut ihop med naglarna

Detta sätt att binda flugan gör att de kortare och styvare bistrålarna i hackelspetsarna fungerar som "stöttor" för de längre, men mjukare bistrålarna.

Av Erik Erlandsson

Vi ser på laxfiskeutrustning

Många flugfiskare lockas av laxfisket. Men hur mycket ska man satsa? Ja, det beror naturligtvis på. Bor man nära ett bra laxvatten med goda chanser att fiska hela säsongen, finns det anledning att lägga ner större möda och mer pengar på sin utrustning, än om man endast har möjlighet att fiska någon enda gång per år. Utbudet är stort och spön, rullar och linor finns i alla prislägen.

Under de senaste åren har en mängd nya spön, rullar och linor för lax- och havsöringsfiske kommit ut på marknaden. Alla prislägen finns representerade; för ett laxspö på 16 fot får man betala mellan 1200 och 3500 kronor. Det är självklart, att samtidigt

som utbudet ökar och laxfiskaren får större valmöjlighet, sätter detta en massa myror i huvudet på fiskare som inte är experter på området. Skall man satsa 1200 eller 3500? Är det dyrare spöt så mycket bättre?

Rullar och linor har kanske inte

upplevt samma utveckling, men även här finns en del oprövade nyheter och ganska stora prisskillnader.

För FiN:s räkning har jag därför den gångna säsongen haft tillfälle att testa en mängd nyheter på marknaden tillsammans med en del äldre och

kända märken, vilka tjänat som referens eller jämförelsematerial. Testet har utförts på två sätt. Varje spö, rulle och lina har använts under praktiskt fiske under minst 50 timmar, vissa spön betydligt längre. För att ytterligare testa spönas hållbarhet har ett specialtest utförts, där en lina minst tre klasser över spöts angivna AFTM-tal använts under hårt luftkastande och extremt långa lyft i hård ström. För vissa spön har detta inneburit kast med 30 meter heldragen blylina! Därefter har påfrestningarna på holkar kontrollerats mycket noggrant i stark förstoring.

Med ledning av dessa tester, samt över tio års erfarenhet av kolfiber-spön, har jag ansett mig kunna göra en tillförlitlig bedömning av spönas kastförmåga och hållbarhet.

Nu är ju kastteknik och val av ett spös aktion ofta en fråga om personlig smak och temperament. Därför har jag inte enbart litat till mitt eget omdöme utan även diskuterat med och intervjuat andra erfarna laxfiskare. I vissa fall har åsikterna gått i sär, vilket inneburit en kompromiss vid bedömningen, men i de allra flesta fall har åsikterna varit samstämmiga.

Tvåhansspön

DAIWA, 18 fot, Klass 10–12, ca 1950 kr.

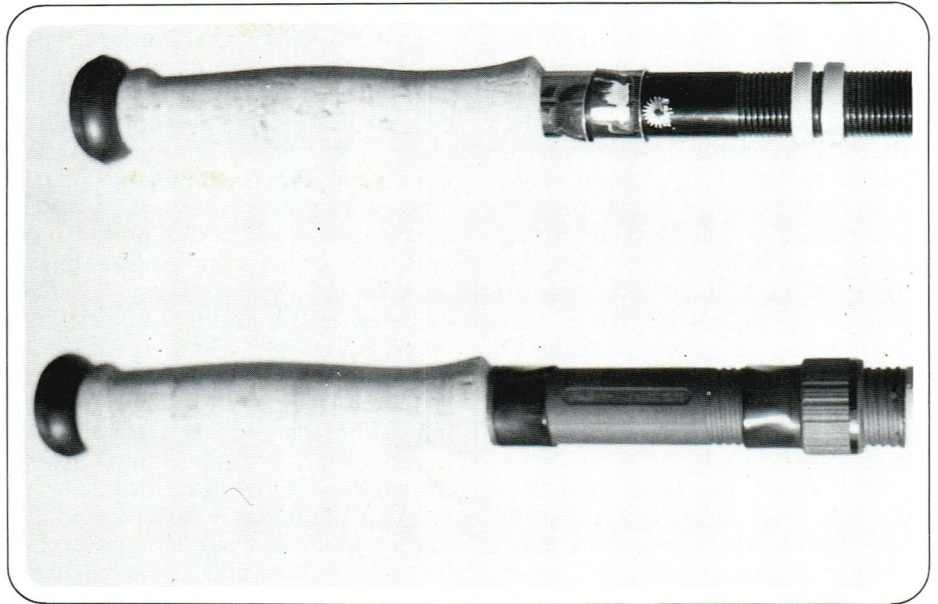
Detta spö är oerhört långkastande – faktiskt helt enastående ur den synpunkten. Aktionen är mjuk med fullt utslag ända ned i handtaget, vilket gör spöt utmärkt för speykastning. Det känns lätt och behagligt att kasta med trots dess längd. Lämpar sig utmärkt för både sjunk- och flytlinor. Hållbarheten och finishen är inte i topp. Holkarna mår bäst av att tejpas så att de inte glider isär, vilket för övrigt är fallet med de flesta spön. Handtag, rullfäste och spöringar får mer än godkänt.

DAIWA, 16 fot, 10–12, ca 1750 kr

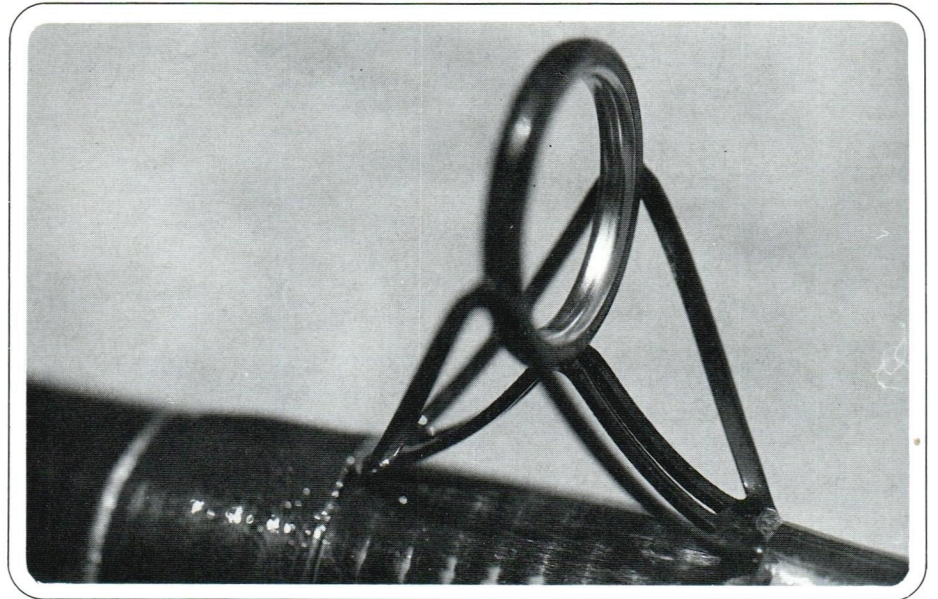
Detta spö är mycket hårt och styvt i aktionen. För normalt sjunklinefiske är det alltför styvt och okänsligt, men vid fiske med extrema blylinor fungerar det bra. Framförallt är det överhandskast som går tillfredsställande, medan underhands- och speykast inte kan utföras effektivt. Finish, handtag och hållbarhet, se ovan. Rullfästet är dock inte av samma klass på 16-fotaren, konstigt nog.

DAIWA 14 fot, 9–10, ca 1500 kr.

Daiwas 14-fotsversion är ett lättkastat och mjukt spö med spänstig aktion för både sjunk- och flytlinor. Speciellt känns den där extra kicken vid spey-

Daiwa 16 fot och 18 fot har märkligt nog olika rullfästen.

Daiwas spöringar är slitstarka och har mycket låg friktion.

kast mycket tydligt i aktionen. Spöt är klassat 9–10, men tar lätt både 8 och 11. Samma finish, handtag och ringar som övriga Daiwaspön. Rullfästet är inte av den högklassig Fuji-typen, utan samma som på 16-fotaren.

DAIMARU, 17 fot, 10–12, 3000 kr

Detta spö hör till de tyngsta och kraftigaste i dessa längder, men är samtidigt det i särklass mest hållbara. Spöt kastar också utmärkt, både flyt- och sjunklinor, men är framför allt ett sjunklinespö för de riktigt snabbsjunkande "strykjärnslinorna". Trots sin kraftiga 3/4-aktion speykastar spöt alldeles utmärkt. Det har en medellång kraft- eller laddningszon, vilket gör det lättkastat. Ett mycket intressant alternativ för den som vill ha ett kraftigt spö med mycket ryggrad och

god kastförmåga. Handtag, rullfäste och ringar av hög klass.

DAIMARU, 16 fot, 10–12, ca 2900 kr.

16-fotsversionen är betydligt styvare och okänsligare i aktionen än 17-fotaren. Kan jämföras med DAIWAS 15-fotare. Det måste belastas med mycket tung lina för att kasta tillfredsställande, och då är det överhandskast som fungerar. Spey-, roll- och underhandskast går att utföra, men knappast njutbart.

Finishen är utmärkt, liksom holkpassningen.

ADEXA 16 fot, ca 1200 kr.

Adexas spön hör till de allra billigaste på marknaden. Sjävklart håller de inte heller absolut toppklass, men får ändå godkänt. 16-fotaren är ett

forts på nästa sida

forts från föreg sida

mjukt spö med helaktion, men har ändå tillräcklig ryggrad för sjunklina. Spöt är ibland något svajigt, speciellt vid överhandskast men har trots det en hyfsad linkontroll. Hållbarheten är normal, åtminstone sedan holkpassningen åtgärdats. De första spöna levererades med hanholken lackad, vilket gjorde att den inte gick tillräckligt långt ner i honholken. Sedan jag påpekat detta togs lacken bort, med mycket bättre passning som följd. Ett mycket plånboksvänligt alternativ, som trots sitt låga pris ändå har utrustats med högklassiga Fuji-ringar och dito rullfäste.

ADEXA, 15 fot, 10–11, ca 1100 kr.

15-fotsversionen är något vekare än 16-fotaren, vilket innebär att spöts klass ligger närmare 9 än 10. Genom sin mjuka helaktion lämpar sig detta spö mest för flytlinefiske. Kastförmågan är normal, underhandskast och speykast fungerar helt tillfredsställande. Beträffande finish, handtag, rullfäste och ringar: se ovan.

ADEXA Clan, 17,5 fot, 8, ca 3400 kr.

Detta spö är byggt i Skottland, speciellt för speykastning, vilket mycket tydligt framgår av dess tapering, där den tjockaste delen av spöt är placerad ca 1 m framför handtaget. Detta gör att spöt får en ytterst långsam parabolisk aktion, som innebär en helt annan kastteknik än den normala för kolspön. Här kan man faktiskt använda termen "splitcaneaktion", vilket nästan alltid annars används felaktigt om kolspön. När tekniken väl sitter, kastar spöt helt makalöst mjukt och elegant. Att Speykasta hela linan är ingen konst, bara man låter spöt kasta, eller som det står i fabrikantens instruktion: "Don't push or pull – the action is in the rod". Att drilla fisk på detta spö är faktiskt en upplevelse helt utöver det vanliga. Det i särklass mest personliga spöt i testet. Handtag och rullfäste är mycket fint, medan ringar och finish inte håller samma klass.

SAGE, 14, 9–10, ca 3400 kr.

Detta spö har en något annorlunda

aktion, vilket kan göra det ganska svårt att komma underfund med det i början. Till testspöt levererades speciallinor som samtliga var något för tunga, vilket inte förbättrade spöts kastförmåga. Det visade sig senare att ett misstag begåtts vid tillskärningen av linorna, vilket förklarade att spöt hade uppenbarliga svårigheter att lägga ut lätta underhandskast eller speykast. Tyvärr fick jag aldrig tillgång till de rätta speciallinorna, men använde istället egna linor som bättre fungerade till spöt. Överhandskastningen gick fortfarande bäst, trots lättare linor. Underhandskast och speykast fungerar utmärkt, men spöt behöver en hård kick för att visa vad det kan. I övrigt är spöt mycket lättkastat, har fin balans och ligger utmärkt i händerna. Genom sin lätthet och mjuka aktion kan spöt även ta lätta linor som WF 7 och då användas som ett enhandsspö. Finish och ringar är mycket läckra, holkpassningen utmärkt, men rullfästet dock inte i toppklass.

HARDY, 13,9 fot, ca 3900 kr.

Hardy's De Lux-spö är elegant byggt med mycket hög finish. Rullfästet, typ sliding ring, är dock enligt min uppfattning i klenaste laget. Ringarna är vanliga open bridge (med undantag för toppögla och linförare). Ringarna fungerar bra, men är dock inte lika slitstarka eller har lika låg friktion som de nya materialen. Aktionen är styv och snabb med ett mycket snärtigt tillslag, fr a vid överhandskastning. Spöt lämpar sig utmärkt för både sjunk- och flytlina, med plus för sjunklinan, och hör till de verkliga långkastarna.

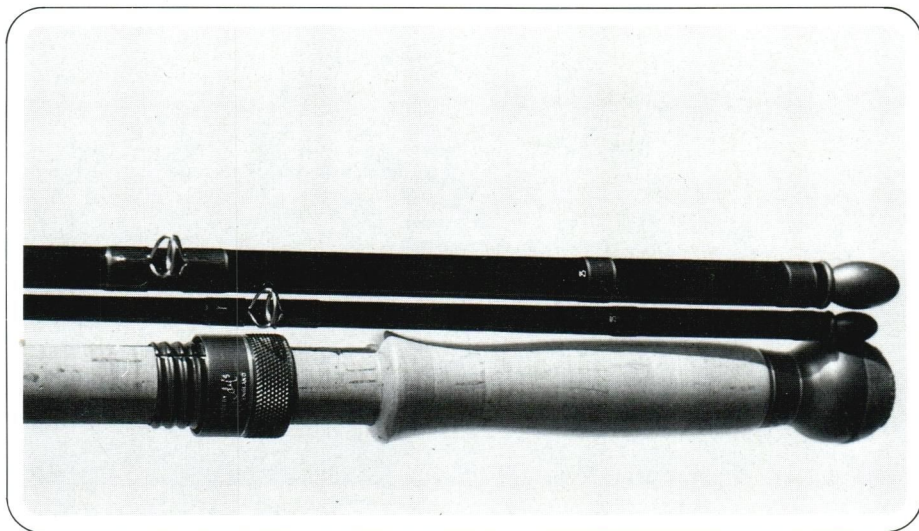
Enhandsspön

DAIWA, 12 fot, 8–10, boron, ca 2000 kr.

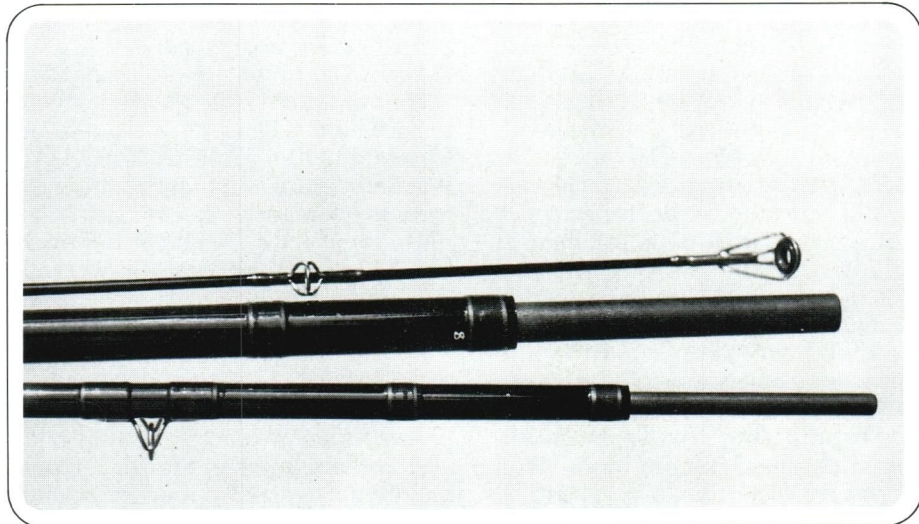
Detta spö kastar både långt och precist med normal ansträngning. Framför allt går överhandskastningen mycket bra, men aktionen är något styv för spey- och underhandskast. Aktionen är alltså styv och snabb, dock inte för styv, eftersom spöt på något underligt sätt anpassar sig till linlängd och klass, vilket innebär att en WF 8 kastar lika bra som en WF 10, 10-meterskast lika bra som 30-meterskast. Detta gäller överhandskastningen, vid övriga kast fungerar spöt genom sin kickförmåga, men kasten känns inte rena och kräver mer kraft och teknik av kastaren. Finishen är utmärkt, liksom handtag, rullfäste och ringar.

DAIMARU, 11 fot, 7–8, ca 1650 kr

Toppbetyget ges till detta spö, som

Hardyspöna har fin finish och skyddsproppar för holkarna.

Hardy 13.9 fots laxspö med spigotholkar och open bridge ringar.

varit med på marknaden några år men som ännu är i allra högsta klassen. Spöt har en mjuk helaktion, med en extra växel vid långkastning. Kastar lika bra på kort håll som på långa avstånd. Trots att spöt är mycket mjukt har det en mycket stabil ryggrad, vilket gör att det lämpar sig mycket bra för fiske efter lax och öring. Spey- och underhandskast fungerar också helt perfekt. Spöt är ett utpräglat flytlinespö – en sjunklina går visserligen bra, men blir svår att lyfta ur strömt vatten. Finishen är bra, holkar rullfästen och ringar utmärkta, hållbarheten ligger i topp.

HARDY, 10 fot, 9–10, ca 2500 kr.

Spöt kastar långt vid överhandskast men är något okänsligt och stumt i aktionen, vilket medverkar till att spöt känns "tråkigt". Spey- och underhandskast utförs inte speciellt bra, men fungerar. Sjunklina fungerar bättre än flytlina. Spöringarna är av snaketyp och toppöglan är en verklig raritet, en gammal-dags "päronögla", kanske ett exempel på engelsk konservatism, speciellt funktionell är den inte.

BLACK SHADOW, 13 fot, 10, ca 2500 kr.

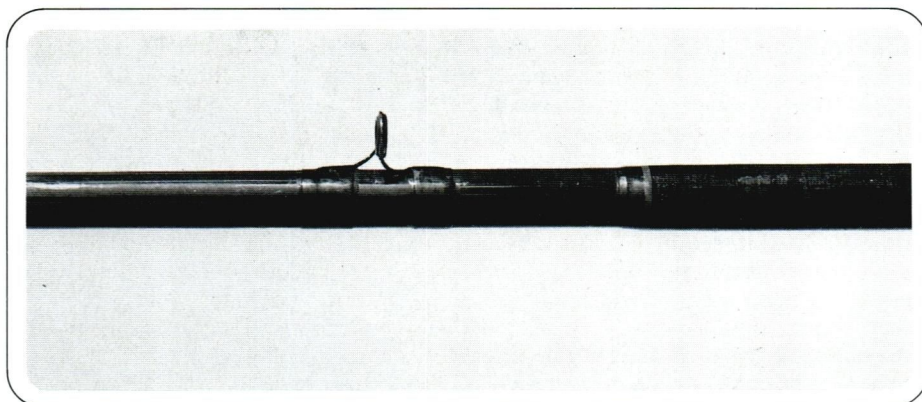
Detta är det längsta enhandsspöt i testet. Det har extra handtag en bit upp på klingan för att underlätta drillning av fisk. Spöt är mycket styvt. Det har halvaktion, vilket tillsammans med den relativt tunga linan, en 10 longbelly eller WF, gör att enhandskastningen blir mycket arbetsam för den som inte sysslar med styrketräning. Om spöt haft en mjukare aktion, hel eller åtminstone 3/4, skulle det varit betydligt behagligare att fiska med. Med en flytande WF 10 kastar spöt mycket långt, liksom med sjunklinor, vid överhandskastning. Däremot blir det betydligt svårare vid spey- och underhandskast, eftersom längden och spöts hårdhet gör att kastaren måste ha bra kraft i armen för att få rena kast. Finishen är helt OK, ringar och handtag utmärkta.

Laxrullar

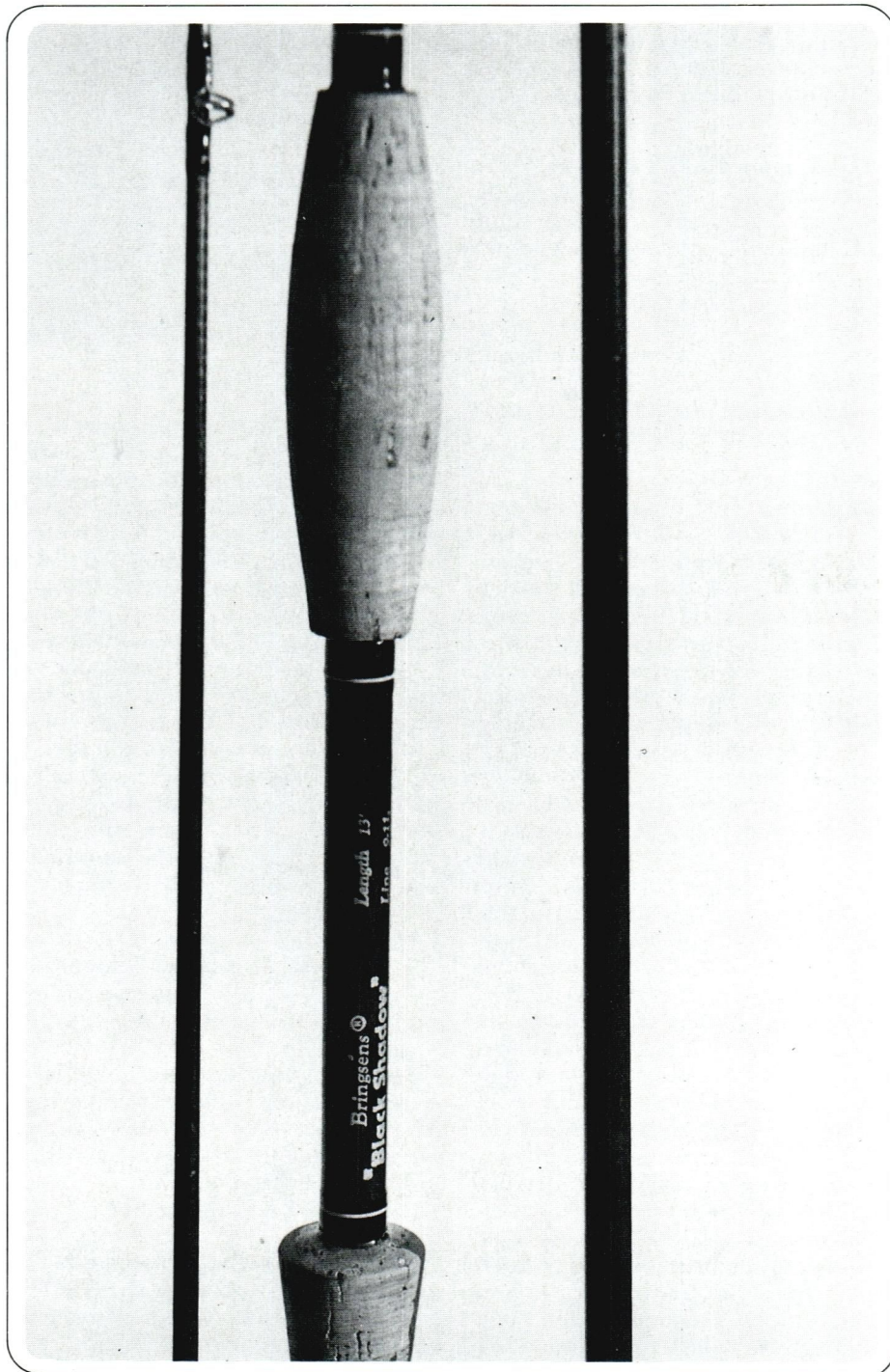
HARDY, Ocean Prince, ca 1800 kr.

Ocean Prince har en kapacitet av ca 150 meter 30 pounds backing + en flytande WF 10 vilket är en hel del. Rullen är utrustad med diverse finesser, vilka ofta, när de presenterats av andra märken, haft mycket svårt att fungera tillfredsställande. Framförallt gäller detta slirbromssystem, vilka tycks vara mycket problematiska på flugrullar. Så var också fallet med

forts på nästa sida

Sagespöna har klinga, lindningar och ringar i samma färg.

Black Shadow enhandsspö har extra "drillningshandtag".

forts från föreg sida

Ocean Prince's slirbroms i den allra första versionen: den hade bara två lägen, antingen tvärstopp eller helt lös spole. Den nya förbättrade version som använts under testet har varit nästan helt problemfri. Bromsen tenderar dock att ta något ojämnt, vilket upplevs som obalans i rullen. Den har också en fläns för fingerbromsning, som fungerar helt tillfredsställande.

Rullen är mycket stryktålig – fungerar även med sand och jord i lager och vred. Detta beror förmodligen på att precisionen är mycket bra, inget onödigt glapp där sand kan tränga in. Dessutom är den helt korrosionsbeständig, eftersom den ju mest används för vid fiske i saltvatten, framför allt i USA.

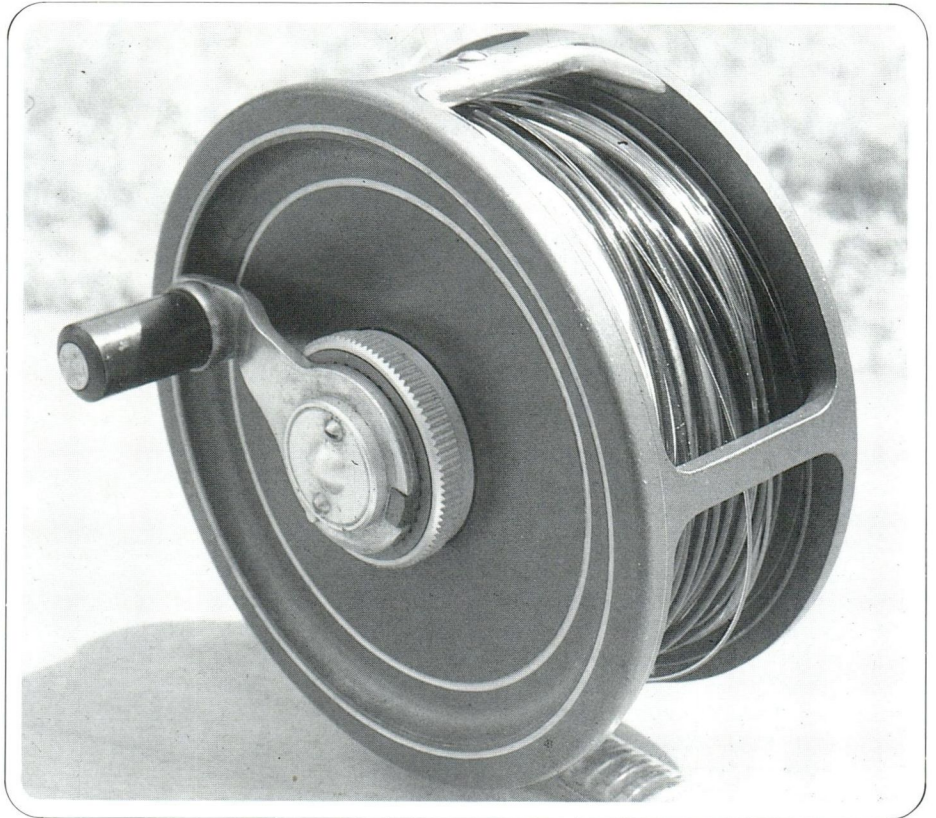
DAIWA, modell 813, ca 450 kr.

Detta är en mycket prisvärd laxrulle med plats för 150 meter backing samt en flytande WF 10. Den är gediget byggd utan att vara alltför tung. Precisionen är dock inte helt perfekt, men spolglappet kan lätt avhjälpas med lite fett på axeln. Bromsen är normal, ungefär som på Hardys rullar. Dessutom finns en fläns för fingerbromsning. En bra rulle till rimligt pris.

LOOP 3, ca 1300 kr.

Looprullen är tillsammans med Ocean Prince en av de få verkliga nyheterna på marknaden de senaste åren. Denna rulle har en helt speciell konstruktion med sin unika upphängning av spolen på tre axlar. Genom denna konstruktion vinner man en större diameter på spolen med större utrymme för lina och backing samt en betydligt högre invejningshastighet utan utväxling. Bromsen förinställs med tre skruvar, en på varje axel. För drillning av fisk används handen eller fingrarna på vanligt sätt mot spolkanten. Till rullen finns plastspolar på vilka extraliner kan förvaras, för att lätt spolas över till skjutlinan genom en axel som fästs genom plastspolen och in i rullens underkant. Via en ögla kan man sedan ta av eller på de olika klumparna. Systemet fungerar bra vid påvevning av den nya linan, medan avvevningen av den lina som ligger på rullen går betydligt trögare, eftersom man inte får tillräcklig kraft i plastspolen – friktionen blir ganska stor mellan lina och toppögla.

Rullen fungerar mjukt och fint och spolen löper lätt utan glapp. Invevningen underlättas genom den höga "utväxlingen", liksom drillning av fisk som rusar mot fiskaren. Trots sin stora kapacitet är rullen lätt, 3:an har

Ocean Prince – stryktålig och korrosionsbeständig.

även använts på enhandsspön utan problem. (Rullen finns i fyra storlekar, 1–4). Ett par anmärkningar finns dock: den spolkant som skall tjänstgöra som bromsskiva vid finger- eller handbromsning är för smal och glatt. Detta gör att det är svårt att få den jämna bromsningen man gärna eftersträvar, speciellt i kritiska situationer där fisken står nära ett fall eller en lång ström och man måste släppa lite lina, men inte för mycket, eftersom fisken då lätt får tag i strömmen i nacken. Antingen trycker man nu lite för hårt, med linbrott som följd, eller lite för löst, så att fisken rusar ut i strömmen. Vid ett par tillfällen hade jag stora problem att åstadkomma exakt bromsverkan.

Man saknar också ett vred på de tre skruvarna till grundinställningen av bromsen, så att den lätt kan ändras ute vid vattnet utan hjälp av skruvmejsel.

De nya versionerna av rullen har, enligt försäljaren, förbättrats på just de punkter som kritiserats ovan, så att dessa svagheter skall vara avhjälpta inför årets säsong.

DRAGON FLY, Kingsize 100, ca 395 kr.

En verklig lättviktare bland rullarna är den nya versionen av Dragon Fly kolfiberrulle – 128 gram. Den nya rullen är något smalare, men med större diameter än den äldre. Bromssystemet med single action är faktiskt

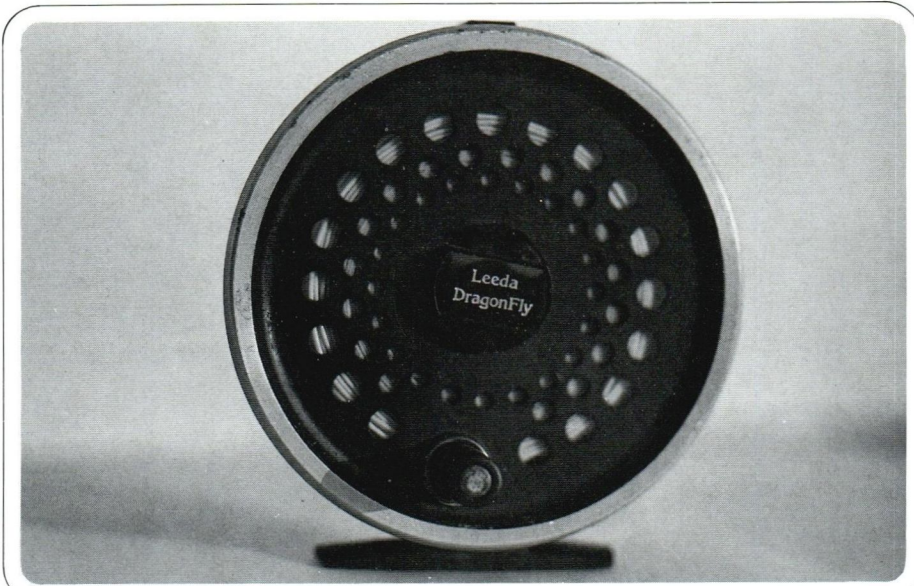
bland det bästa man kan finna. Med ett enkelt vred, lätt åtkomligt på gaveln, ställer man in bromsverkan från helt frikopplad spole till tvärstopp. Den nya versionen har ytterligare förbättrat det tidigare systemet, och under testet har detta fungerat helt perfekt. Däremot är inte den bricka som låser spolen utbytt, vilket jag för något år sedan rekommenderade fabrikanter. Detta sedan hålet för spolaxeln, genom friktionen när en stor lax rusade 150 meter, blivit så stort att spolen föll ur rullhuset. Som väl var inte förrän laxen låg på land. Detta har dock inte inträffat med den nya rullen, trots ganska hårda bromstester, även simulerade.

Grafitmaterial har både för- och nackdelar för rulltillverkning. Det är inte lika stabilt som metall, vilket kan yttra sig i att spolen efter många hårda timmars fiske blir skev, eller att spolaxeln skevar någon tiondels millimeter. Min gamla rulle är i det närmaste utsliten vid det här laget, men var ändå ett mycket bra köp, eftersom de andra fördelarna tillsammans med det rimliga priset överväger nackdelarna.

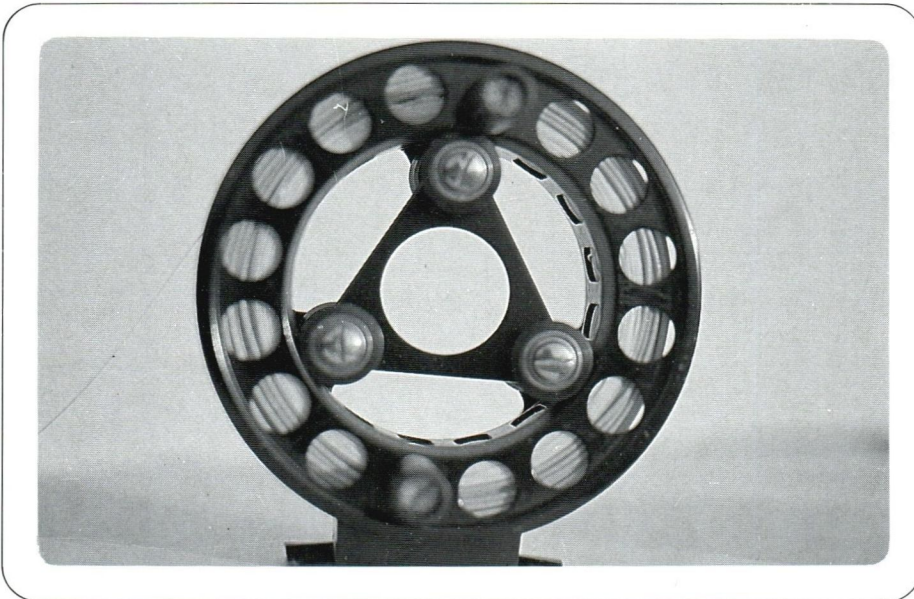
Linor

Cortland 333 HT Sink tip, WF 11, ca 290 kr.

Cortlands sinktiplina var en positiv överraskning beträffande kastegen-

Dragonfly Kingsize 100 i kolfiber, prisvänlig men ej lika stabil som en metallrulle.

Loop-rullen är en av de få verkliga rullnyheterna.

skaper och sjunkförmåga. Den gamla 444:an sjunker bra, men är ganska slängig att kasta med och kräver därför en del teknik av kastaren. Men 333:an är betydligt lättare att arbeta med. Detta beror antagligen på att den flytande delen är något styvare och därför bättre balanserar den 3 meter långa sjunkande spetsen. Den sjunker bra även i relativt hård ström, varför linan kan vara ett bra alternativ även under vårfisket. Linan tycks också vara hållbar, utan sprickbildning bakom klumpen. Åtminstone kunde inga sådana konstateras efter 50 timmars fiske.

Air Cel, Ultra, WF 11 F, ca 395 kr.

En något längre klump än normalt gör att denna lina presenterar flugan mer delikat än de flesta WF-linor. Linan är ganska styv men ändå följsam

under kasten. Dess skjutförmåga är god, t o m så god att linans längd, 25 m, är en av dess största nackdelar. En så pass tung flytlina bör åtminstone vara 30 m. Efter testet visade linan normal yttre påverkan, dvs några rispor här och där i höljet, men inga sprickor eller andra tecken på uttrötning av materialet kunde konstateras.

Hardy, De Lux, DT 10 F, ca 495 kr.

Det är 35 m flytlina med mycket goda kastegenskaper, som den DT-frälste får för sina pengar. Linan är relativt styv och kastar lätt och elegant. Den flyter mycket högt på vattnet och är därför extremt lätt att lyfta. Alla sorters kast kändes mycket lätt att utföra med denna mycket följsamma lina. Ingen krackelering var synlig efter testet, som pågick i nästan 100 timmar.

Adexa, DT 10 F, ca 400 kr.

Denna lina påminner mycket om Cortlands flytlinor, modell 444, dvs den tillhör de mjukare, vilket innebär att kastegenskaperna är mycket goda men att risk finns för sprickbildning i spetsen, och på WF-linor, bakom klumpen. Dessutom finns risk för sk tailing loop, dvs att linbågen under framkastet övergår till en ögla. Detta är en nackdel med mjuka linor, som annars har den fördelen att lätt kunna kasta minimala linbukter och på så sätt med liten ansträngning kasta långt. Linan flyter högt och bra och är lätt att lyfta. Balansen är utmärkt. Normal förslitning kunde konstateras efter testet.

Black Shadow, Longbelly, Intermediate 10, ca 250 kr.

Longbelly-linor brukar vara ett dystert kapitel beträffande långkastningsegenskaper, men denna lina uppför sig annorlunda. Den kastar betydligt bättre än väntat, dvs det finns mer "skjut" i denna lina än man normalt brukar finna hos longbellies, då ju den tjocka mittdelen oftast orsakar för hög friktion i ringarna för att några längre kast kan göras med lätthet. Linan fungerar nästan som en WF-lina, och får man ut tillräckligt mycket blir det ett enormt drag i den. Dessutom har den DT-linornas goda roll- och speykastningsegenskaper. Detta beror antagligen på att linan, som ju är intermediate, dvs sjunker ca 10 cm, är tunnare än normala flytlinor i samma klass, och därför får mindre friktion i ringarna. Linan fungerar även som flytlina om den fettas in ordentligt, men ganska snart försvinner fettet och den börjar sjunka. Hållbarheten tycks även på denna lina vara god. Inga sprickor har konstaterats.

Hållbarheten hos en lina, dvs dess benägenhet till sprickbildning och sk krackelering visar sig oftast inte efter ett femtiotal timmars fiske. Efter 150–200 timmar brukar däremot dessa sprickor uppstå – och då ganska snabbt – så att en lina kan bli mer eller mindre obrukbar på några veckor. Därför bör omdömena om linornas hållbarhet tas med en nypa salt.

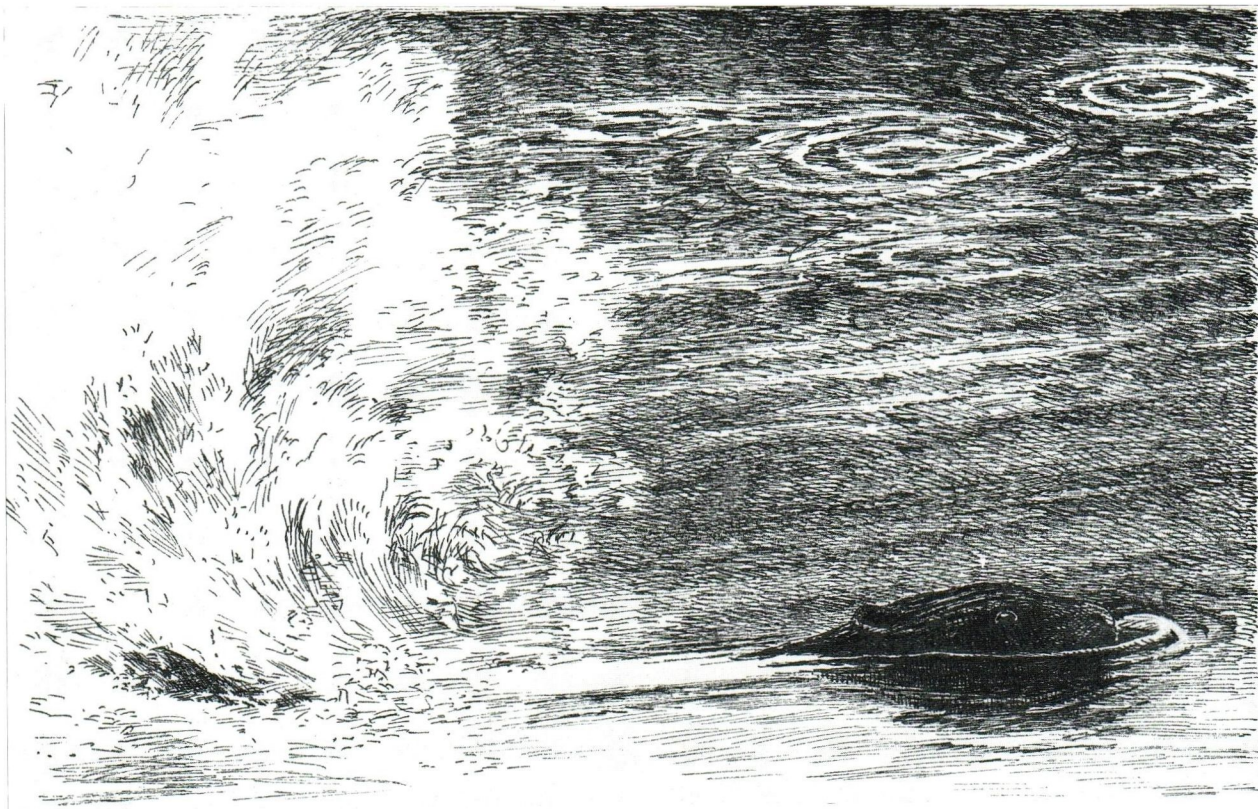
14 laxspön i FiN-test!

På nästa uppslag ser du en stor tabell över 14 laxspön, som varit med i FiN:s stora test. Kastegenskaper, linkontroll, hållbarhet och holkar har poängsatts från 1 till 5. Handtag, rullfästen och finish har fått poäng från 1 till 3.

Vi reserverar oss för ev prisändringar.

<i>Spö</i>	<i>Material</i>	<i>C:a pris</i>	<i>Längd i fot</i>	<i>AFTM</i>	<i>Aktion</i>	<i>Överhandskast 1–5</i>	<i>Underhandskast 1–5</i>	<i>Speykast 1–5</i>	<i>Linkontroll 1–5</i>	<i>Hållbarhet 1–5</i>	<i>Holkpassning 1–5</i>	<i>Handtag 1–3</i>	<i>Rullfäste, ringar 1–3</i>	<i>Finish 1–3</i>
Daiwa	Gr	1.950	18	10–12	3/4	5	5	5	4	3	3	2	3	2
Daiwa	Gr	1.750	16	10–11	1/2	3	2	2	3	3	3	2	2	2
Daiwa	Gr	1.500	14	9–10	3/4	4	4	4	4	3	3	2	2	2
Daiwa	Bo	2.000	12	8–9	1/2	5	4	4	4	4	4	2	3	3
Daimaru	Gr	3.000	17	10–12	1/2	4	4	4	4	5	4	3	3	3
Daimaru	Gr	2.900	16	10–11	1/2	3	2	2	3	5	4	3	3	3
Daimaru	Gr	1.650	11	6–8	1	5	5	5	4	5	4	3	3	3
Adexa	Gr	1.200	16	10–11	1	3	3	4	3	3	3	3	3	2
Adexa	Gr	1.100	15	9–10	1	3	3	3	3	3	3	3	3	2
Adexa	Gr	3.400	17,5	8–9	1	4	5	5	4	5	5	3	2	2
Hardy	Gr	3.900	13,9	10	1/2	4	4	3	4	4	5	3	2	3
Hardy	Gr	2.500	10	9–10	1/2	5	3	3	4	4	4	3	2	2
Sage	Gr	3.400	14	9	3/4	5	4	4	3	4	4	2	3	3
Black Shadow	Gr	2.500	13	10	1/2	5	3	3	3	4	4	3	2	2

<i>Kommentarer</i>	<i>Total- poäng av max 39</i>
Ett lätt och elegant spö. Mycket långkastande både med flyt- och sjunklina. Mycket god linkontroll. Något tungt.	32
Hårt och snabbt spö. Svårkastat med lätta linor. Stark ryggrad för riktigt tunga sjunklinor.	22
Mycket lättkastat allroundspö. Trevlig aktion, passar de flesta. Både flyt- och sjunklinor.	28
Mycket lätt- och långkastande spö. Handtaget kunde dock p g a spöets lätta gods suttit längre ner – alltså något felaktig tyngdpunkt.	33
Ett starkt spö för tungt sjunklinefiske. Långkastande, välbalanserat. Något tungt. Otroligt hållbart.	31
Något okänsligt och hårt. Passar bäst med riktigt tunga linor, gärna bly. Otroligt hållbart.	28
Ett formidabelt spö med flera "växlar". Trots vekheten mycket stark ryggrad. Fantastiskt hållbart.	37
Ett prisvärt spö. Bäst för flytlina, men tar även sjunklina. Något vekt i toppen, försämrar linkontrollen. Kastar mjukt och fint.	27
Prisvärt spö, dock ej i toppklass. Bäst för flytlinor. Kastar bra på normala avstånd. Något för vekt i toppen.	26
Ett formidabelt specialspö för den som vill ha långsam parabolisk aktion. En dröm att drilla fisk på. Kräver god kastteknik.	35
Ett snabbt allroundspö för flyt- och sjunklinefiske. Snärtig, hetsig aktion. Bra balans.	32
En stark kick gör spöet långkastande, men tråkigt på kortare håll. Snabb, styv aktion.	30
Speciell aktion, både "mjukt och snabbt". Överhandskastar mycket bra. Utmärkt finish och passning.	32
Ett kraftigt spö för långkastning. Styv aktion gör spöet tröttsamt. Mycket stark ryggrad.	29

Bland bävervak och fladdermöss

Som gammal fågelskådare med allt bredare smak på natur vågar jag påstå, att lyckokänslan av total natursamhörighet den äger vi gemensamt – flugfiskaren, fågelskådaren, älgjägaren och fjällvandrarerna. Spänning och förväntningar fördjupar känslan, skärper sinnena och förstorar upplevelsen till en pirrande lustnivå. Den ursprungliga människan i oss ger sig till känna...

*Text, akvarell och teckningar:
Gunnar "Gebbe" Björkman*

Det omskrivet mörka, skogiga Värmland öppnar sig till ett leende landskap av ängar, åkrar och mjuka vatten. Genom den lilla byn Bjurbäcken – Bäverbäcken – med sina knuttimrade och faluröda hus, rinner både en älv och en grävd kanal med slussar och allt.

Stora almar och lönnar radar upp sig längs vägen mot den gamla järnbruksbyn med den renoverade hyttan vid dämmet. Från vattenfärornas stensatta väggar sträcker sig ännu stånghammarnas rostiga vattenhjulsaxlar ut över det strömmande, bruna vattnet. Av klensmedjorna finner man med möda endast stengrunder, och herrgården är borta, förstörd av brand.

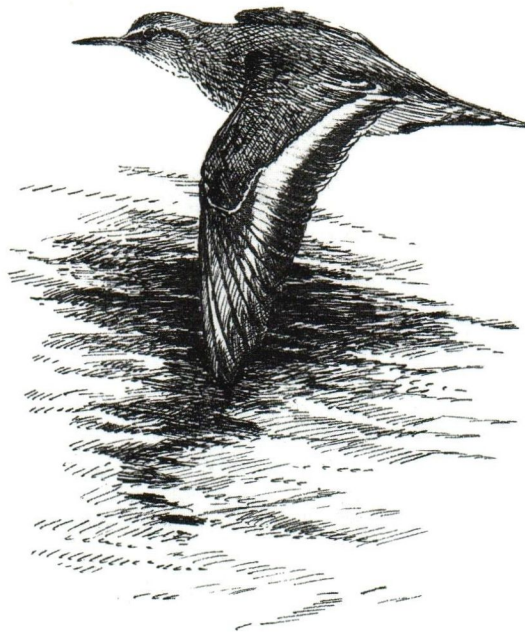
Här är numera så tyst och stillsamt. Borta är sedan länge vattenskovlarnas rytmiska dunk, hyttans flås och smedernas hammarslag. På kanalen passerar idag endast någon enstaka turistbåt, och slussvakten har annat arbete vid sidan om. Här kan

man knappt ens ana den intensiva trafik som var, med tusentals båtar och prämar per år lastade med malm, timmer och silltunnor.

Först kom järnvägen och sedan det allmänna bilvägnätet, och idag har turisterna nästan helt tagit över i Bjurbäcken. Blott ett fåtal människor lever kvar med deltidsskogsbruk och jordbruk satt på undantag och så med pendling till olika arbeten i Filipstad och Storfors förstås...

Runt sekelskiftet var bävern helt utrotad i Sverige, men på 1920- och 30-talet inplanterades sydnorska djur. Efter en trög start växte stammen snabbt fram om 1950-talet, och de första forts på nästa uppslag

forts från föreg uppslag

bävrarna sågs vid Bjurbäcken för cirka 25 år sedan. Idag ser man spår av bäver i form av gnag och bäverhyddor lite överallt i vattensystemen, till och med inne i den smala kanalen. Bjurbäcken gör återigen skäl för sitt namn.

Den milda sommarnatten reserveras därför för en bäversafari per kanot tillsammans med värdfolkets son Arne.

Gränslöst tonar kvällen över i dunkel när vi varsamt skjuter ut kanoten bland strandkantens missne och pilblad.

Det doftar så där välbekant och spännande. Det är barndoms-kvällar med kräftfångst jag minns – mörkt åvatten, grässets våta dagg och djungeloljan.

Kanoten gungar mjukt och paddlarna slarvar först uppförstorat ljudligt innan rytmen sitter där den ska. Vi ger oss iväg nedströms mellan alhängen, startuor och nyfiket gloende ungviggor och driver ut på det strömmande älvsvattnet just när sommarkvällen blir till sommarnatt.

Alla sinnen är helskärpta. Allt registreras intensivt och därför blir det plötsliga, hårda plasket alldeles intill oss överrumplande och nästan skrämmande. En ljus, böjd himmelsspeglande strimma i den mörka vattenytan leder fram till ett vakande bäverhuvud.

Vi låter kanoten ljudlöst glida närmare. Så nära att vi kikarlöst ser rakt in i det mörka ögat. Bävern mäter oss och håller distansen – ungefär tio meter. Endast hjässan med grovstrimmig päls av våta hårtestar ligger ovan vattenytan. Den lyfter upp ryggen en smula som för att provocera oss till ett avgörande steg, men fattar sedan själv ett beslut och lyfter osynligt snabbt sin platta svans till ett plaskande slag.

Ännu medan kaskaden av vita vattenstänk är på väg upp i luften, uppfattar jag, under bråkdelen av en sekund, att huvudet med det mörka ögat fortfarande stirrar på oss. Sedan är bävern borta. I en mörk vågrörelse har den försvunnit.

Plikten är fullgjord. Familjen och artfränder vid älvsstrandens björkar och tunnlade starrstigar har blivit vederbörligen varnade, och nu sänker sig en skenbar ro över den av torkat slam vitmenade hyddan och dess domäner av lugnt bävervatten.

Det blir aldrig mörkt. Himlen i norr lyser rosa och orange med blåviolettera molntussar. Mot den tonade natthorison ten tumlar svärmar av fjädermyggor över strandkantens videsnår som lätt-rörliga pelarskyar. Blåvita dimstråk stävar ut över älvsvattnet och suddar ut konturerna av strandgräset och reducerar kontraster av ljus och mörker till mjölkigt dunkel.

Ringar från vakande småfisk och mängder av nattsländor prickar ytan som under ett lätt regn.

Snart har vi ett tjugotal mörka skuggor i luften runt om oss. Med ganska långsam, slängig flykt kastar sig vattenfladdermössen ohörbart fram, ibland så nära att man kan nå dem med händerna, men redan i nästa ögonblick är de på andra sidan älven.

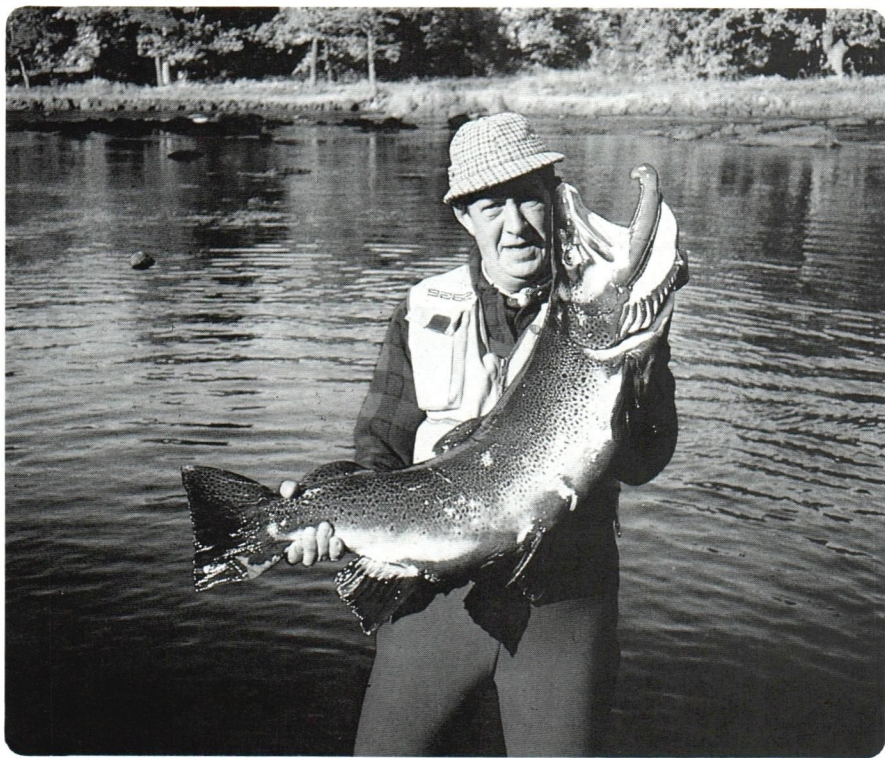
Jag lyckas följa en individ med blicken i det dunkla blå. Den flyger i en stor oregelbunden sväng än hit än dit och dyker säkert femton gånger i minuten för att snappa upp byten på vattenytan.

Trots att jag aldrig i mitt liv hittills har provat flugfiske, när mig en flugfiskereflexion här ute på en värmlandsälv i julnatten. Skulle det överhuvud taget gå att flugfiska här? Med en sådan mängd av fladdermöss. Säkert skulle de dyka även mot vinande kast och torrflugor på vattenytan. Som helt okunnig i konsten blir tanken oroande. Förhoppningsvis känner fladdermusen direkt att bytet ej är ätbart och troligen spottar den då ut sitt mistag innan den lilla kroken fastnar i munnen. Antagligen underskattar jag vattenfladdermusens förmåga att klara problemet. Eller?

Med kupiga, klippande vingslag viner en stadigare skugga förbi, tätt över älven. En ljudlig vissling avslöjar drillsnäppan – sommarnattens vattenfågel framför andra. Låtet studsar runt över vattnet och försvinner långsamt ur hörhåll bort mot skogsri-dåerna samtidigt som en kacklande smålom på hög höjd flyger förbli mot fiskevatten mildtals borta.

En äkta nordisk högsommarnatt präntas djupt och outplånligt in i mitt minne. En råkall och grå vinterdag kan det vara ljuvligt att återigen få plocka fram allt detta för att suga på som en härlig sommarkaramell.

Snacka om drömfiskar!

Ingemar Levin med sin september-öring från Emån. Foto: Johnny Johansson

Magnifik Em-öring

Torsdagen den 25 september klockan 16.30 stod Ingemar Levin från Hindås utvadad i Home Pool i Emån. Vädret var fint, och några större fiskar hade visat sig mitt i poolen.

Ingemar, som fiskat i Em i mer än 30 år, visste sedan gammalt att stora öringar kräver stora flugor. Hans flugval blev därför en tvåtums waddington. Mönstret var Thunder & Lightning.

"Efter fem till sex kast såg jag en välvning efter flugan", berättar Ingemar för FiN. "Nästa kast lade jag lite högre upp, och när flugan nästa gång passerade den heta platsen, kände jag ett tungt sug. Jag såg snart att det var en magnifik öringhanne, och efter en stund hade jag den inne vid stranden och kunde lyfta den i den grova stjärtspolen".

Fisken vägde 13,0 kilo. Den var 104 cm lång och hade en omkrets på hela 61 cm. En drömöring!

Tänk om det varit på fluga

Skellefteälven släppte till en storlax den 16 oktober i höstas – och det "mitt i stan", d v s Skellefteå, strax nedströms Lejonströmsbron. Laxen vägde 22,7 kilo, och den lycklige fiskaren var Emil Tidefjord, Skellefteå.

"Jag kämpade med jättelaxen en hel timme. Fisken tog ett hemmagjort koppardrag, fiskat med tvåhandsspö och 0,45-lina", säger Emil. "Det var en upplevelse för livet".

Emil Tidefjord berättar att det finns goda möjligheter att också fiska laxen med fluga i Skellefteälven. Men han pekar också på Byske älv, som han menar är en verklig pärla för flugfiskaren.

Nog finns det lax i norrlandsälvarna! Foto: Lars Eriksson.

Nya Zeeland har mycket fina flugfiskevatten och en alldeles egen flugbindnings-tradition. Här presenterar vi några genuint Nya Zeeländska flugor – väl värda att prova också på vår sida jordklotet.

Av Ingo Karwath

1. Matuku

Streamers från landet "Upp och Ner"

I mina drömmars land står Karlavagnen upp och ner, solen når sin högsta punkt i norr, det grönskar på vintern, man kan åka skidor i bergen och simma omkring i glasklart vatten, och det finns underbara sjöar och floder med stor öring och regnbåge.

Nej, det är inte "Schlaraffenlandet", Paradiset, och inga tomma fantasier. Det är rätt och slätt Nya Zeeland – 30 flygtimmar och 10.000 svenska kronor (i Singapur Airlines turistklass) långt bort från oss. Några har varit där, andra skulle gärna vilja dit. Jag känner flugfiskare som har varit där, som har fraktats till avlägsna vatten i helikopter och berikat sina plånböcker med fotografier på stora fångster. Då säger jag gärna: här är mitt klubbvatten, här fångar jag... Men vad väger mina ord gentemot en femkilos öring på ett fotografi?

Nå, kan man nu inte komma till Nya Zeeland – åtminstone inte i första rippet – så kan man ju i alla fall få tag i saker från detta öringarnas land. Jag tänker då i första hand inte på Maoris träsniderier, på jade och pauimusslor och inte på hjortstek. Jag tänker på

flugor från Nya Zeeland – särskilt på streamers.

Varhelst brittiska emigranter och kolonialister slog sig ner, försökte de att anpassa livet till den engelska traditionen, från five o'clock tea till att binda flugor.

Så tidigt som 1852 försökte man sätta ut lax- och öringsmolt i Tasmanien, vilket misslyckades, eftersom äggen inte klarade sjötransporten på tre månader. Efter ytterligare två misslyckade försök lyckades man dock. Något senare kom de första avkommorna från Sutherlandforellen från Tasmanien till Nya Zeeland. 1884 satte man ut regnbåge och 1911 lax från Rhen och Wye. Deras avkommor simmar fortfarande omkring i Lake Te Anau.

Det kommer att gå många år, innan vi kan fiska lax igen i Rhen med flugor från Nya Zeeland. Men våra öringar och regnbågar tycks vara förtjusta i flugorna från landet "down under".

Vi får tacka Maoris – landets urbefolkning – för många av dessa speciella streamerformer. Med den skicklighet och praktiska intelligens, som är utmärkande för ett naturfolk, har

Maoris bundit och fiskat sina flugor, kanske genom att iakttä engelska flugfiskare. I alla avseenden är deras streamers unika. "Ryggfenan" hålls på plats med hjälp av ribbing. Mer funktionellt går det inte att binda för denna vinge kan inte glida runt kroken, och flugan har en fisklik siluett och är mycket hållbar.

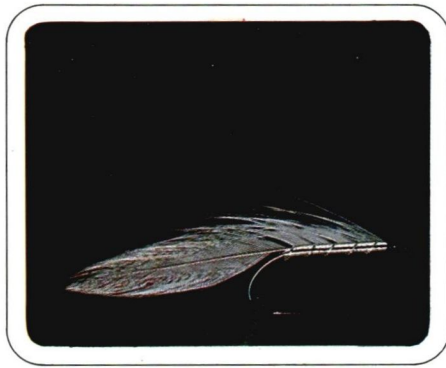
Matuku-fågeln

Den berömda matukastreamern såg troligen dagens ljus strax efter sekelskiftet. Den har fått sitt namn från fågeln Matuku-Kurepo, *Botaurus poiciloptilus*, en slags rördrom. Fågeln är utrotningshotad och står sedan 1922 genom "Animals Protection Act" under naturskydd. I Nya Zeeland är innehavet av matukafjädrar och äkta matukaflugor straffbart, och det är riktigt, för både fasan och gräsandhona ger oss en ersättning för den förbjudna rördromfjädern.

Matukaflugornas bindsätt har man överfört på andra mönster, som t ex den slanka Grey Ghost eller den fylliga Taupo Tiger. Nyzeeländarnas för-

2. Taupo Tiger

3. Grey Ghost

4. Mrs Simpson

5. Split Pheasant

6. Fuzzy Wuzzy

7. Hope's Silvery

8. Yellow Fuzz

9. Teal and Green

10. Hairy Dog

kärlek för flugor, som är utpräglat "kroppsliga" har sin orsak i deras sätt att fiska: man fiskar öring på natten. För på natten, när vattnet i sjöarna blir svalare, går öringen på jakt i ytan. Medan vi idag kan fiska på alla djup med hjälp av moderna sjunklinor, tvingades man förr i tiden på grund av silkeslinorna till nattfiske – åtminstone på sommaren.

Andra kända flugor uppvisar också den typiska nattflugans yppighet, som t ex streamern Mrs Simpson, som får sin form med hjälp av sex sidofjädrar, och Craig's Nighttime, som har tre Pukekofjädrar platt bundna på ovansidan.

En mycket stel siluett hittar vi hos Split Pheasant, vars fjädervinge görs av segment från en vingpenna. Hackelstreamern Fuzzy Wuzzy (att uttalas precis som du vill) fiskas på Nya Zee-

land som imitation av Kourakrabban. Hos oss tror många att denna fluga är en musimitation.

Bind skandinaviska varianter

En relativt svårbunden streamer heter Hope's Silvery. Det är en streamer för dagsfiske efter öring på södra Nya Zeeland. Här bemödar man sig att efterlikna den *naturliga* förebilden av en fisk. Det borde vi flugbindare kanske tänka på. Visst kan man fiska bra här hemma hos oss med en originalbunden Nya Zeeland-streamer, men vår uppgift torde vara att överföra principen för dessa streamers på vår fiskfauna. Kanske kopierar du, bästa läsare och flugbindare först några av dessa mönster. Men därefter

hoppas jag att du försöker binda nya kreationer i matukastil, som efterliknar en mört, elritsa, spigg eller andra bytesfiskar.

Och skulle någon vilja uppfinna Svenssons Nighttime, ett tips: Pukeko-sumphönan är "tämligen sällsynt" i Norden. Ta hellre några inhemska fjädrar och färga dem mörkblå. Sedan kan du binda som en Nya-zeeländare, som en Kiwi, hållbara och funktionella flugor.

De nämnda flugorna har jag bundit efter originalförlagor från Nya Zeeland, där man gärna använder normala krokor för streamers. Jag kan rekommendera Partridge G3A eller Mustad 3906.

Om du vänder på sidan får du bindbeskrivning till "kiwi"-flugorna på bilderna! ➔

Mönsterbeskrivningar till Nya Zeeland-flugor:

Matuku

Kropp: rött chenille
Rib: guld, medeltjock oval
Vinge: 2 fasankroppsfjädrar

Taupo Tiger

Kropp: gult (eller grönt) chenille
Stjärt: röda fjäderfibrer
Rib: silver, smal oval
Vinge: 2 (eller 4) Badgerhackel
Hackel: Badger

Mrs Simpson

Stjärt: svart hår
Kropp: rött chenille
sidorna: 6 fasankroppsfjädrar

Split Pheasant

Stjärt: orange hackelfibrer
Kropp: orange chenille
Rib: medeltjockt ovalt guldtinsel
Vinge: fasanfjäderstrålar

Fuzzy Wuzzy

Stjärt: svart hår
Kropp: röd chenille
Hackel: svart höna

Hope's Silvery

Stjärt: Grizzle hackelfibrer
Kropp: vitt chenille
Rib: smal oval silvertinsel
Vinge: cream hackel
Ryggsektion: blått floss
Topping: svärdsfan från påfågel
Hackel: grizzle

Yellow Fuzz

Stjärt: svart hår
Kropp: gult yllegarn
Vinge: svart hår

Teal and Green

Stjärt: grå ekorre
Kropp: grönt chenille
Sidfjädrar: sidfjäder från krickand

Grey Ghost

Kropp: silvertinsel
Rib: silver, smal oval
Vinge: 2 eller 4 grå hackel

Hairy Dog

Stjärt: svart hår
Kropp: grönt chenille
Rib: medeltjockt, flat silvertinsel
Vinge: svart hår
Hackel: svart höna

Craig's Nighttime

(Ej avbildad)
Stjärt: rött yllegarn
Kropp: svart chenille
Rib: flat silvertinsel, medium
Vinge: 3 Pukekofjädrar (subs)
Hackel: svart höna

Rabbit Fly

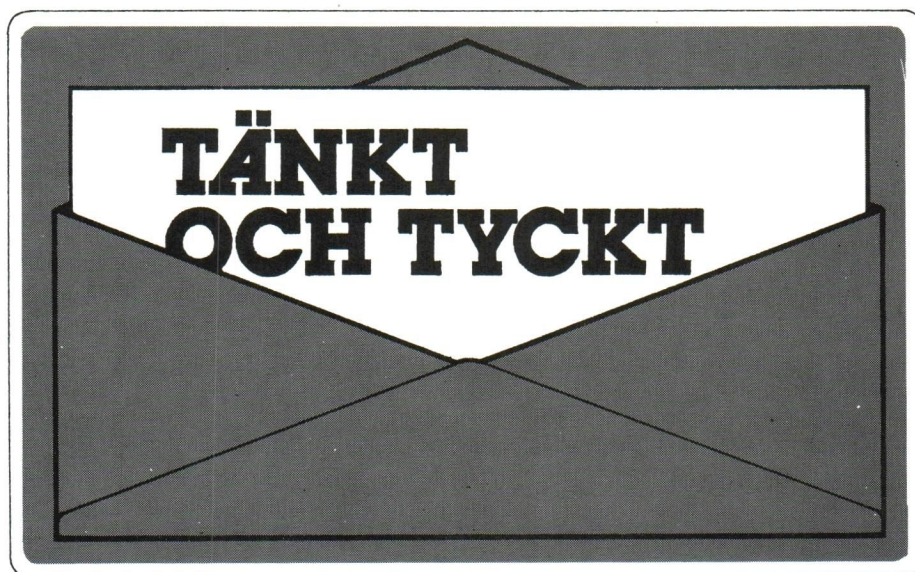
(Ej avbildad)
Kropp: rött chenille
Rib: medeltjockt, ovalt guldtinsel
Vinge: skinnremsa från kanin

Tror Gunnar Johnson att det finns idioter, som letar efter fina pooler där de får fiska ostört med några kompisar, och detta serverat på silverfat för samma kostnad som fiskekortet på föreningsvatten, då får han leta länge. Smakar det, så kostar det.

Milan Halenar, Enskede

Nej Milan Halenar, jag tror inte att det finns idioter, som förväntar sig ett fiske serverat på silverfat i privata pooler för samma pengar som de är vana att betala i föreningsvatten, eller då de betalar direkt till vattenägaren. Men jag tror mig veta att det finns idioter, som struntar i silverfatet, och jag tycker mig ha anledning fundera över om dessa fiskare i framtiden ska behöva lägga ner mer tid på att leta efter vatten än på själva fisket. Smakar det så kostar det, skriver Du, och menar förmodligen att kvalitet alltid kostar extra. Skulle vi endast se till priset, så kan vi tydligen glädja oss åt en oerhörd kvalitetsförbättring av det norska laxfisket under senare år. Men nu är inte alltid kvalitet och pris kopplat till varandra. En vara eller tjänst blir nödvändigtvis inte bättre för att den säljs vidare i flera steg – men den blir dyrare. Som egenföretagare vet jag också att det inte går att "tjäna en massa pengar" på den här typen av fiskeservice. Omkostnader, socialavgifter och skatt tar ut det mesta, vilket enligt min mening är ytterligare argument mot vidareuthyrning av laxfiskevatten. Ska varje led ha sin beskärda del, hamnar man på horribla siffror.

Gunnar Johnson

Smakar det, så kostar det!

Som svar på Gunnar Johnsons ledare om laxfiskets hallickar i nr 4/86 vill jag säga, att om Jakt & Fiske-föreningarna i Norge skulle sköta vattnen bättre, så skulle det säkert inte finnas så kallade hallickar.

Felet med föreningar som säljer fiskekort är att de släpper hur många fiskare som helst på en och samma pool. De bryr sig inte ett dugg om det är trivsel vid vattnet eller inte. Om J & F-föreningar kom-

mer att begränsa till ett visst antal kort till varje pool, inklusive årskort, då kommer säkert fler personer att avstå från privata pooler. Inklusive mig.

Gunnar Johnson bör veta, att det inte bara är att "tjäna massa pengar" på uthyrning av pooler. Man bidrar till utsättning som ägare till en privat pool, och man har inte garanti för att man lyckas hyra ut alla veckor, och den som arrenderar poolen direkt från vattenägaren får stå för vad det kostar per säsong.

KOM MED TILL ISLAND!

Än har du chansen att komma med på ditt livs drömfiskeresor! Några platser finns kvar. OBS utsträckt anmälningstid!

Vill du uppleva ett fantastiskt flugfiske i en spännande och anorlunda miljö?

Vill du känna urkraften hos en vild tvåkilos öring och vill du låta doften av svavel och vulkanisk rök kittla dina näsborrar?

Vill du uppleva midnattsolen (nästan)? Vill du lyssna till jaktfalkens ödesmättade skri? Vill du höra spoven spela över trädlösa, böljande vidder eller vyssjas till ro av ljungpiparens entoniga vissling?

Vill du trivas i glada vänners lag, binda flugor, lyssna till mer eller mindre sanna fiskehistorier, skratta och njuta samt fiska, fiska, fiska i några av de bästa flugvattnen, som kan uppbringas? Och vill du lära känna vänliga, varma människor med en kultur som inte bara är gammal utan dessutom dina egna rötter – och vill du bli livslångt bedårad av ett land, som visserligen är ditt grannland, men ändå är ack så främmande för många av oss?

Vill du allt detta och på köpet troligen få ditt livs fiskeupplevelse – då ska du absolut följa med på någon av FiN:s fiskeresor till Island sommaren 1987!

Det här blir femte året som FiN arrangerar fiskeresor till Island. De flesta FiN-läsare känner säkert redan till våra populära resor till övre Låxa – ett av världens bästa öringvatten – som vi haft i samarbete med norska Vi Menn och Norse Angler. De resorna kommer naturligtvis att fortsätta 1987 enligt i huvudsak samma uppläggning som tidigare år. Nästa år firar vi femårsjubileum och för att celebrera det,

försöker vi utöka en del av fiskeveckorna i Låxa med fiske efter blanklax i några av de berömda laxpoolerna i nedre Låxa! Se mer om detta i faktarutan för Låxa-resan.

En verklig nyhet inför 1987 är vår resa till Svartá. Den är ett eget FiN-arrangemang och vi har lyckats få exklusiv fiskerätt i denna älv, som rinner fem mil från Júsavik på norra Island! Ett begränsat antal deltagare kan deltaga i denna resa, som lovar att bli något alldeles extra. FiN:s testgrupp som "hittade" Svartá i somras och även lyckades förhandla till sig fiskemöjligheterna i denna nästan helt ofiskade älv, rapporterade med darr på stämman om två- och trekilos öringar, som villigt steg till deras torrflugor! Den största de fick i håven vägde 2,5 kilo, och en öring på uppskattningsvis 3,5 kilo slog sig loss just vid hävkanten...

Att jämföra fisket i Låxa och fisket i Svartá låter sig svårigen göras eftersom FiN ännu inte har någon längre erfarenhet av fisket i Svartá. I Låxa vet vi ju att fiskerikedomen är enorm (den är troligen en av världens 5–10 mest produktiva öringfloder!) och att *medelvikten* för öringar fångade under fyra års fiskeresor ligger över 1,3 kilo! Hur fiskrik Svartá är, får framtiden utvisa – FiN:s testgrupp fann endast positiva tecken vid sitt drygt veckolånga besök där i somras. Älven har varit praktiskt taget ofiskad i många år och det finns gott om öring över två kilo – det intygar vår testgrupp! Och det är också

FiN:s policy att denna isländska "pärla" ska förbli fiskrik! Därför har vi i våra överenskommelser med fiskerättsägarna i området garanterat ett mycket litet fiskuttag. Med vissa undantag kommer catch-and-release-fiske att tillämpas!

Förläggningen vid Låxa-resan kommer som förr att ske i vårt tältläger vid Låxas strand, medan alla måltider, etc sker inomhus. På Svartá-resan sker förläggningen i dubbelrum på sommarhotellet Kithagill i Barthardal! Hotellet, som är nyuppfört, är internatskola på vintern och "förvandlas" till ett välutrustat hotell under turistsäsongen. Här finns alla bekvämligheter: dusch, bastu, TV, video, kök, motionslokaler, restaurang, m m, m m...

Eftersom Låxa är laxförande är fisketiderna i denna älv reglerade enligt isländsk lag: nattfiske är ej tillåtet. Detta har dock aldrig vållat några problem hittills under våra tidigare resor. Låxas enorma fiskedom har gjort att samtliga deltagare blivit "fiskematta" ändå...!

Fisket i Svartá är däremot helt fritt – här kan deltagarna fiska *dygnet runt*! Vår testgrupp menar att under dagtid är streamerfiske troligen bäst och under kvällar och nätter är torrfluga och ytnära nymf att rekommendera.

Läs igenom nedanstående faktarutor om våra fiskeresor till Island och anmäl dig till någon av dem – du står inför ditt livs fiskeupplevelse, det kan vi lova dig!

FISKERESAN TILL LÅXA 1987

Tider: Veckorna 25, 26, 27 och 28. (Avresa/hemresa sker söndagar (alternativt måndagar) med början 14 juni (alternativt 15 juni).

Plats: Övre Låxa från Myvatn och 15 km nerströms, båda stränderna.

Förläggning: Tältläger vid Arnavatn, vid Låxas strand. Måltider, flugbindning, etc inomhus. Tält och madrasser finns, sovsäck medtages.

Fisket: Endast flugfiske. Öring med snittvikt över 1,3 kg. Största fisk hittills 2,9 kg (1986). Ej nattfiske. Streamers, nattsländepuppor, små torrflugor rekommenderas. Minimimått 35 cm. Bag limit 10 fiskar/dag. Möjlighet att få fisk rökt eller fryst för hemtransport.

Måltider: Gemensam middag serveras. Övriga måltider tillreder deltagarna själva (all mat ingår!).

Resväg: Flyg Oslo-Keflavik tor, lokalflyg Reykjavik-Akureyri tor, busstransfer tor tältlägret. En övernattnings på hotel i Reykjavik på dit- eller hemresan.

Resans längd: 1 vecka. OBS! ett begränsat antal tvåveckors-resor finns också, dock endast veckorna 25+26, respektive 27+28.

Pris: En vecka 9.900.– Nkr. Två veckor 14.900.– Nkr. (I priset ingår alla transportkostnader tor tältlägret, övernattnings- och campingkostnader, full kost, fiskeavgifter, ledare, avbeställningsförsäkring och andra avgifter, m m).

Ledare: Veckorna 25 o 26: Jerry Pettersson, Kenneth Boström. 27 o 28: Ivar Haug, Bjørn Algrim.

Övrigt: Vi planerar utöka fisket med möjligheter till fiske efter blanklax i nedre Låxa! Detta kommer i så fall endast att gälla ett begränsat antal platser. Om du är intresserad av att även fiska lax, skall du ange detta på din ansökan!

Anmälan: Skriftlig **förhandsanmälan** skickas innan 10 mars 1987 till Flugfiske i Norden, c/o Jerry Pettersson, Brandsberga 733, 260 70 Ljungbyhed. Ange namn, adress, telnr, när du vill fiska (+ alternativtid), och om du vill fiska en eller två veckor. Förhandsanmälan är ej bindande. Slutlig anmälan skall sedan ske innan mars månads utgång, då också en depositionssumma om 1.500.– Nkr skall erläggas. OBS. Begränsat antal platser (12 spö/vecka) så anmäl dig snarast! Glöm inte att ange om du också vill fiska lax!

FISKERESAN TILL SVARTÁ 1987

Tid: Vecka 27 + 28 Avresa söndag (alternativt måndag) 28 juni (alt 29/6). Hemresa 12 juli (alt 13/7): Dit- och hemresan sker i samarrangemang med motsvarande Låxa-grupp.

Plats: 15 km längs Vartá (båda stränderna) ca 50 km söder Húsavik.

Förläggning: Hotell Kithagill i Barthardal. Dubbelrum, bastu, dusch, sällskapsrum med TV och video, flugbindningslokal, motionsrum, kök, restaurang, telefon, m m.

Måltider: Frukost, lunch (möjlighet till "packed lunch"), middag.

Antal deltagare: max 10 fiskare.

Resväg: Samresa med Låxagrupperna till och från Akureyri. Därefter transport med inhyrda jeepar.

Fisket: Endast flugfiske. Catch-and-release kommer att tillämpas! Dock får viss matfiske (för förtäring "på plats") behållas + en "troféfisk" per deltagare. Minimimått 35 cm. Öring och i viss mån röding. Snittvikt: 1,3 kg. Chans till öringar på ca 3–4 kg! Fiske tillåtet dygnet runt. Rekommenderas: streamerfiske dagtid, pupp- och torrflugefiske kvälls- och natttid. OBS! Förutom Svartá möjlighet till fiske i två–tre andra vatten, däribland en sjö med grov öring.

Pris: Ca 15.700.– SEK (priset är preliminärt och förutsätter fullt deltagarantal. Resan kan genomföras med färre deltagare, men då stiger kostnaden). I priset ingår: full kost och logi, alla transporter från och till Oslo, fiskeavgifter, ledare, avbeställningsförsäkring, etc.

Ledare: Kenneth Boström, Jan Sekander.

Anmälan: Skriftlig **förhandsanmälan** skickas innan 10 mars 1987 till Flugfiske i Norden, c/o Jan Sekander, Postlåda 2252, Esseboda, 280 70 Lönsboda. Jan kan också ge mer information på tel 0479-510 14, kvällar. Ange ditt namn, adress, telnr och andra uppgifter av intresse på din förhandsanmälan. Slutlig anmälan skall sedan ske innan mars månads utgång, då deltagarna också skall betala en depositionssumma på 1.500.– SEK.

Vem har sagt att man behöver en massa utrustning för att kunna flugfiska...?

Rödingdalen

Tiden går fort här i guds fria natur. Vi befinner oss i Arjeplogs-fjällen och har vikt ett par dagar åt rödingfiske i en dalgång, som bjuder fantastiska naturupplevelser. Här känns det långt till civilisationen...

Av Jan Nilsson, Roland Lundberg och Stig Lundgren

Midnattsolen har för någon timma sedan övergått till morgonsol och skrudad som gud skapade honom står en flugfiskare och morgonbadar i vattenbrynet.

Rödingstimmen som vakar ute på sjön kommer då och då in mot land. Utan tanke på etikett eller på god sed tar vår vän, endast iklädd flugspöet, och fångar två rödingar.

En halvtimme senare, nybadad och påklädd, bjuder han två nyuppstigna fiskebröder på röding naturelle. Med

det menas kokt i salt med dill och ljusugnsbröd som tillbehör.

Vi sitter här, tre väl sammansvetsade flugfiskare och njuter av allt Europas kanske sista vildmark kan ge.

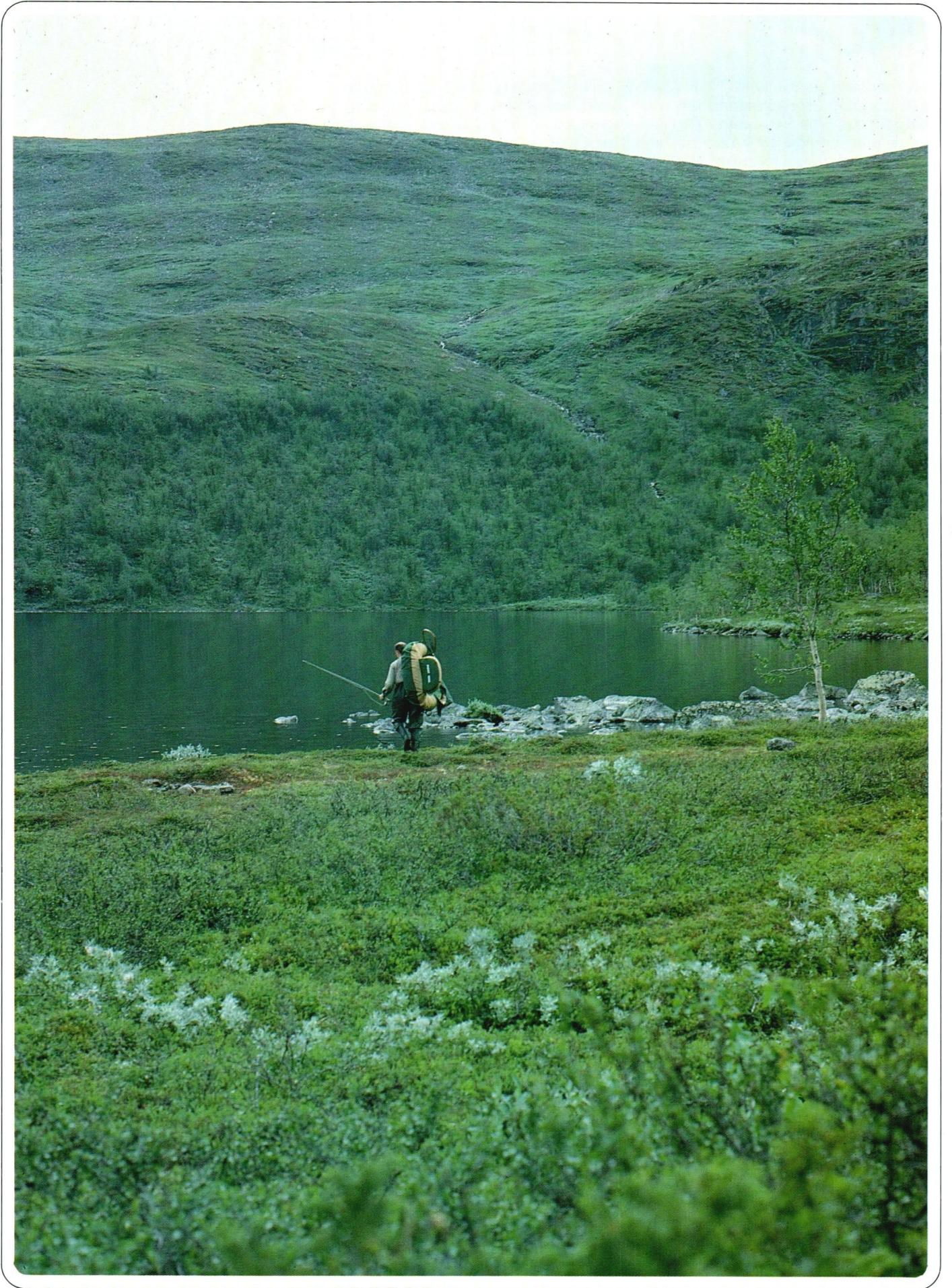
Den här gången har vi riktat in oss på rödingfiske. Vattnet vi befinner oss vid ligger i Arjeplogsfjällen mellan två större sjöar, Gardaure och Bar-taure. Resan hit gjordes med flyg från Vouggatjälme, hemresan skall ske per fot via Tjidjakjåkkå och Seildut-jåkkå.

Tre fantastiskt fina dalgångar skall alltså besökas, och för dem som tror att vi av ekonomiska skäl avstått från att flyga bägge vägarna kan vi säga att flyget är billigt.

Men marschen tillbaka höll verkligen på att knäcka oss. Efter några

forts på nästa uppslag

→
Hör flytringen hemma i våra fjäll-vatten? Vi tycker inte det...

Visst är den vacker, arjeplogsrödingen!

forts från föreg uppslag "maratonmarscher" i oledad terräng och närmare 30 kg packning på ryggen är man beredd att betala nästan vad som helst för en flygresa. Nåja, är huvudet dumt får kroppen lida, som ordspråket säger. Men den här typen av strapatser ger också en stärkt gemenskap och sammanhållning. Det är bara viktigt att ta lång tid på sig.

Detta vatten valdes inte av en slump. Med sina många strömsträckor och små sjöar passar det oss utpräglade strömflugfiskare bra. För att bättra på erfarenheterna i sjöflugfiske tog vi med en flytring. I ärlighetens namn skall sägas, att före resan visste vi knappt vad som var fram och bak på flytetyget men mer om flytringens för- och nackdelar senare.

Vår lägerplats ligger vid en ström, som rinner ut i en av de mindre sjöarna. På andra sidan camperar tre gentlemen från en anrik liten klubb.

Första kvällens fiske börjar vid inloppet till sjön där även grannarna står utvadade i strömmen. På tafsen sitter nymfer av skilda slag. Herrarna på andra sidan har i förtroende sagt att mask och långedrag är det enda som går nu när vattnet är högt, trots att detta vatten alltså endast är upplåtet för flugfiske...

Efter en stunds resultatlös fiske ser Janne små vak i kanten mellan ström och lugnt vatten. Alla byter raskt till torrfluga och snart håvar Stig en fin röding tagen på en Rackelhane storlek 12. Den av herrarna som står närmst lyfter artigt på hatten. Nöjda och med "sa ni mask-smilet" vadar vi i land.

Nattsländor

Det konstateras snabbt att födan till största delen består av nattsländor i alla stadier. Kvällens fortsatta fiske sker därför med nattsländeimitationer av "tredje graden". Det vill säga torrfluga!

Rackelhanen visar sig vara i särklass bland askens läckerheter. Den får bara konkurrens av Goddard's Caddis, med vilken Janne tar fem rödingar på raken utan flugbyte. Hjorthårsflugan blir tilltufsad men är fortfarande fiskbar.

Första dagen avslutas med rökt röding och småprat vid lägerelden. Vi plockar ut sovsäckarna ur tältet och lägger oss under bar himmel och ser solen nå fjälltopparna innan sömnen kommer.

De följande två dagarna ägnas mest åt rekognosering av sjösystemet nedströms vårt läger. Strömmarna mellan sjöarna är omväxlande och ser mycket fina ut. Tyvärr hinner man inte ägna så lång tid till fisket när ett nytt vatten skall undersökas. Det blir mest att gå, men hjärnan registrerar ändå många sträckor som luktar fisk. Dessa får provas mer ingående vid kommande besök.

Flytring i fjällvatten?

En eftermiddag reserveras för sjöflugfiske efter röding. Nu skulle också underverket provas – belly boat heter den visst, denna otroliga Jesusfarkost med vilken man torrskodd tar sig över och ut på vattnet.

Det gjordes några ärliga försök till flytringsfiske innan luften bildligt talat gick ur ringen. Eftersom vi alla tre hade vadare med fast sko blev manöverförmågan dålig. Utan simfenor liknar man mest en gräddvisp. Vattnet här uppe är 6–10 grader, så med alla kläder som går att få in i vadarna och med kamraterna stående i kalsingar på stranden klarar man maximalt 25 minuters hängande i vattnet.

Med en plastpåse över häven paddlar man så ut till rödingstimmet. Väl framme är närmaste rödingstjärt två hundra meter bort... och det tar minst 15 minuter innan de vågar sig tillbaka. Lägg sen till de minst 5 minuter som åtgår att ta sig i land. Då inser alla att det blir bara en chans till fisk innan skutan måste vändas mot land.

Även om man bortser från att vår utrustning under vattenlinjen var bristfällig, så tycker inte vi att flytringen hör hemma här uppe i fjällen. Med alla tillbehör, pump och simfenor, blir den för tung att bära med sig. Om man flyger till sitt fiskevatten och nödvändigtvis skall ut på sjöarna så är nog en gummibåt att föredra.

Stig, som fått på sin lott att bära hem flytringen, vägrade till sist prova den. Gräv ner aset..., var hans kommentar.

Enkla flugor

Tre dagar går fort även om man knappast sover något. Vi bröt läget något tidigare än beräknat på grund av blåsigt väder och för att ingen av oss stod ut med att se grannarna på andra sidan vittja sin långrev i detta för enbart flugfiske upplåtna vatten.

Före avmarschen till nästa dalgång summerade vi snabbt vår lilla rö-

dingsafari. Att fiska röding i detta för oss nya vatten upplevdes inte som svårt. Med enkla medel och så lite krångel som möjligt gick det bra. Bäst gick enkla flugmönster typ Rackelhanen, nattsländepuppor och larver samt Gold Ribbed Hare's Ear, genomgående storlek 12 (storlekarna 14 och 16 bör finnas med särskilt vid lågt vatten).

Leta rätt på fisken. Sjöns inlopp är ofta säkraste stället, men prova även små bäckutlopp. De kan vara överraskande bra.

Rent sjöflugfiske på vakande rödingstim är både svårt och jobbigt. Rödingen är mycket svärfångad då solen står högt och sjön ligger spegelblank. Ingen av oss lyckades särskilt

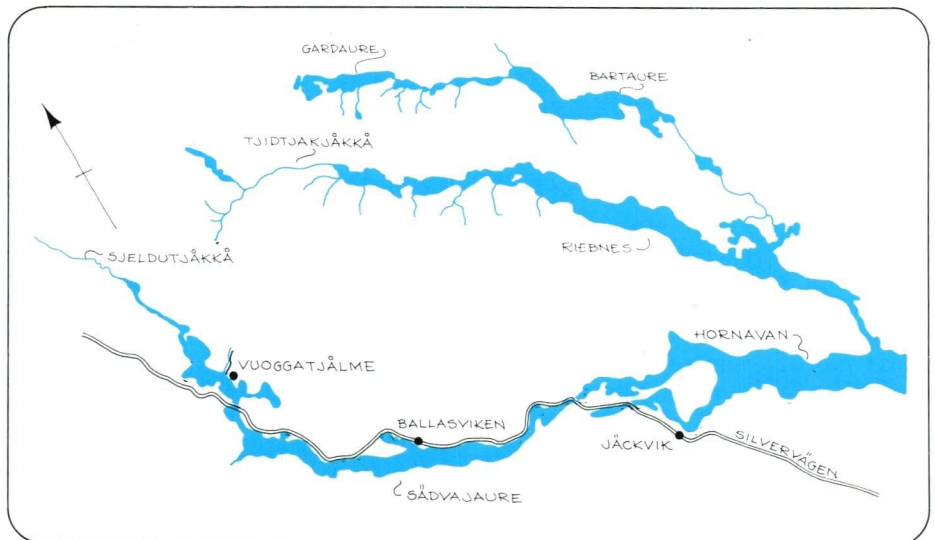

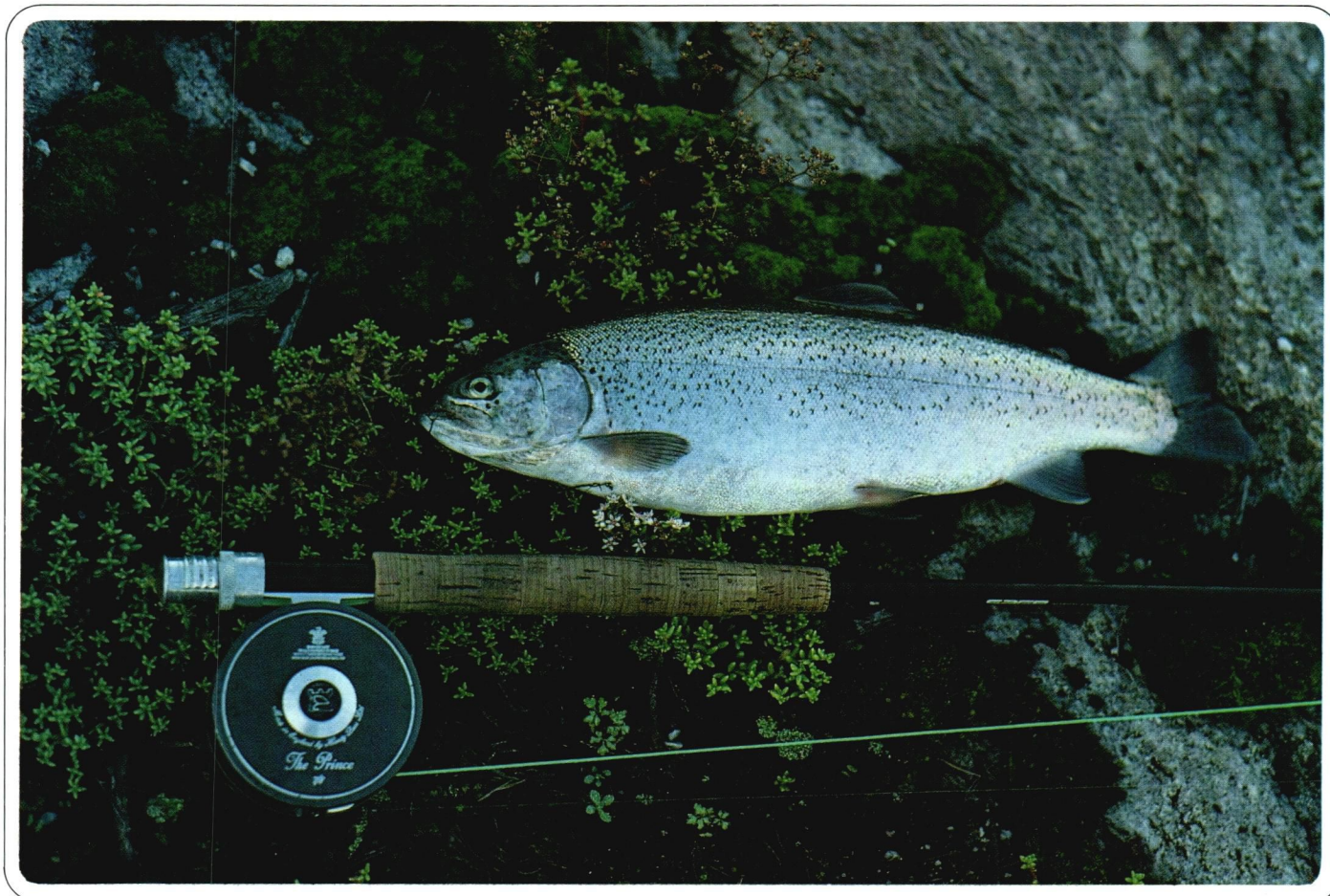
bra under dessa betingelser trots långa tafsar och små flugor. Koncentrera därför fisket till eftermiddagar och kvällar.

Troligen innebar några decimeter högvatten att rödingen var mindre skygg och gick närmare land vid bäckutloppen, vilket givetvis underlättade vårt fiske.

Så var det dags för ett sista ögonkast ner över en verkligt fin "rödingdal" innan vi fortsatte mot Tjiddtjakkå och Seildutdalen. Det är tre dagar kvar på fjällsemestern och de skall ägnas åt öringfiske och fjällvandring.

→
Det område vi besökte bjuder på många fina flugfiskemöjligheter.

Vatten som är rika på insekter kan föda upp fisken överraskande fort – den här regnbågen var knappt decimeterlång för tio månader sedan.

Ett smörgåsbord åt sjöfisken

En stor del av vårt flugfiske bedrivs i stilla vatten efter inplanterad regnbåge. Men isättningsarna sker idag slentrianmässigt, och kvaliteten på fisket är i många fall i sjunkande. Men det behöver inte vara så. Ger vi regnbågen en ärlig chans genom att erbjuda dem rätt förutsättningar så kan vi få både snabbvuxen och "förvildad" fisk, som erbjuder ett betydligt intressantare, entomologiskt baserat flugfiske.

Av Tomas Olson

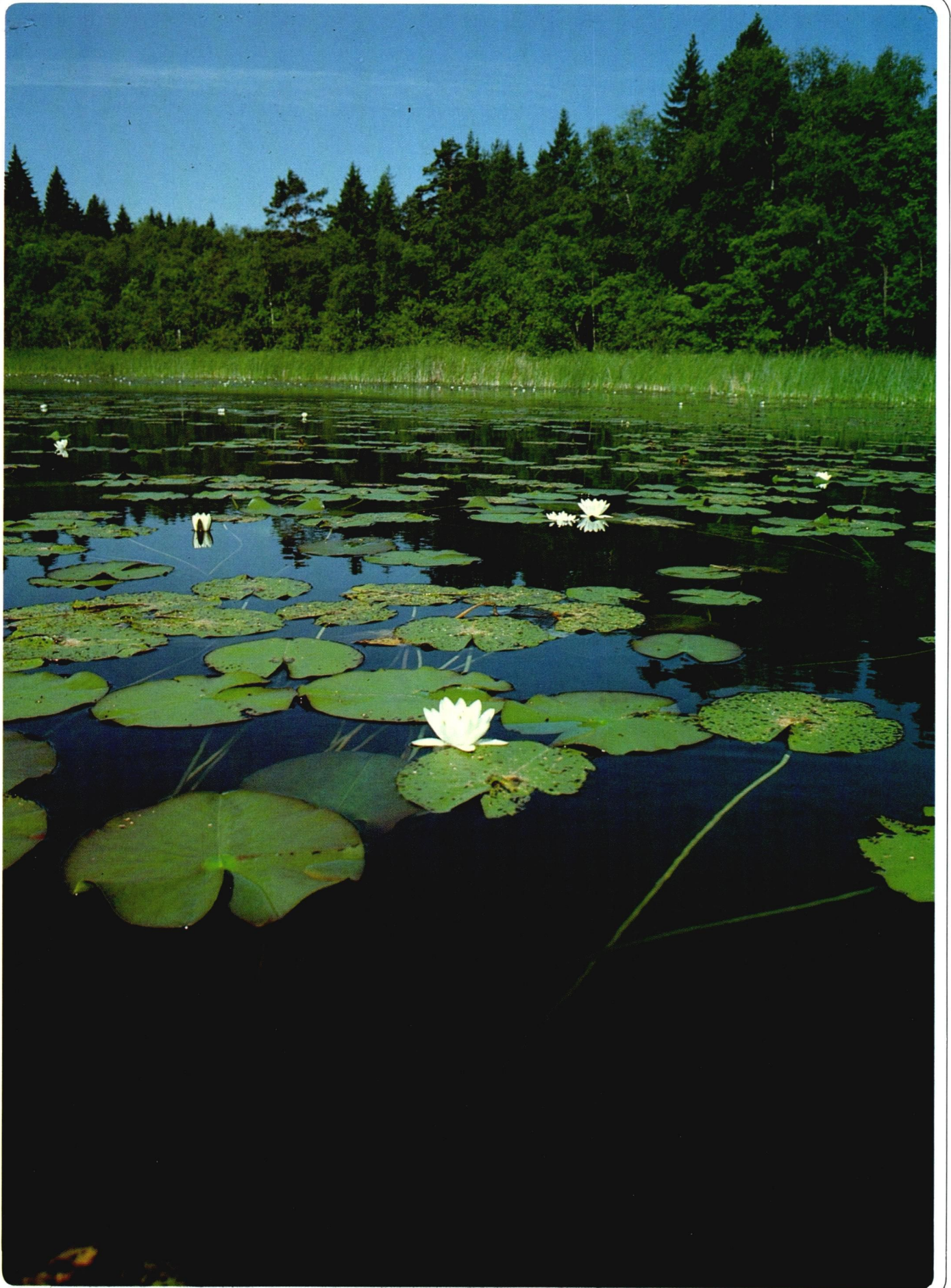
I det klara, svagt humusfärgade vatten ser jag de knappt decimeterlånga regnbågarna sprida sig i sjöns strandnära vatten. De små regnbågarna verkar nyfikna på sin nya miljö efter att hittills ha levt sitt liv instängda i odlingsstrågets trängsel. Fiskutsättningen har gått helt som planerat; biltransporten från odlingen, vandrigen genom skogen upp till sjön,

och slutligen utsättningen av de cirka hundra små fiskungarna.

Jag tar stigen upp mot bergknallen för att dricka mitt kaffe i värmen från den sjunkande höstsolen. Från min plats på berget kan jag tydligt se hela den lilla sjön och dess omgivning. Det är egentligen inte helt korrekt att kalla detta vatten för sjö, eftersom en dammvall finns i sjöns västra del. Un-

der årtiondenas lopp har dock skogen koloniserat dammvallen så väl, att man knappast upptäcker den. Den omgivande marken har turligt nog en
forts på nästa uppslag

→
Strandregionen håller mängder av insekter och är därför extra intressant för sjöflugfiskaren.

forts från föreg uppslag
rikedom av buffrande, alkaliska jordlager, som ger sjön ett bra pH-värde under hela året.

Rikt insektsliv

Det är ingen överdrift att beskriva insektslivet i sjön som exceptionellt rikt. Att de inplanterade regnbågarna i en sådan miljö borde växa bra är lätt att förstå. Tidigare insatta ensomriga regnbågar var ett år senare uppe i vikter mellan 0,7 och 0,9 kg, siffror som borde imponera även på fiskodlare.

Man behöver inte vara speciellt intresserad av entomologi för att konstatera denna rika förekomst av insekter. Det räcker med att titta ned i vattnet genom polaroidglasögon för att upptäcka den stora mängden husmaskar, dagsländenympor, corixor m fl, som huserar i strandzonen.

Våra amerikanska fiskebröder använder ibland det svenska låneordet "smorgasbord" för att beskriva denna vitala del av stillavattnets miljö. Carl-Johan Anderberg har i FiN (nr 4 okt 85 sid 19) beskrivit denna miljö ur fiskesynpunkt, och redovisat mycket intressanta resultat genom att fiska av denna zon med det så kallade repeterkastet.

Att strandzonen i denna sjö har så rikt insektsliv, både till antal arter och mängd, har sin förklaring inte bara i vattnets och den omgivande markens karaktär. Den viktigaste och helt avgörande anledningen är faktiskt frånvaron av annan fisk än den regnbåge som sätts ut. Erfarenheter från rotenonbehandlade sjöar visar också hur radikal förändringen blir av mängden näringsdjur efter det att den ursprungliga fisken försvunnit ur sjön. Detta gäller speciellt sjöar med flera konkurrerande fiskarter som mört, abborre och gädda.

Sjöar med blandbestånd

Vid en annan sjö, som jag fiskar regelbundet i, skiljer sig strandzonens insektsliv markant från denna sjö. Visserligen finns likheter vad beträffar vattnets alkalinitet och trofinivå (näringsgrad), men här slutar också likheterna. Denna sjö hyser förutom den inplanterade öringen och regnbågen även bestånd av mört, ruda och kräftor. Även i detta vatten klarar sig den insatta öringen och regnbågen bra, trots att bara mindre mängder insektsföda hittas i fisken. Däremot finner man ofta mört och även ruda i laxfiskens magar. Att sjön

saknar gädda bidrar också till att den insatta fisken i vikter mellan 0,5 och 1,0 kg kan överleva, "förvildas" och växa.

En titt genom polaroidglasögonen ner i detta vattens strandzon avslöjar inte några större mängder insekter, och man kan få tillgripa en finmaskig håv för att hitta de mycket sparsamt förekommande insekterna. Trots att fisken till övervägande del äter småfisk i detta vatten, vakar den ofta tillräckligt för att ge underlag till ett torrflugefiske. Någon anledning till att använda fler flugmönster än två tre stycken har jag dock aldrig funnit i detta vatten.

Selektiv fisk

Jag går ned från berget för att åter förvissa mig om att de små leven funnit sig till rätta. Med lite tur ska jag säkert få syn på någon eller några av regnbågarna. Min tro besannas snart av en fisk som till synes går och plockar någonting en bit under ytan. Den nu nästan helt lugna vattenytan avslöjar även ett par äldre, mer vuxna kusiner, vilka bryter ytan i vak som kan tyda på myggpuppätande fisk. Annars är det påfallande hur sporadiskt och sällan fisken vakar i denna sjö, med undantag för tillfällen då det varit större kläckningar. Kanske beror detta på att fisken så lättvindigt kunnat äta sig proppfull av de ymnigt förekommande födodjur som finns i vattnet, och därför struntar i ytfödan.

Att fisken i en sådan miljö kan bli selektiv – dvs att den specialiserar sig på vissa födodjur – är givetvis naturligt. En sådan selektivitet borde ju också vara en förutsättning för att ett entomologiskt baserat sjöflugfiske har en förankring i verkligheten.

Det faktum att laxfisken inte reproducerar sig i denna sjö, liksom i majoriteten av liknande vatten, ger ju också fiskevårdaren möjlighet att styra fiskbeståndet genom fiskisättningsarna. Glest med individer ger mer snabbväxande fisk och sannolikt mer selektiv fisk (detta betyder nödvändigtvis inte att den av fiskaren upplevs som selektiv inför olika imitationer). Ett tätare bestånd (mer utsatt fisk) ger mindre snabbväxande fisk och generellt mindre selektiv fisk. I blandbestånd, d v s sjöar med exempelvis mört, sarv och abborre, finns det också exempel, där det satts i så mycket fisk att den gått ned i vikt även över sommarhalvåret.

Den beskrivna sjön med blandbestånd är, enligt min erfarenhet, ett bra exempel på sådana sjöar. Detta för-

modligen beroende på lågt fisketryck och att merparten av den fångade fisken blir utsatt igen. Att sjön saknar gädda bidrar också till en bra överlevnad hos laxfisken. Dessvärre är det få av våra småsjöar med blandbestånd, som motsvarar beskrivningen av denna sjö, och chansen att få uppleva sant "acklimatiserad" fisk, som funnit sig till rätta i miljön, och speciellt fisk som kunnat växa av den tillgängliga insektsfaunan, är minst sagt liten

Rotenonbehandling

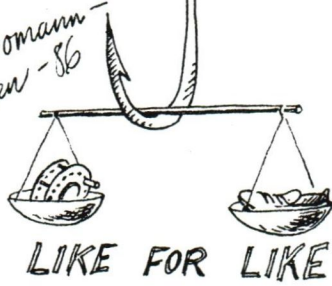
Då man i dag nära nog helt slutat med rotenonbehandlingar, finns det anledning att fråga sig vad vi förväntar oss av våra stilla vatten. Ett rent socialt put and take fiske, i vatten med blandbestånd – vilket något generaliserat är vad dessa vatten har att erbjuda. Alternativet, d v s rotenonbehandlade sjöar eller uppdamda små vattendrag med avsaknad av ursprunglig fisk, ger chansen till ett betydligt intressantare flugfiske. Dessa vatten kan, om så önskas, besättas med enbart mindre fisk (även yngel), eller med mindre fisk som komplement till den större fisken, allt beroende på hur fisket i sjön bedrivs (fångstbegränsningar, antalet fiskande med mera). Även i sådana stilla vatten med stort fisketryck och med frikostiga fångstbegränsningar finns chansen att fiska efter uppvuxen "vildfisk" som komplement till det mer sociala put and take fisket.

Skillnader av detta slag upplevs kanske som generaliseringar av många flugfiskare. Så många andra faktorer inverkar ju på insektsfaunans utseende och laxfiskens relation till den – sjöns storlek och djup, vilken trofinivå den har, syrevärden, avsaknad av de konkurrensstarka karpfiskarna, eller om andra fiskar som mört, sarv, ruda, abborre, gädda och annan icke laxfisk hålls efter med fasta redskap osv. Sötvattenslaboratoriets forskningsrapporter rörande erfarenheter från rotenonbehandlade sjöar ger ändå en bekräftelse på att dessa skillnader är vetenskapligt bevisade.

Då dessa olikheter sällan eller aldrig beskrivits i flugfiskelitteraturen på senare år, finns det anledning att påvisa dem i en tidning som denna. När också intresset för ett entomologiskt baserat flugfiske når allt större utbredning, borde dessa skillnader i insektsliv mellan olika sjöar vara av stor betydelse för den enskilde fiskaren och för hur han/hon bedriver sitt fiske.

FLUEFLIPP

av
Terje Domann
Larsen - 86

Ett älgmöte

Fiske är inte bara fiske. Ofta är det helt andra saker som händer runt vattnet, som vi bäst kommer ihåg efteråt. Har vi dessutom kameran med oss och sinnesnärrvaro nog att ta fram den, så kan det bli en extra trevlig bild till minnets album.

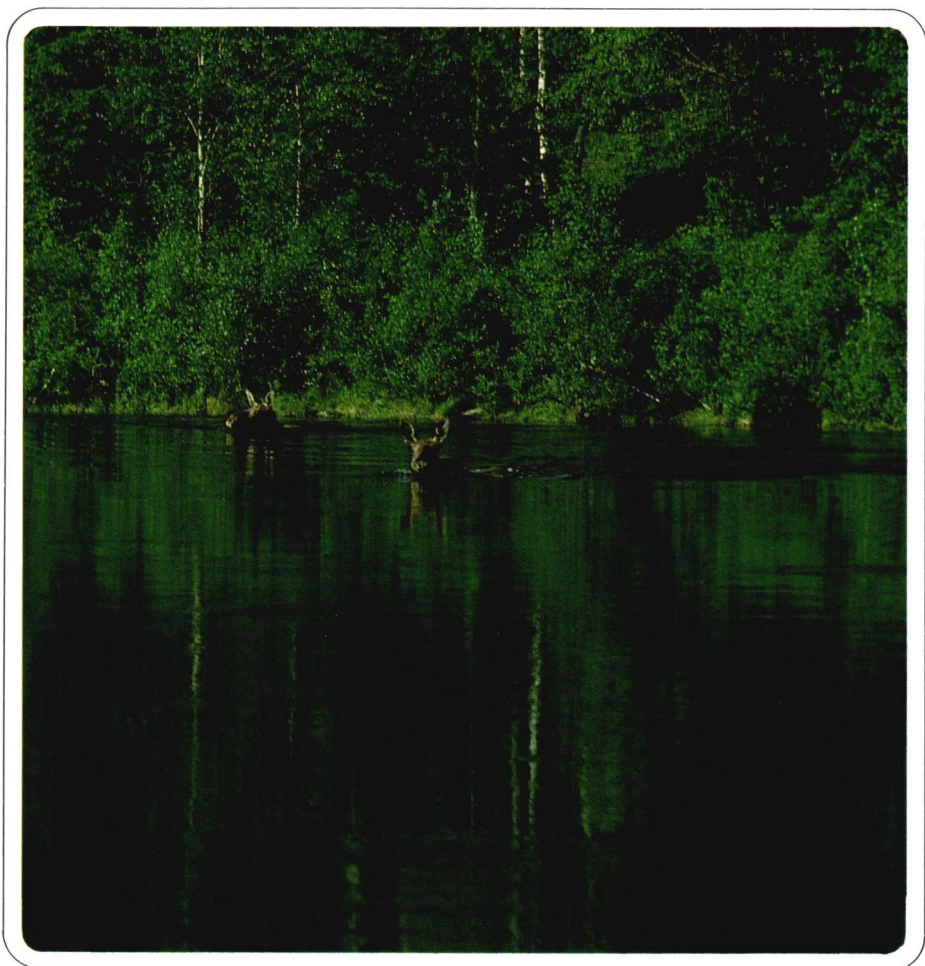
Av Sune Adolfsson

Alla har vi säkert haft någon udda naturupplevelse. Men som bekant är det inte vanligt att man just då har kameran inom räckhåll. Själv hade jag en sådan sommarupplevelse vid ett norskt öringvatten – och märkligt nog fanns kameran med alldeles bredvid mig.

Jag satt och slöade vid strandkanten med en kopp kaffe och bästa fiskepipan i mun, då det plötsligt började knaka och braka i skogen på andra sidan av älven. Ut ur skogen kom två stycken älgar!

Något majestätiskt, som det anstår en skogens konung, började de försiktigt gå ner i vattnet. Till berättelsen hör att älven är ganska hårt strömmande i mittenrännan. Med ganska god fart kom älgarna simmande rakt emot mig! Jag var väldigt förvånad att de inte hade sett mig, men troligtvis hade de svårt att urskilja mig mot den låga granskogen i bakgrunden.

Älgarna fortsatte att simma och ha-

Älgarna kom lugnt simmande rakt över älven. Men det blev andra takter, när de fick syn på mig...

de nu passerat mittrännen och började få fotfäste vid stranden framför mig. Själv tyckte jag att älgarna började bli lite väl stora i kameraögat. De var på väg att gå rakt i famnen på mig.

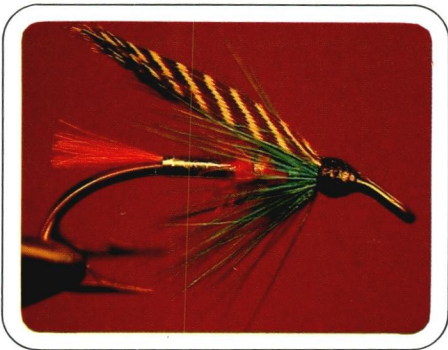
Jag ställde mig upp när älgarna var endast 5–6 meter framför mig. Då blev det fart på dem, och båda älgarna bokstavligen kastade sig tillbaka i

vattnet! En av dem hade tydligen något starkare sinnesnärrvaro och simmade helt enkelt tillbaka rakt över älven. Men den andra blev vettskrämd och följde med strömmen ett 50-tal meter, innan den i ren panik lyckades ta sig upp på andra sidan. Med dun-der och brak försvann de in i skogen – och älgäventyret var över!

Blue Ross

Av Leif Johansen

I mange år har Peter Ross vært en av mine favoritterfluer for sommerfisket etter

sjørret og smålaks. Spesielt liker jeg fluer når den er bundet på Mustads brune dobbeltkrok i nr 4–8. Denne kroken har en egen evne til å kroke nygått fisk ualmennelig godt, den er "seig" i tråden, kan bøye seg noe, men brekker heldigvis ikke. Peter Ross har vært brukt både i "brune" og "blå" elver og stort sett har den gitt fisk overalt.

Ett år fungerte ikke Peter Ross slik som jeg var vant til. Både sjørreten og laksen tok bedre på fluer med blått i, f eks Silver Blue, Blue Charm. Jeg bandt noen prøver hvor det sorte hackelet på Peter Ross ble byttet mot et blått, samt D F M i halen, noe som jeg bruker i mange andre fluer. Det viste seg at spesielt under dagfisket gikk denne nye varianten, Blue Ross som den ble kalt, bedre enn originalen. Fluen hadde fått en variant som jeg mente var et

positivt alternativ til et allerede godt og anerkjent fluemønster.

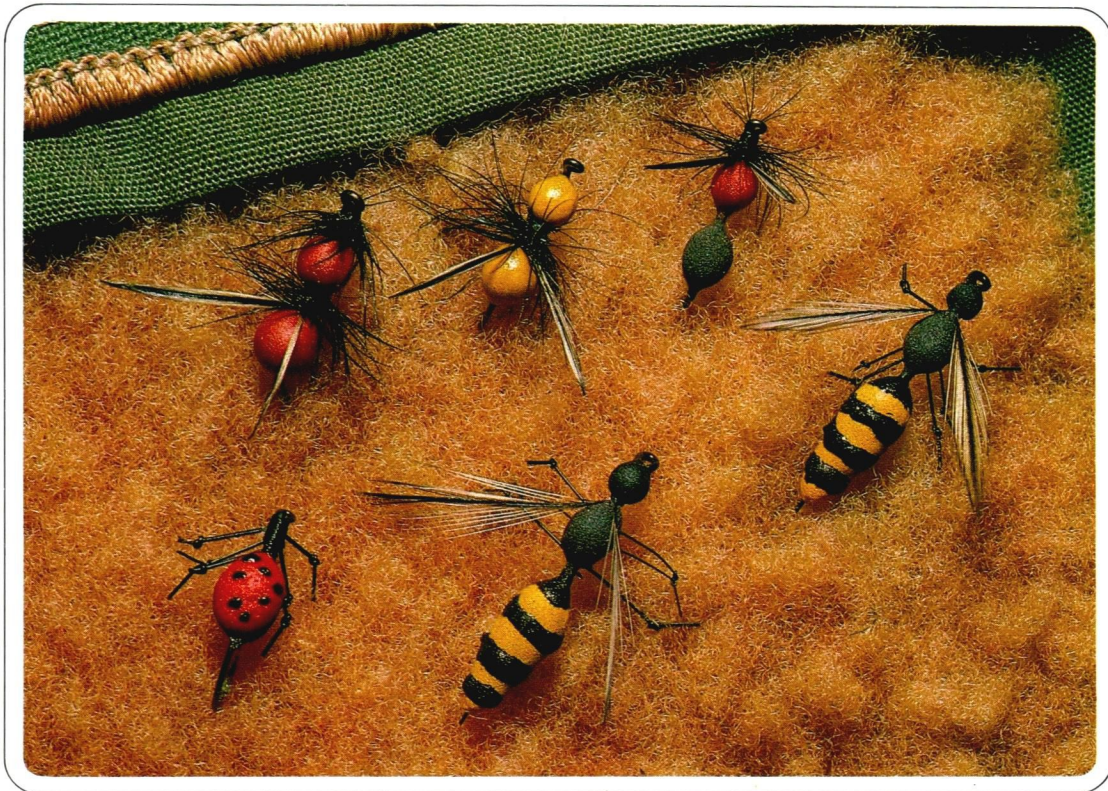
Hale: D F M fire orange.

Kropp: 1/2 sølvinsel 1/2 rød selull ribbet med sølvinsel.

Vinge: Teal (Widgeon i større nr).

Under vinterens løp bladde jeg gjennom noen årganger av det gamle norske bladet Fiskesport og fant noe interessant. I en liten artikkel fra juli 1937 om fluevalg av hr Johan Hellem, Bergen, var følgende å lese: "I tillegg til disse er det en flue som kanskje ikke er så alminnelig, men som har vist seg å være drepende til såvel vassørret, sjørret som laks, og til alle årstider. Fluen ser nærmest ut som en Peter Ross med blått hackle, men har rød 2/3 og 1/3 blank buk".

Jeg må innrømme at det er meget vanskelig å utvikle noe nytt i fluevei...

En samling flugor gjorda av micro-ballonger.

Microballonger ger superlätta torrflugor

En helt ny teknik att tillverka självflytande flugkroppar beskrivs i den här artikeln. Materialet är micro-ballonger, ett superlätt fyllnadsspackel, som används vid bygge av flygplansmodeller.

Av Peter och Ola Wihlborg

Man kan binda sina flugor på många olika sätt, och ständigt dyker det upp nya varianter. Delvis beror det naturligtvis på en oändlig experimentlusta hos många av oss, men också på alla de nya material som dyker upp, och som hjälper den här utvecklingen på traven. Vi ska nu tillföra ytterligare ett material, vilket vi funnit fungera utmärkt för flytande flugkroppar. Det är micro-ballonger, ett superlätt fyllnadsmaterial, som kan blandas med epoxylim och formas till getingkroppar, myror, skalbaggar – eller vad ni nu önskar – direkt på flugkrokan.

Vi har två hobbies, flugfiske och modellbygge. Det senare har vi hållit på med i åtskilliga år, medan flugfisket ännu är en förhållandevis ny hobby för oss. Men vi har kanske lite försprång när det gäller flugbindningen, eftersom även modellbygge är ett "pilljobb" med små dimensioner, där noggrannhet är en dygd och det gäller att vara lätt på handen, precis som då man binder flugor. Vår tidigare hobby har också till-

fört vår flugbindning egna idéer, som vi gärna vill dela med oss av till FiN:s läsare.

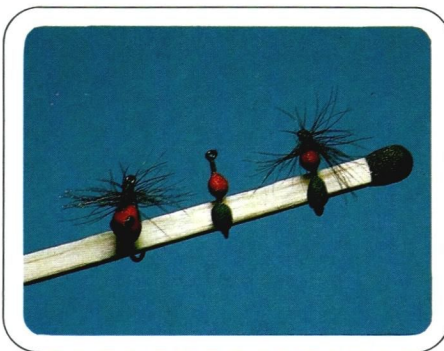
Det hela började egentligen förra våren, då vi skulle tillverka några myrimitationer. Vi hade läst beskrivningar i böcker och tidskrifter om hur man kunde göra myror av balsaträ, men det var

inte lätt, och vi var inte helt tillfreds med resultatet. Vi började då fundera på något alternativt material till kropparna och kom att tänka på *micro-ballonger*, som vi ofta använt vid vårt modellbygge. Det är ett fyllnadsmedel för spackling, som säljs hos de flesta hobbyhandlare under beteckningen "micro-balloons".

Micro-ballonger är ett mycket lätt pulver, som består av mikroskopiskt små ballonger och oftast är ljusbrunt till färgen. Pulvret blandas med en aning epoxylim och bildar då ett slipbart, superlätt spackel. Ja, så föddes alltså idén att forma flugkroppar med ett spackel av micro-ballonger.

De första experimenten blev inte helt lyckade. Det var svårt att få tillräckligt mycket ballonger i blandningen, och flytförmågan blev därför inte så bra som vi önskade. Men när vi kom på att det gick att förtunna epoxylimmet med T-sprit, var problemet löst. Nu flöt den färdiga massan fint, och den var också

forts på nästa sida

Micro i mer än en betydelse – det går att göra supersmå flugor med den här tekniken.

forts från föreg sida

lätt att applicera på flugkrokarna. Efter ytterligare lite experimenterande kom vi fram till följande arbetsgång vid tillverkningen av våra nya flugor.

Det här behöver du

Micro-balloons köper du alltså i en affär, som säljer material för modellbyggen. Dessutom behöver du ett tvåkomponents epoxylim av den långsamhärdande typen, gärna av en tunnflytande sort. Den vanliga Aralditen i små tuber går också bra. Men den måste spädas med T-sprit. Dessutom behöver du färgpulver av samma sort som används vid tillverkning av krokarna för pimpelfiske. Men innan du börjar, tänk på att epoxy är allergiframkallande, så var försiktig. Får du lim på huden, så måste det genast tvättas bort.

Så till själva beskrivningen av arbetsgången, där du kan ha hjälp av Olas teckningar. Börja med att blanda ihop epoxylimmet med härdaren. Använd gärna en medicinkopp eller motsvarande av engångstyp. Tillsätt några droppar T-sprit och blanda nogga, så att du får en jämn och tunn smet. Gör inte för stor sats.

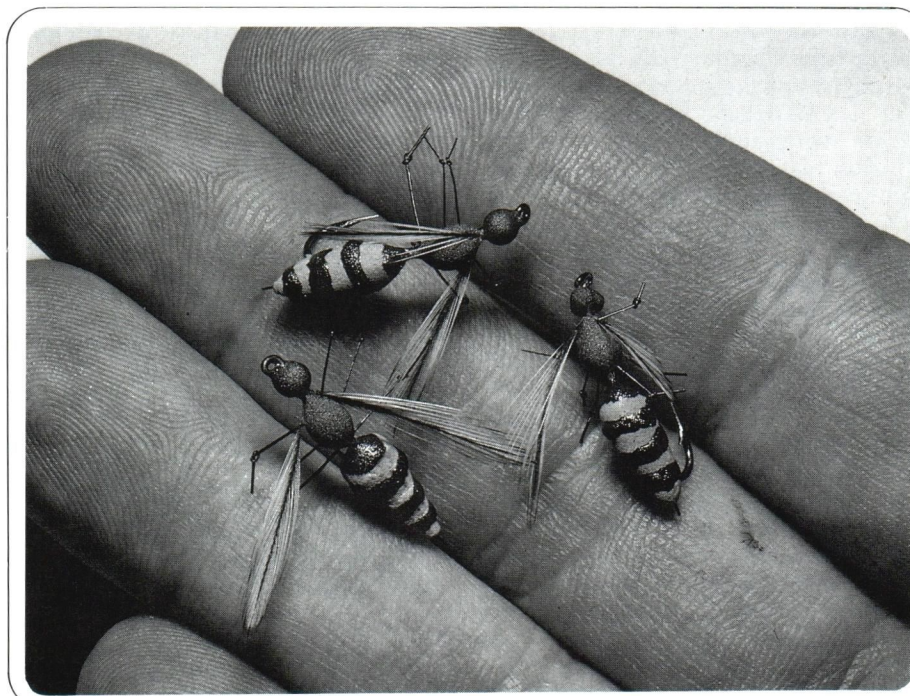
Blanda så i micro-balloongerna, lite i taget, så att massan blir lagom fast att arbeta med. Skulle smeten bli för tjock går det fint att späda med några droppar T-sprit. Man får helt enkelt prova sig fram i början. Det gäller nämligen att se upp. Skulle man få för mycket T-sprit i blandningen kan det bli svårt att få massan att fästa på kroken. Då får man istället fylla på med en aning mer epoxylim. Massan fäster då bättre, men samtidigt får smeten högre specifik vikt, vilket gör att den färdiga flugan inte får lika bra flytförmåga. Det gäller alltså att väga för- och nackdelar och finna de ideala proportionerna.

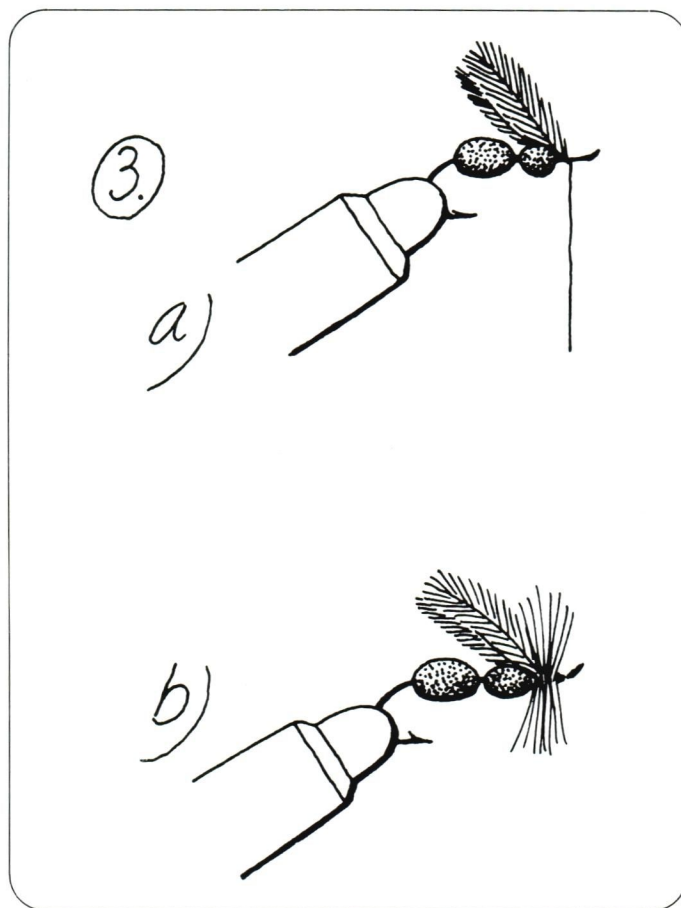
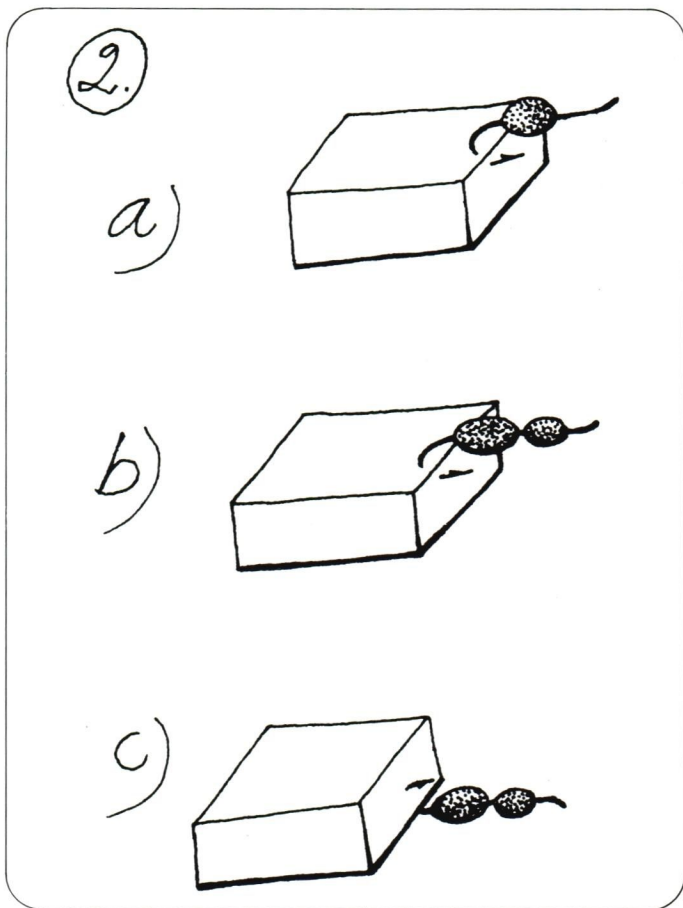
När man gjort en grundmassa med rätt konsistens, så delar man upp den i olika bågare, vilka man förser med olika färgpulver. På det viset får man modelleringsmassa i olika färger.

Så formar du flugkropparna

Så är det dags att applicera massan på kroken. Vi har funnit att det är lämpligt att fästa kroken i en kork eller skumplastbit, som går lätt att vrida

Getingar tillverkade av micro-balloonger får stor flytförmåga.

och vända i handen. En nål eller tandpetare är ett utmärkt verktyg, när det gäller att lägga blandningen på krokskaffet. När man formar massan, måste man vrida kroken och ibland hålla den upp och ner, så att massan inte rinner ner i krokböjen eller på annat sätt bär sig underligt åt.

Man kan bygga upp kroppen i flera steg och låta först lagret härda något innan nästa läggs på. Då flyter det inte lika lätt ihop. Detta är speciellt viktigt, om man vill tillverka flugor med flera olika färger.

Låt flugorna härda i minst 12 timmar. Sedan går det fint att skära, fila eller på annat sätt putsa till flugkropparna, om man inte är helt nöjd med formen. Nu kan man också måla den – t ex göra ränder på en geting eller prickar på en skalbagge.

När kropparna är färdiga, binder du på vingar, hackel och liknande på vanligt sätt. Tänk bara på att lämna plats för sådana detaljer redan då du tillverkar själva kropparna. Man kan naturligtvis som ett alternativ fästa in vingarna först, och sedan tillverka kroppen. På det sättet blir flugorna ännu starkare, men det är alltid en risk att man smetar ner fjädrarna. Men här är det fritt fram för egna experiment. Tekniken har stora möjligheter – även med fribärande krop-

par som på våra getingar. Du får prova dig fram.

Succémyran

Men en ny teknik är naturligtvis inte intressant, om flugorna inte samtidigt fiskar bra. Tyvärr blev det inte fiskat så mycket förra sommaren, men i höstas fick vi chans att prova våra "ballong-flugor" ordentligt, och kunde därmed utvärdera fiskens intresse för våra nya flugor.

Den verkliga chansen kom under en tur till några vatten vid Torrberg, strax utanför Leksand. Det är ett fint ställe, vackert beläget i genuin dalmiljö, med små hyrstugor alldeles intill vattnet.

När vi kom dit en tidig morgon låg vattnet spegelblankt. Några försiktiga vak lovade gott inför dagen. Men vi kunde inte säkert avgöra vad fisken tog. Vi provade därför först med gamla beprövade mönster, men när det inte gav resultat, så tog vi fram våra microballong-myror på krok nr 12. Men inte förrän vi gått ner till storlek 20 fick vi det första påslaget. Det visade sig sedan, att en liten myra utan vingar och i krokstorlek 20 var dagens melodi. Den gav full pott, och vi fiskade med den hela helgen. De nya flugorna visade sig också mycket hållba-

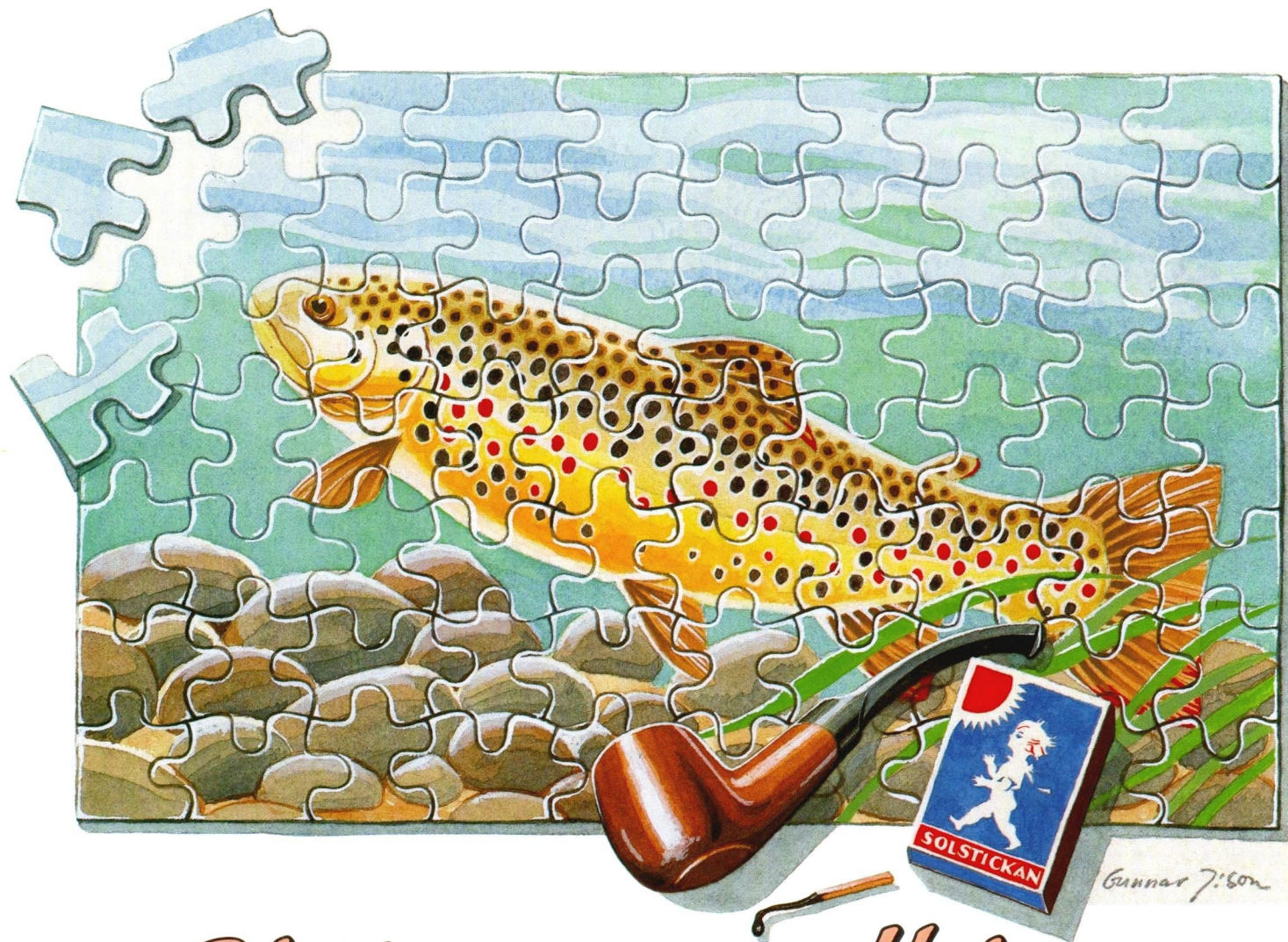
ra, och efter åtta fiskar på samma fluga var den fortfarande helt fräsch.

Torrmyra på högvatten

Senare under hösten gjorde vi en tur till Gimån, där vi deltog i Lars-Åke Olssons och Ulf Pierrous flugfiskekurs. Tyvärr hade det regnat hela hösten, så Gimån flöt hög och snabb och var mycket svärfiskad. Men trots den strida strömmen flöt våra microballonger fint. Om man drog ner dem under vattnet, så poppade de genast upp igen.

Fisket var i stort sett skralt för samtliga kursdeltagare, men den sista dagen lossnade det för oss. Det var naturligtvis en microballong-myra som satt på tafs. Så nog tror vi på våra nya flugor...

Vi tycker att det har varit givande att jobba med micro-ballonger och ser ständigt nya möjligheter och mönster där materialet med fördel kan användas. Sätt därför igång att experimentera med egna idéer, och låt fantasin och skaparglädjen få fritt utlopp. Hör av er till FiN med era resultat, och skulle ni vilja ha några ytterligare råd och anvisningar, så får ni gärna skriva eller ringa direkt till oss. Vi bor på Kirunagatan 99, 162 25 Vällingby och har telefon 08/38 68 26.

Sista pusselbiten..

Så sitter vi då vid våra flugbindarstöd. Det gäller att lura ut fångstsäkra flugor, de är ju sista pusselbiten i våra ansträngningar att fånga den kommande sommarens öringar, harrar och regnbågar. Men behöver flugorna vara så komplicerade egentligen? Här följer några personliga funderingar kring detta med flugor och flugbindning – funderingar, som utmynnar i två enkla flugmönster...

Av Roland Vogel
 Akvarell Gunnar Johnson

Enkelhet och effektivitet är två begrepp som man söker förena när det gäller att skapa nya fiskande flugmönster.

Jag skriver *fiskande*, för även om nästan samtliga flugmönster är fiskbara, finns det mer eller mindre konstnärliga skapelser, som gör sig bättre inom glas och ram än i änden på en flugtafs. Därmed inte sagt att jag finner skapandet av den exakta nymphimitationen – som endast går att skilja från sin naturliga förebild med hjälp av förstoringsglas och lupp

– meningslös, utan konstaterar snarare endast att flugbindningen har utvecklats och för den talangfulle blivit ett konstnärligt hantverk.

Enkelheten får i många fall ge vika

för effektiviteten hos flugmönstret. Av naturliga skäl. Det skulle kännas tämligen löjligt att packa fiskevästen

full med flugaskar, innehållande en mängd enkla och okomplicerade flugor, men utan möjlighet att locka någon fisk till hugg. Å andra sidan skulle det kännas minst lika löjligt att vandra omkring med flugspöt i handen och västen fullproppad med tomma flugaskar, orsakat av bristande färdighet eller ambition inom flugbindningsområdet eller i avsaknad av det rätta materialet eller färgnyansen för det gångbara flugmönstret. Tack och lov uppstår inte den situationen som jag något tillspetsat beskrivit ovan – eller gör den det – men faktum är att beträffande vissa enstaka flugmönster saknar inte uttalandet giltighet.

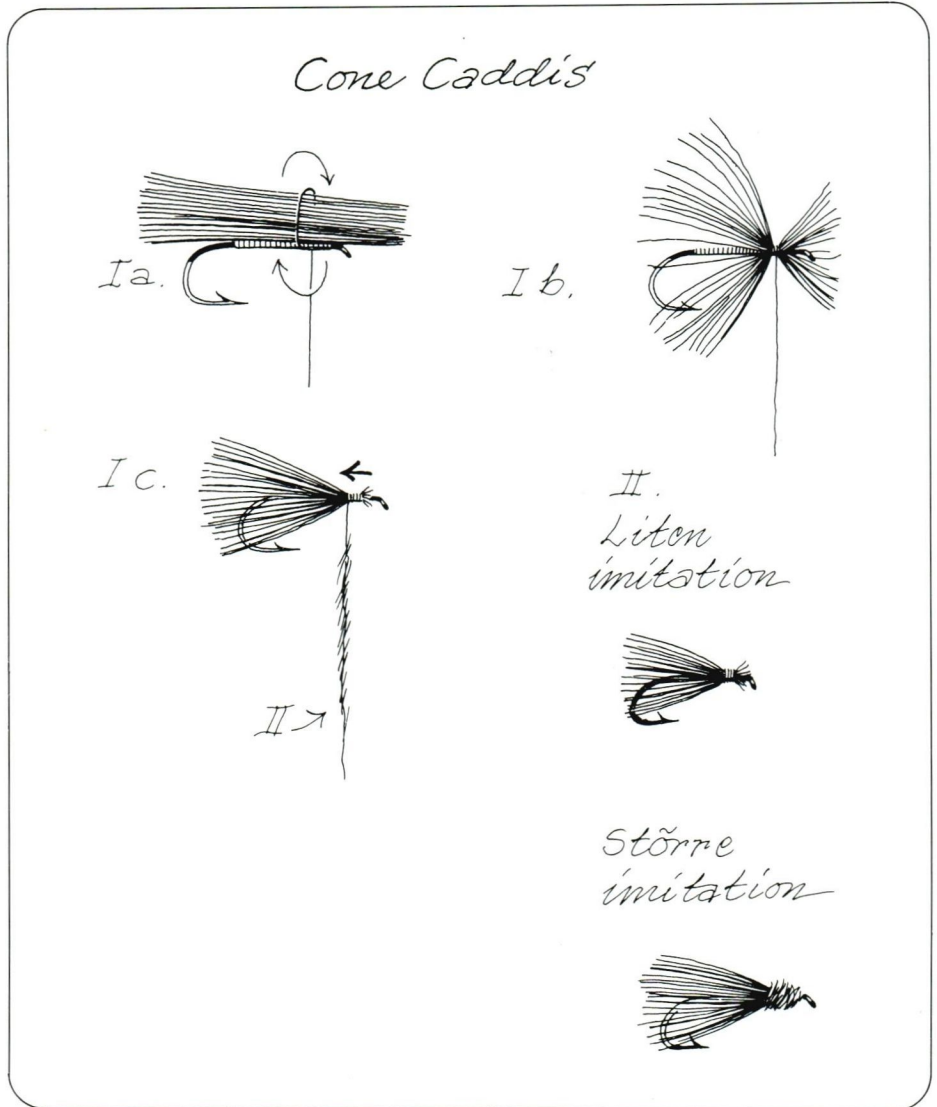
Man måste komma ihåg att bland många av oss flugfiskare är det mer än några få, som anser att flugbindandet inte är ett nöje i sig och som helst vill begränsa sin tid vid flugbindningsstället till ett minimum, men som för den skull inte vill vara utan effektivt fiskande flugor. För den nyblivne flugbindaren och flugfiskaren, som ännu inte tränat upp sin fingerfärdighet och lärt sig att praktiskt tillämpa den teknik som beskrivs av mästarna, är förekomsten av enkla men effektiva flugmönster kanske en förutsättning, för att han eller hon inte skall misströsta utan fortsätta med sina övningar och så småningom kanske utvecklas till en flugbindare av rang.

Det finns således ett flertal skäl till att söka komponera så enkla flugmönster som möjligt, dock utan att åsidosätta kravet om effektivitet. Enkelhet i sig är värdelös om den inte samtidigt bibehåller flugans fiskande förmåga.

Det bör emellertid betonas, att när det gäller att efterlikna eller simulera utmärkande drag hos insekten eller utnyttja materialet till fullo, är det inte alltid möjligt med en enkel lösning, utan man är hänvisad till mer eller mindre komplicerade metoder för att nå ett tillfredsställande resultat.

Enkla klassiker

Det är inte ett dugg förvånande, att de flugor som finns högst placerade på flugfiskarens topplista också, med vissa undantag, är förhållandevis enkla att binda. Jag tänker närmast på odödliga mönster som E 12, flymph- en, Hare's ear nymph och Sawyer-nymphen. Det beror nu inte enbart på genialiteten i flugmönstret. Utan en viss lansering i fiskeböcker och fiske-tidningar skulle naturligtvis flertalet av dessa inte blivit kända hos den

stora flugfiskande allmänheten och således inte nått den berömmelse de förtjänar.

En av de mest fulländade artificiella sländlarverna är den välkända Sawyer nymphen. Den har allt man kan begära av en bra fluga. Den är lätt att binda, kräver ingen speciell kroktyp och är mycket vänligt inställd till det begränsade flugfiskekontot. Den kan lätt varieras i kroppsform, storlek och tyngd för att passa i olika vatten. Dessutom kan den fiskas drivande just under vattenytan med eller utan rörelser, rullande på botten, svängande i strömmen eller simmande längs botten. Den är kort sagt användbar i de flesta situationer och fångar fisk under skiftande förhållanden. Den är följaktligen ett förträffligt exempel på en fluga som förenar enkelhet och effektivitet.

Jag minns för flera år sedan, när jag först blev medveten om, att även mycket enkla flugskapelser kunde ge den inbitne flugfiskaren en trevlig upplevelse.

Efter en hel dags vedermödor i det

norrbottniska skogslandet i en terräng, som omväxlande bestod av varierande storlekar, nådde jag äntligen det hägrande målet. En kraftig majestätisk ström med rytande vattenmassor, fortfarande obundna och opåverkade av civilisationens härjningar, mötte den plågade vandraren med uppmanande rop om ett lovande harrfiske.

I okända vatten med viss karaktär provar jag gärna en harörenymph. Med det dånande vattnets musik i mitt öra plockade jag från flugbokens sida en ljus och behagligt hårig kreation, som borde locka en ödemarksfisk till hugg.

Guldglansen från ribbingen bleknade ganska fort och försvann slutligen helt. I kast efter kast krokade jag harren, som stod strategiskt placerad i strömkantens yttersta böj, och av nymphimitationen var snart endast några tofsar kvar.

Den sista harren, innan festen var slut, hade slukat en fluga som nästan bara var krok. Med värkande rygg
forts på nästa sida

forts från föreg sida

men härlig till mods tänkte jag: "det krävs ingen fluga av mästertlig hand, utan endast en krok med en örtofs nå'nstans".

Två enkla flugmönster

Mitt bidrag till mönsterförteckningen blir den här gången två stycken, som jag vill hänföra till kategorin enkla flugmönster, och som jag inte på något sätt vill hävda är unika eller revolutionerande, men som trots det har givit mig mer än en fisk under mina fisketurer. De är enkla att binda och kräver inte några större ingrepp i flugbindningskassan i form av dyra materialinköp. Bundna på rätt sätt med omsorg och med fast hand kommer varje exemplar av flugan att kunna ge den lycklige åtskilliga fiskar, innan livslågan definitivt är släckt hos flugan och kroken dinglar bar från tafsspetsen. Byt för all del inte flugan innan dess. Liksom många andra flugor fiskar de här två mönstren alldeles utmärkt även i "vimmelkantigt" tillstånd.

Hair Midge

Krok: torrflugekrok med kort skaft, exempelvis Partridge 4x fine 1x short eller Partridges Marinero krok. Alla i små storlekar naturligtvis.

Bindtråd: svart.

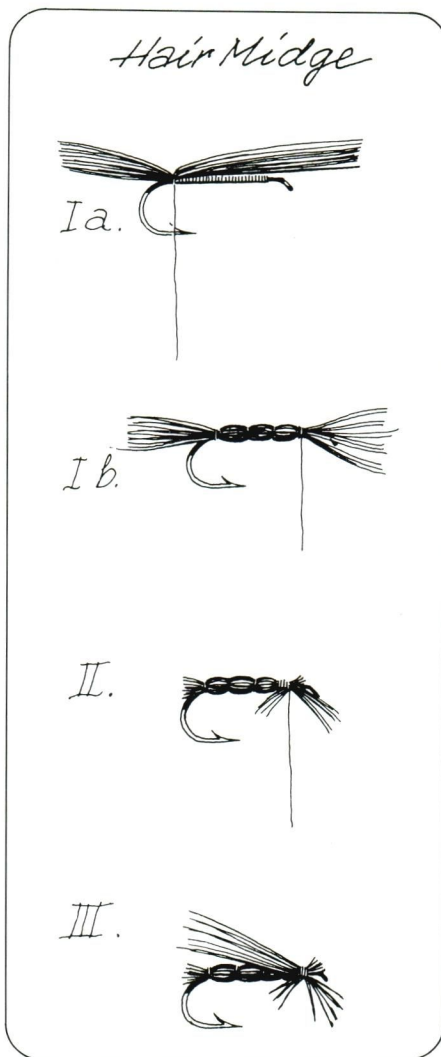
Kropp: svarta hjorthår längs krokskaftet.

Vinge: vit bucktail eller liknande.

I Vi inleder med att linda den svarta bindtråden ner till krokböjen. Vi klipper sedan en lagom stor bunt av hjorthår från skinnbiten. Med spetsarna pekande över kroköglan binder vi fast de svarta håren bak till med några hårt åtdragna varv och lindar sedan fram bindtråden glest över bunten av hjorthår till ungefär 2/3 av krokskaftets längd, där kroppen avslutas.

II Nu sträcker vi oss efter saxen och klipper av de överflödiga hjorthåren i flugans bägge ändar. Vid huvudet kan man lämna några knappt halvcentimeter långa rester av hårfibrerna för att simulera benen.

III. Omedelbart bakom det friserade huvudet binder vi in en liten bunt vita hår liggande flat över kroppen för att imitera vingen, som sedan klipps av till lämplig längd. Spridd ut vingen i solfjädersform. Om man vill kan man sedan med saxen i hand frisera vingen, så att den får ett V-lik utseende, vilket ger ett naturtrognare intryck, men knappast imponerar på fisken. Flugan avslutas med en whip finish, antingen vid vingroten eller vid kroköglan.

The Cone Caddis

Krok: torrflugekrok.

Bindtråd: förebilden avgör färgvalet.
Kropp: bindtråd, förebilden avgör färgvalet.

Vinge: hjort- eller elkhår, se ovan angående färg.

Huvud: har- eller kanindubbing eller utelämnas helt

I. På Gunnar Johnsons lilla akvarell av flugan har han markerat en mycket

lätt dubbad kropp, och naturligtvis kan vi förse vår fluga med en sådan – men personligen anser jag att det är onödigt. Istället täcker vi bara krokskaftet med bindtråden och lämnar den hängande drygt 1/4 från kroköglan. Vi klipper sedan av en ganska stor bunt med hjorthår eller elk, petar ut de små fibrerna som håller håren samman och jämnar därefter till spetsarna i en "hair-stack". Vi mäter upp längden på vingen och binder fast den med några varv på den plats vi lät bindtråden bli hängande tidigare. Spetsarna skall naturligtvis peka mot krokböjen. Låt fibrerna rulla runt krokskaftet så de blir jämnt fördelade. Vi vill att vingen skall få en smal strutform med kroppen i mitten. Lägg därför några varv av bindtråden bakåt mot krokböjen för att ge vingen dess karakteristiska nattsländform. Några droppar genomträngande cement fäster vingen ordentligt. Klipp av hjort- eller elkhåren vid kroköglan och forma huvudet.

II. Flugan kan i och för sig avslutas här med en whip finish, vilket är lämpligt om det är fråga om små nattsländeimitationer, men man kan också linda på lite hårdubbing för att dölja bindtråden och ytterligare betona huvudet och samtidigt peta ut några fibrer från dubbingen för att imitera benen.

Som den uppmärksamme läsaren redan har noterat, skiljer sig den här imitationen från sina föregångare på ett påtagligt sätt. Hur man än vrider och vänder på flugan, kan man inte avgöra vad som är upp och vad som är ner på densamma. Det är inte så konstigt, det går inte.

Oavsett hur flugan landar på vattenytan så kan man därför vara lugnt förvissad om, att den aldrig landar med ryggen eller sidan mot vattnet, utan att den alltid fiskar effektivt i samma sekund som den kommer i beröring med vattnet.

"GHILLIES SUPREME"

GHILLIES SUPREME 96% kolfiberspö från England. Hög finish, mjuk och fin aktion med tillräcklig "rygg" för att kasta långt. Priser från kr 695:– – 1.995:–.

9 fot AFTM 4–5
9,6 fot AFTM 5–6
10 fot AFTM 6–7

10,6 fot AFTM 7–9
13 fot AFTM 9–10
15 fot AFTM 10–12

Shakespeare Beulite flugrullar, Pateke Morton fluglinor, flugbindningsmaterial + verktyg, Mustard och Partridge flugkrokar + mycket annat. Ring eller skriv så skickar vi prislista.

GHILLIES HB, PI 577, 440 33 Harestad Telefon 0303/201 60

BOK- BITEN

Redaktör Jan Sekander

Allra först ett riktigt GOTT NYTT ÅR alla Bokbitare. Det känns skönt att året vänt och att dygnet töjer sig några minuter i taget, även om det ännu dröjer ett tag innan vi åter kan vandra med flugspöt vid älv eller sjö. Än finns det tid att ägna åt bokläsning och flugbindning.

Året som gick bjöd väl inte på några nya och revolutionerande verk i ämnet flugfiske. 70-talets förnyelseperiod har knappast funnit sin efterföljare i 80-talet och kanske befinner vi oss nu i en mellanperiod vad gäller flugfiskets utveckling. Nåväl, allt kan ju inte vara nyupptäckter och förnyelsekällorna har sin begränsning både vad gäller material, teknik och taktik. Att vissa böcker därför ofta behandlar vad vi re-

dan tidigare läst i andra verk behöver ju därför inte innebära, att en bok är icke läsvärd. Snarare blir den en ytterligare bekräftelse på våra egna erfarenheter, en djupare dimension, ett ifrågasättande av gamla teorier. Lägg därtill berättarglädje, humor och vidsynthet och inte minst goda kunskaper, och vi har en bok som både lär, gläder och stimulerar till egna funderingar.

Årets första bokkrönika upptar ett verk av Jock Scott om lax på flytlina, Sten Ullnits senaste och enligt honom själv troligen även sista bok i ämnet flugbindning – syntetmaterial.

Jens Ploug Hansen har sammanställt en väldokumenterad bok om havsörings-

fiske i danska åar. Ny – åtminstone för mig – i boksammanhang är Janne Olsson med Flugfiske. Slutligen en engelsk katalog över antikvariska böcker om fiske.

Jan Sekander

Lax på flytlina

Jock Scott: Greased Line Fishing for Salmon and Steelhead

Fly-Dressing

Box 2003 Huskvarna

Pris: SEK 110:–

A.E. Woods metod för flytlinefiske efter lax är huvudtemat i pseudonymen Jock Scotts bok Greased Line Fishing for Salmon and Steelhead.

Mr Wood hade sina bästa fisken för över ett halvsekel sedan och fiskar nu sedan länge i andra vatten, förmodligen med samma enastående framgång som han på tjugotalet hade i Cairnton Water i floden Dee. Vissa säsonger tog Mr Wood med sin revolutionerande flytlinemetod hälften av all lax som landades i vattnet, vid ett tillfälle inte mindre än 121 laxar på 13 dagar och sammanlagt från 1913 till 1934 hela 3490 laxar, vartill kommer, vilket författaren sorgfälligt meddelar, 45 laxar 1903 på Irland och fem laxar 1912 i Skottland. Denna resultatlista, som torde göra Mr Wood till en av alla tiders mest erfarna laxfiskare,

forts på nästa sida

Nyheter 1987 från Royal Coachman!

Fenwick

tillbaka på den svenska marknaden. Både med den berömda HMG-serien samt WORLD CLASS serien i ett helt nytt grafit-material. NYTT är även kombi-spöna; 3-delat 12' och/eller 4-delat 16'. Tar alla linor från 8 till 12 (FiN 4/86).

Byggsats i 5 delar kostar inte mer än 2.500:–

Bruce & Walker

med nya HEXAGRAPH, från lina 3 till 12, från 7–15'.

Givetvis finns alla andra modeller kvar i programmet.

OBS! Engelska priser för Bruce & Walker gäller i Sverige!

Winston Glassfiber och Grafit

Även under 1987 är dessa spön utan jämförelse.

Är Du mogen för en Winston glass, grafit eller bamboo?

RC Boron & Grafit-klingor

finns kvar i vissa längder. Beställ nu – innan de tar slut!

RC har det största urvalet av nya och beg. canespön!

YAK håret är det bästa materialet för hårvingade laxflugor.

KÖP EN KOMPLETT UTRUSTNING hos RC så får Du kostnadsfritt både personlig castingkurs samt videokurs.

ÄR DU TRÖTT PÅ ATT STÅ I KÖ på fiskekort i Norge för laxfiske? Då är det hög tid att boka tid på RC privata pool i Stjørdalelva. Poolen är för 2 spön med allt i stugan.

KATALOGER på Fenwick, B&W eller Winston;

sänd 10:– i frimärken, sedel eller på pg 432 72 34-3

Vi tar kreditkort. Även på postorderköp!

Säljer • Byter • Köper • Reparerar • Renoverar

Vår verksamhet grundar sig på praktiska kunskaper inte bara på trender...

Royal Coachman

KUNGS HOLMSG 12, 112 27 STOCKHOLM • 08-52 22 22

Persson-kniven

Den personliga jakt- och fiskekniven från Kiruna

- Blad av rostfritt knivstål, 10,5 cm långt

- Skafat av masurbjörk och renhorn specialbehandlat för maximal vattenavvisning

- Slidan av finaste oxhud med invändigt bladfång av trä. Perfekt passform, klick-sug passning mellan kniv och slida

- Knivens längd c:a 21 cm

- Ägarens namn ingraverat i bladet

- 10 års garanti

Pris: 495:– + postförs.avg.

30 dagars returrätt.

Levereras i presentförpackning med garantibevis

Beställ direkt från tillverkaren:

Persson

KIRUNA

Rune Persson

SWEDEN

Möränvägen 19, 981 44 KIRUNA

Telefon 0980-815 58, 197 17

forts från föreg. sida

blir desto märkligare om man betänker att säkert mer än 90% av dessa fångades med flytlina, eller mera exakt, med inoljad silkelina. Flytlinan var Mr Woods vapen, även om älven gick stor och kall. Men man måste komma ihåg att hans vatten, River Dee, är bred och långsam i sitt lopp. Frågan är då, om Mr Wood har något att lära dagens kolfibriga fiskare. Ju mer man läser, desto mer övertygad blir man att Mr Wood ser ner på oss från sin himmel, medan ett sorgset leende sprider sig över hans väderbitna men renrakade anlete. Vi skulle nog ha nytta av att stanna upp ett tag och begrunda hans tankar, även om det så vore mitt i framkastet. Vart har den ädla mendningskosten tagit vägen, den som får linan att lyfta utan att flugan rörs en millimeter? Var finns linkontrollen under utfiskning- en? Knappast i laddningszonerna!

Nej, Jock Scott har nog rätt, när han menar att mycket av dagens fiske sker med kraft och material, men utan tanke och känsla. Här ligger bokens stora förtjänst. Den skildrar på ett medryckande och pedagogiskt sätt de teorier, mönster och metoder som var grunden för Mr Woods framgångar. Man får lust att omgående menda en double-taper – det är bara isen som hindrar. Men till sommarens fiske

skall i alla fall undertecknad låna Mr Woods metoder i betydligt större utsträckning än tidigare. Det kanske vore något även för andra neopren-kolfiber-shooting-headare.

Erik Erlandsson

Fiskebokskatalog

John and Judith Head: *Angling Books*

The Barn Book Supply
88 Crane Street, Salisbury,
Wilts
England

Intresset att samla böcker om flugfiske har markant ökat under senare år. Den stigande efterfrågan har naturligtvis, enligt lagen om tillgång och efterfrågan, också fört med sig ökade priser, även för verk som inte har mer än några tiotal år på nacken. Detta gäller inte minst böcker av svenska flugfiskeförfattare som Lidman och Färnström.

Merparten av all utgiven litteratur i ämnet är av naturliga skäl på engelska. The Barn Book Supplykatalog upptar med supplement nära 2500 boktitlar. Här kan bibliofilen botanisera och finna böcker allt ifrån 15 kr till 32000, den senare en lyxutgåva av H H Edmonds Brook and River Trouting, utgåva 50 signerade ex och försedd med monterade flugor och material.

Sir Edward Greys Flyfishing 1899 i första utgåva erbjuds till ca 2000 kr, Skues The Way of a Trout till mellan 150 och 1000 kr beroende på tryckår och kondition, Sawyer The Nymph and the Trout 1979 100 kr. Här finns i varje fall tillräckligt att tillfredsställa vars och ens önskedrömbok – det är endast plånboken som bestämmer vilken.

Jan Sekander

Syntetiska flugbindningsmaterial

Steen Ulnits: *Fluebinding 4 – syntetiske materialer. 64 sider – Skarvs lystfiskerserie – Dkr 79.*

En dejlig lille håndbok med alle de nye materialer gennemgået systematisk og krydret med små essays om enkelte fluer.

Fluebindere vil her finde masser af nye muligheder for at bruge de nye syntetiske materialer på helt nye måder. Forfatteren skal have ros for sin instruktive opdeling af bogen der er opbygget om materialernes muligheder for at indgå i fluekrogens forskellige stadier som f eks vinger, kroppe, hackler m m.

Mange eksempler er hentet i Sverige og fortæller måske noget om at svenskerne meget tidligt accepterede materialernes umiddelbare muligheder for at lave holdbare fluer.

forts på næsta uppslag

FRÅN RST STÄLLER ALLT I SKUGGAN.

561 02 HUSKVARNA Box 2003
Tel. 036-13 41 97 SWEDEN

AB FISKARNAS
REDSKAPSHANDEL

S:1 Paulsgatan 4, Box 4074, 102 61 Stockholm 4
Telefon 08-41 82 14, 44 21 29

Fiskeknuten

ANDERS WALLENGREN
291 54 KRISTIANSTAD HOVSLAGAREGATAN 1
TEL. 044-12 75 70

Strömwall's
SPORTFISKE

Östra Larmgatan 16 Tel 11 55 72
401 23 GÖTEBORG 1 11 67 21

Fluga & Flöte AB
Fersens väg 16, 211 42 Malmö. Tel 040-11 80 95.

Scandinavian Sportsmen

Drottninggatan 60 - 252 21 Helsingborg
Telefon 042-14 67 76 - 12 16 21

TYSKLANDS STÖRSTA POSTORDERFÖRETAG I FLUGFISKE

Neoprenvadare från Red Ball

Ni kommer knappast att hitta bättre vadare än dessa smått fantastiska från **Red Ball**. Den utomordentliga slitstyrka och passform samt den ytterst noga tillverkningen garanterar mycket lång hållbarhet. Genom dubbelbesiktning i nylon är dessa vadare så slitstarka, att man utan att behöva ta större hänsyn kan ta sig genom all slags växtlighet utan att vadarna rivs sönder. Strumpmodellen har tre klara fördelar: 1. Vadarna kan torkas på mycket kort tid, 2. Slitområdet begränsas till fotdelen, vilken är lätta att byta ut och 3. en vålanpassad vadarsko ger betydligt bättre stadga åt foten än en pålimmad stövel.

Våra **Red Ball** vadare finns i storlekarna S, M, ML, L och XL. I priset ingår s k "gravel guards", speciallim för ev reparationer samt hängslen.

pris DEM 135:--

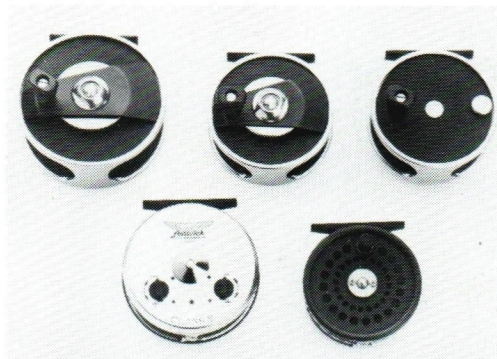
River System vadarskor

För att kunna vada säkert, behövs en bra vadarsko. Vi är övertygade om att ha hittat just denna vadarsko hos **River System**. Denna vadarsko har en mjuk vulst vid skaftet, enkel kardborrförslutning, är halksäker med räfflad filtsula och är mycket lätt. Den noggranna tillverkningsprocessen garanterar lång livslängd. Finns i storlekarna 42-47 (7-14).

pris DEM 135:--

World Class flugrullar

En rullserie som tillfredställer även den kräsnaste flugfiskare. Fenwick-rullarnas tillförlitlighet och funktionsduglighet har redan blivit vida kända. Varje rulle i World Class serien är svarvad ur ett massivt aluminiumblock och levereras med **livstids garanti**. Bromssystemet består av stål och oljeimpregnerad brons för att garantera jämn bromsverkan i varje situation. Levereras i mattsvart och guldsvarv.

Priser:

kl. 4-5 DEM 287;20; kl. 5-6 DEM 335;20; kl. 7-9 DEM 631;20; kl. 7-9 DEM 663;20; kl. 10-12 DEM 879;20

SPECIALSERVICE FÖR SKANDINAVIEN

Eftersom svensk moms är betydligt högre än tysk moms, har vi gjort **specialpriser** åt våra svenska kunder. Dra av 20% från våra katalogpriser, så får Ni fram Ert nettopris från Tyskland, till vilket Ni sedan vid införsel måste lägga till den svenska momsen. Sänd in SEK 20:--, så får Ni vår nya katalog i storformat. Beloppet dras sedan av vid första beställning Ni gör hos oss. Vår katalog på 60 sidor med många färgbilder visar hela vårt stora sortiment. Ovannämnda priser är redan **nettopriser!**

Skriv gärna till oss på engelska eller tyska!

Flyfishing Brinkhoff
Engersche Str. 74; P.O. Box 201091
D-4800 Bielefeld 1
BRD-Västtyskland

forts från föreg. uppslag

Mange af de nye mønstre er udviklet udfra traditionelle mønstre og ofte også forenklet så mange meget hurtigt vil kunne binde fluerne.

Bogen afsluttes med nogle sider om de nye fluekroge der er kommet på markedet fra såvel England som Japan og Frankrig. Især det japanske firma Tiemco ser ud til at ville prøve noget nyt på dette område med såvel krumryggede som bølgende kroge.

Bogen er udmærket illustreret med fotos af forfatteren og tegninger af Gunnar Johnson. Altsammen med til at anskueliggøre de forskellige bindestadier på en fin måde.

Bogen vil være en ønskebog til jul og gad vide om ikke den ivrige fluebinder straks vil gå igang med at binde et juletræ a la Steen Ulnits. Min bedste anbefaling til denne lille håndbok.

Erling Vestrup

Guldgruva för danskar

Jens Ploug Hansen: Havørred i åen

Skarv's Lystfiskerserie III 372 s

Skarv Kongevejen 45 B

280 40 Holte Danmark

Pris DKR 248:–

Jens Ploug Hansen, fotograf, sportfiskejournalist och författare till ett antal böcker om sportfiske i när och fjärran kräver knappast ytterligare presentation.

I sin senaste bok håller han sig nästan helt på hemmaplan. Resultatet är en väldokumenterad beskrivning av fiske efter havsöring och steelhead i danska åar. Geografiskt bildar de en omväxlande och så vitt jag förstår heläckande skildring, där främst lokala fiskare med lång erfarenhet redogör för den egna åns fiskemetoder, tider, flugor och specialknep. Det är en mycket grundlig inventering av havsöringsvatten och genom mängden av berättare och uppgiftslämnare, ofta personligt färgad framställning J P Hansen samlat.

I några kapitel rör sig författaren utanför det egna landets gränser. Mörrumsån, Åtran, Lagan, Aurland-elva och någon färöisk, irländsk och skotsk älv får några kapitel.

Men allt handlar inte om flugfiske.

Det finns ju även andra sätt att fånga öring, och dem skall vi inte tänka illa om, så länge fisket bedrivs på ett sportsligt sätt.

Kanske riktar sig J P Hansens bok främst till danska sportfiskare, och där blir säkert boken en erfarenhetens guldgruva. Under senare år har emellertid främst sydsvenska flugfiskare börjat upptäcka grannlandets flugfiskemöjligheter, inte minst vad gäller fiske efter stationär öring. Ryktet om danska havsöringsåar har dock börjat sprida sig över gränsen. Må vara att snittvikten på de danska havsöringarna inte når upp till samma nivå som i de mera välrenommerade svenska älvarna. Fisket i danska åar syns mig vara minst lika spännande, omväxlande och givande som i våra egna.

Men även om jag inte kommer att fiskegästa dessa åar, ger mig boken värdefulla erfarenheter, inte minst vad gäller de inledande avsnitten om havsöringens och den havsvandrande regnbågens biologi, två välskrivna kapitel, två sakkunniga författare, inte auktoritativa utan en balanserad framställning av fakta och teori.

Jan Sekander

**EN HÖGST MÖJLIG
FLUGA...**

Att binda en klassisk laxfluga är ej lätt. Det räcker inte med tekniken – du ska också ha de rätta verktygen och materialen.

Tekniken får du lära själv – resten kan du få från ADEXA!

Vi har mer än 1.500 olika bindmaterial, städ och bindverktyg...!

Nästa gång det kliar i fingrarna: använd grejor från ADEXA. Då blir ingen fluga omöjlig...

ADEXA
461 37 TROLLHÄTTAN
tel 0520-377 30
ADEXAs produkter finns i de flesta specialbutiker.
OBS! KÖP ENDAST VAROR MED VÅR ORIGINAL-LOGOTYPE!

SPORTFISKE-87

MED JAKT & NATUR

Premiärmässan 1986 blev en stor framgång. Både utställare och besökare var mycket positiva.

En aktiv och meningsfull fritid lockar alltfler människor. Minst 2,5 miljoner människor i vårt land sysslar någon gång under året med fiske och jakt eller tillbringar sin fritid i naturen.

Enligt önskemål utökar vi därför med jakt och natur för att göra 1987 års mässa ännu mer intressant och komplett.

På SPORTFISKE -87 kommer inte bara spön och rullar att visas utan också allt runt omkring som regn-

24-26 APRIL
SOLENTUNAMÄSSAN

kläder, sportfiskekonfektion, båtar, kanoter och småmotorer, knivar, ekolod, tält, jaktutrustning med mera.

Det blir också information om fjällhotell, fiskeutflykter, båt-fiske i "skärgårn" och fiskeklubbar.

SPORTFISKE -87 arrangeras av Sollentunamässan AB i samarbete med Sportfiskarna, Sveriges Sportfiske och Fiskevårdsförbund.

För mer information ringer Du Jan-Olov Eriksson på Sollentunamässan 08-96 00 60 eller C. I. Lagerbjäll på Sportfiskarna 08-743 07 90.

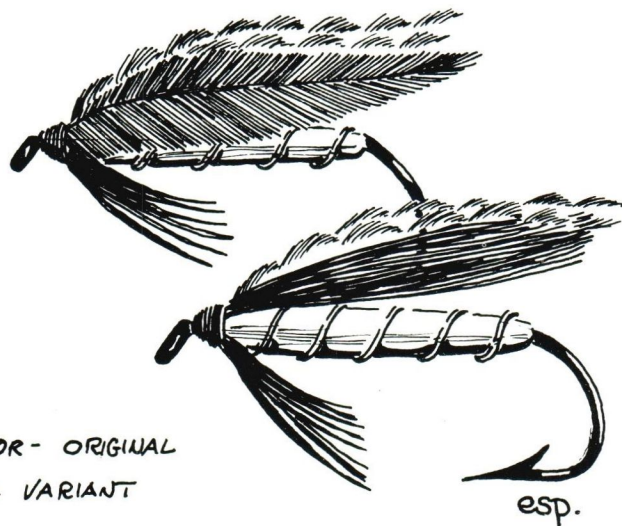
Välkommen med Din anmälan till
SPORTFISKE -87.
Öppen för allmänheten.

SOLENTUNA **m**ÄSSAN

BOX 174 · 191 23 SOLLENTUNA · TEL 08-96 00 60 · TELEFAX 08-92 97 74
TELEX 12955 SOFAIR S

Långskaftade "danskar"

THOR - ORIGINAL
OG VARIANT

Av Mogens Espersen

Maskinmesteren oppe bag de sorte skybanker ville hverken køer eller fiskere det godt. Kørerne klappede halerne ned og drejede rumperne mod vejret. Lystfiskeren klappede hættten op og fandt, at det hele var knap så spændende, som det kunne have været. I hvert fald drømte han om sol og let brise, da han planlagde fisketuren, som fandt sted i kuling og regn. Når vejret hidser sig op af nordvest, bliver det til en del i det midtjyske hede-land.

Efter forgæves at have gennembladet flueæskerne overvejede lystfiskeren et kort øjeblik, om lystfiskeri med flue i grunden ikke var en svært opreklameret og vildt overvurderet fornøjelse. I det samme så det ud til, at maskinmesteren deroppe havde fundet et andet håndtag – der gik hul på skydækket, og solen javede en lang messingarm igennem, og lige hvor den glimtede på åen, var der en grødebusk som opførte sig lidt anderledes end de andre.

I slige situationer griber man det første og det bedste, som var en langskaftet flue, bundet med et formål, som lystfiskeren forlængst havde glemmt. Fluen blev sendt nedenstrøms, og netop som den næste regnbyge kom trippende over granhegnet, som savede i blæsten, standse linens sving over åen. Lystfiskeren var ikke helt sikker på, om det ikke endnu engang var vinden, men

han gav dog forundret tilslag. Grødebusken kløvedes, og fisken spurtede nedenstrøms, lige ind i regnens grå gitter.

Fisken var en havørred, der havde fjælet sig nogen tid i åen – altså en af de ellers helt håbløse – og fluen var en Golddigger, engang fast inventar i jyske åfiskeres arsenal, i dag næsten glemmt.

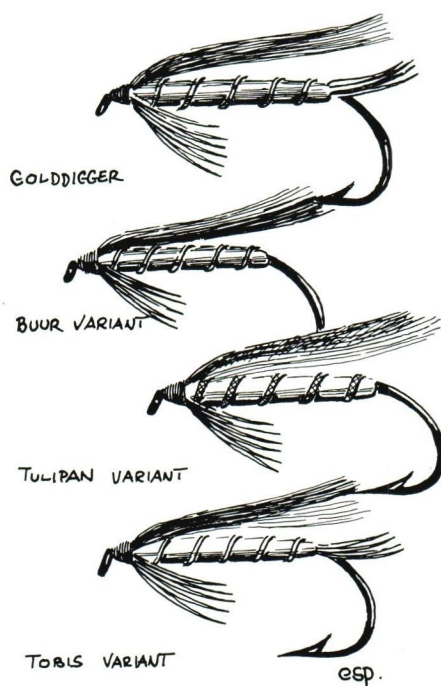
Lystfiskeren har siden altid haft langskaftede på repertoire, både i mags- og uvejr.

Indianflugor?

Selvom langskaftede fluer lige netop er 100 år, er de stadig stedbørn i mange fluesamlinger – måske fordi de er for ligetil sammen lignet med de finurlige konstruktioner, der er så smukke og svære at binde, at man knap nok nænner at fiske med dem.

Det var sandsynligvis amerikaneren Theodore Gordon, der indførte fluefiskeriet i "Guds eget land", som opfandt typen, mens han korresponderede ivrigt med d'herrer Halford og Skues og altså ind imellem gik meget på tværs af deres forestillinger. Nogle kilder vil vide, at den langskaftede flue er af indiansk oprindelse – og indianske med lange fjerprydelser, var de første eksemplarer. I 1902 bandt en anden amerikaner, Herbert L Welch de første egentlige yngelimitationer på langskaftede kroge. Han var ophavsmand til bl a Black Ghost.

Streamers (egentlig: vimpler) hed de første langskaftede, fordi deres vinger af hacklepoints svajede og drejede så forførerisk i strømmen – når de ikke i stedet vikled sig omkring krogbøjningen. Det kan vel være rimeligt i dag at fastholde betegnelsen streamer om flue med hacklepointvinger, mens de øvrige med bucktail,

egernhale etc så passende kan kaldes hårvingefluer. Også disse er af amerikansk oprindelse fra begyndelsen af dette århundrede, men først efter Anden Verdenskrig begynder de alvorligt at slå igennem i Europa, som ikke var meget for at lære fluefiskeri af amerikanerne.

I Danmark blev streamer- og hårvingefluer indført af Paul Wellendorf, der med sine bøger blev en hel fiskergenerations læremester. Han bandt de første som ophængere til hav- og kystfiskeri, men opdagede snart, at de i mindre udgaver for enden af et flueforfang kunne narre snu bækerredder, der ellers har set det hele, og forsigtige havørredder, der efter nogen tid i åen slet ikke gider underholde nok så håbefulde fiskere.

Wellendorfs langskaftede blev berømte og glemt, og først med put & take-fiskeriet og kystfiskeriets opblomstring i begyndelsen af 1970'erne kom langskaftede fluer igen til ære og værdighed. Bæk- og havørred i åen ansågs dog forsat for alt for velopdragne til at gå på den slags tant.

Slanka flugor

Lystfiskeren har brugt den med flid i danske åer og ved en enkelt lejlighed i en norsk elv, hvor de heggeli-fanatiske med stor undren iagttog de særeskabninger og den gale dansker, der troede, han kunne fange fisk på den slags.

Der er to "hemmeligheder" i fiskeriet med langskaftede fluer. For det første skal de klædes forholdsvis slankt for at virke "levende" i vandet, og for det andet skal de fiskes på tynde forfangsspids, 0,25 mm er passende, også for at sikre, at fluerne kan svaje og lokke i strømmen. De fiskes bedst på flydende eller sinktip-line, således at fiskeren har kontrol med fluen under hele drevet, og under egen bred kan de med fordel nøkkes frem og tilbage inden et nyt kast.

Paul Wellendorf opfandt sine fluer i midten af 1950'erne, og med en enkelt undtagelse bandt han dem som streamers. Efter lystfiskerens erfaring fanger de bedre som hårvingefluer – derfor benævnes variant efter flue-navnene. Det synes ikke at have gjort fluerne ringere – tværtimod. Og en blank eller mere afdæmpet er ofte lystfiskerens første valg ved åen fra tidligt forår til sæsonens slutning.

Normalt bindes fluerne på krog størrelse 8, 3 × long, men en del mindre eksemplarer kan med fordel indlemmes i samlingen til lyse dage med lav vandstand.

Wellendorf gjorde ikke meget ud af navnene – to af dem er døbt efter og måske i det, der var nærmest ved hånden, det gode Randersøl af mærkerne, Thor og Buur. De er i mere end een forstand god medicin og trøst på en fiskedag.

Golddigger

Hale: orange fjerstråler.

Krop: Guldtinsel.

Rib: oval guld.

Hackle: orange hane.

Vinge: rødbrun egerhale

Buur Variant

Krop: guldtinsel.

Rib: oval guld.

Hackle: scarlet hane.

Vinge: scarlet kalvehale over sort.

Tulipan Variant

Krop: sølvtinsel.

Rib: flad embossed guldtinsel.

Hackle: scarlet hane.

Vinge: rød kalvehale over gul.

Tobis Variant

Hale: scarlet fjerstråler.

Krop: sølvtinsel.

Rib: oval sølv.

Hackle: scarlet.

Vinge: grøn kalvehale over hvid.

Thor Variant

Krop: sølvtinsel.

Rib: oval sølv.

Hackle: sort hane.

Vinge: sort egerhale, derover et bundt (5–6) stråler fra påfuglens sværdfjer.

NYTT PÅ MARKNADEN

Redaktör
Bengt
Öste

Österrikiska neoprenvadare

Från FiN:s flitigaste vadartestare, den i Mörrumsån ideligen kringpromenerande Erik Erlandsson, har vi fått denna rapport, inför vårfisket:

Bland de neoprenvadare som kommit de senaste åren finns ett par intressanta byxor från Österrike – Camaro heter företaget. Camaros vadare har funnits sju-åtta år på den tyska marknaden, men först nu på allvar introducerats i Sverige, av Fiskebörsen i Mörrum. Priset är cirka 1990 SEK.

Vadarna är av 5 mm neopren, har

Camaros neoprenvadare, med pålimmade stövlar och mycket slitstarka filtsulor.

normal skärning och pålimmade stövlar med tjock filtsula. Invändigt är de försedda med en textilyta, vilket gör vadarna lätta att ta på och av, speciellt under varma dagar då det kan bildas en del kondens. Utvändigt är neoprenen oklädd, vilket har den fördelen att ett hål blir lätt att laga, men nackdelen att slitaget blir större. I grenen är emellertid byxorna klädda med textil även utvändigt.

Camaro-byxornas material är, till skillnad från en del andra neoprener, mycket mjukt och böjligt, vilket gör att de är mycket behagliga att röra sig i. Hängslena, med kardborreläs, kunde vara bredare men fungerar bra.

Byxorna är svarta till färgen och mycket varma, vilket är ovärderligt under vårfisket eller kustfiske vintertid. Sommartid bör man självfallet välja ett annat material i vadarna – annars dryer fiskaren av svett vid varje aldrig så kort förflyttning.

För det riktigt djupa vadandet var testbyxorna något korta (eller testaren något för lång) – det fattades 5–6 cm till armhålorna. Men enligt Fiskebörsen kommer Camaro-vadarna inför vårsäsongen 1987 att finnas i flera olika längder. Den som så önskar kan också få byxorna måttbeställda, för en merkostnad på någon hundralapp.

Under de tre månader jag testade byxorna kunde jag bara konstatera en svaghet i hållbarheten: på stövlarnas framsida bildades ett veck, vid brytningen mellan stövelns tunga och skaft. Detta veck kan, misstänker jag, så småningom skära genom materialet och börja läcka. Tillverkaren har uppmärksammat på detta, och har lovat ändra stövlarna inför 1987 års säsong.

För övrigt har vadarna ett års garanti.

Filtsulorna överraskade genom sin greppssäkerhet och hållbarhet – efter de tre månaderna hade de knappt slitits alls. Däremot lossnade de något i limningen, på ena foten i tån och på

den andra i hälen. Men sådant är i det närmaste ofrånkomligt med sulor som limmas på en stövel. Från och med 1987 års säsong kommer lösa sulor och lim att finnas hos återförsäljarna.

Mitt helhetsintryck blir därmed: Camaro är varma, behagliga vadare, lätta att röra sig i, slitstarka (med undantag för stöveln) men något korta för långa djupvadare. Men med de ändringar som utlovats är Camaro ett mycket attraktivt alternativ.

Erik Erlandsson

Lättviktare från Adexa

Adexas "Bi-Elastic" lättviktstvadvare och vadarstövlar till plånboksvänliga priser.

Varma sommandagar, skrev Erik Erlandsson, bör man välja ett par tunna vadare för att undvika svettbad. Adexa presenterar inför 1987 års säsong ett par sådana vadare – och ett par vadarstövlar av samma material – till ett mycket plånboksvänligt pris: cirka 580 SEK för vadarna, och 390 för vadarstövlarna.

Nyheterna heter Bi-Elastic, och de är gjorda i ett mycket tunt, galonaktigt material. Utsidan är grön och har en glatt struktur, medan insidan består av en vit, fuktabsorberande beläggning. Sulorna är inte filtklädda, men kraftigt mönstrade.

Bi-Elastic kan vara ett alternativ till de amerikanska, avsevärt mycket dyrare lättviktstvadvarna – som dessutom kräver vadarkängor. Bra sådana bru-

forts på nästa uppslag

Titta efter
den här dekalen!

HÄR KAN DU KÖPA
FLUGFISKE i Norden

Följande välsorterade red-
skapshandlare säljer
FLUGFISKE I NORDEN
i lösnummer:

Boden

Lasses Fiskeimport, Kungsg. 36

Bräcke

Rickards Sport

Göteborg

Strömvalls, Ö:a Larmgatan 16
EL-GE Sportfiske, Gustav Dahléngatan
13

Halmstad

Wittlock Sportfiske, Hvitfeldtgat 17 B

Helsingborg

Scandinavian Sportsmen, Drottninggatan
60

Kalmar

Vapencentralen AB

Karlstad

Vidars Fiske, Kvarnbergsg. 44

Kristianstad

Scandinavian Sportsmen,
Hovslagareg 1 A

Kristinehamn

Fiske & Hobbyhörnan, Spelmansg. 16

Lund

Sportfiskehuset,
S:a Esplanaden 20

Malmö

Fiske & Fiskar, Köpenhamnsv. 7
Fluga & Flöte, Fersens väg 16
Wobbler sportfiske, Tessins väg 6

Mörrum

Fiskebörsen

Smedjebacken

Claeson Cykel o Sport, Risgatan 2

Skövde

Christas Cykel o Sportfiske, Trädgårdsga-
tan 7

Stockholm

Karpens, Vallhallavägen 46
Royal Coachman, Kungsholmsg. 12
Utters, Kommendörsgatan 11

Strömsnäsbruk

Skandinaviskt Sportfiske Center,
Glasbruksvägen, Luhrpasset

Sölvesborg

Fiskehörnan, V. Storgatan 21

Tidaholm

Fiskelyckan, Barkvägen 4

Umeå

Blixtsport, Storgatan 87

Uppsala

Malens Sportfiske, St. Olofsg. 37
Husbergs, Svartbäcksg. 19

Valbo

Valbo Vapen AB, Valbov. 249

Vetlanda

Vetlanda Vapen & Fiske

Västerås

Sportfiskar'n, Klockartorpsg. 28

Örebro

Östlunds Sportaffär, Stortorget 11

Östersund

Fiskeservice, Zätagränd 9

Danmark

Glente Kiosken, Glentevej 1, Randers
Jagt & Fiskerimagasinet, Vester Voldgade
10, Köpenhamn

Jock Scott, Silkeborgv 162, Århus C
Lillebælt Sport, Nørrebrogade 52, Frederi-
cia

Sport-Dres, Fredriksundsvej 20, Köpen-
hamn NV

Norge

Finn de Langes, Vaskerelovmuget 18,
Bergen

NOR Sport A/S, Trondheim

Västtyskland

Fly Fishing Brinkhoff,
Engersche Str. 74, Bielefeld
Eduard Kettner, Krebsgasse 5, Köln

Artist, det enda muffade moderna grafitspöet

"Artist Fly" grafrit. Ett nytänkande av
flugspön.

Varje klinga är individuellt muffad mot
ovalitet. När det gäller rena grafritspön
så har "Artist Fly" egenskaper som Du
inte hittar hos några andra spön.

7'6"	kl. 3-4	Pris 1.210.-
8'	kl. 4-5	Pris 1.305.-
8'6"	kl. 5-6	Pris 1.415.-
9'	kl. 5-6	Pris 1.530.-
9'	kl. 6-7	Pris 1.590.-
10'	kl. 6-7-8	Pris 1.715.-
10'	kl. 8-9-10	Pris 1.730.-
10'	kl. 4-5-6	Pris 1.875.-
10'6"	kl. 6-7-8	Pris 2.010.-
11'	kl. 5-6-7	Pris 2.150.-
12'	kl 9-10	Pris 2.500.-
12'6"	kl. 9-10	Pris 2.730.-
14'	kl. 10-11	Pris 3.240.-
15'	kl. 10-12	Pris 3.450.-
16'	kl. 10-12	Pris 3.650.-

OBS. Lev.-tid 2-4 veckor.

På samtliga Artist-spön kan kunden
få förändringar på handtagsform och
rullfästen enligt egna önskemål utan
extra kostnad.

till en rimlig kostnad

Vi startar det nya året med att erbjuda
flera godbitar på spöbyggarfronten
så långt lagret räcker till specialpriser.

Fibatube glasfiber.

9'	kl. 8	Kompl. byggsats	Pris 435.-
9'6"	kl.9-10	" "	Pris 444.-
9'3"	kl 7-8	" "	Pris 454

Lamiglas glasfiber

7'6"	kl. 5	Kompl. byggsats	Pris 350.-
8'	kl. 6	" "	Pris 400.-
8'6"	kl. 7	" "	Pris 415.-

Kunnan 96% kolfiber

8'6"	kl. 6-7	Kompl. byggsats	Pris 350.-
------	---------	-----------------	------------

USA keps med RB-märke

finns i grått och grön o. vit Pris 40.-

Katalog nr 2: Spön och Spöbyggnad
88 sidor fullspäckt med allt om spö-
byggnad och spön.

Pris 10.-

Katalog nr 3: Flugfiske o. Flugbindning
95 sidor flugbindning, linor, rullar, spön
och massor av tillbehör för flugfiskaren.
Pris 10.-

Katalog nr 4: Vinterfiske

40 sidor med allt i vinterfiske.
Pris 5.-

Bygga spö:

20 sidor om montering av spöklingar
med avståndstabeller m.m.

Pris 5.-

Ovanst. kataloger fås mot frimärken
eller insättning på postgiro
nr 4446359-4.

Skandinavians Sportfiskecenter AB

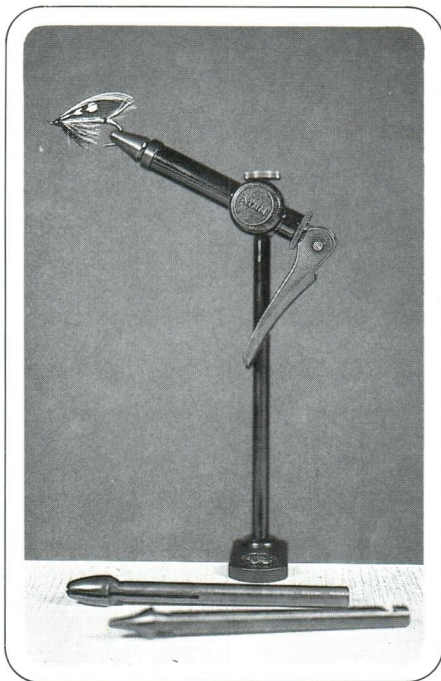
Postorderadress: Box 9, 287 01 Strömsnäsbruk · Besöksadress: Glasbruksvägen LuhrPasset · Ordertel 0433/215 25, 215 26

forts från föreg uppslag
kar, som bekant, vara både svårät-
komliga och dyra. Men nu finns, se
nedan, ett nytt svenskt alternativ.

BÖ

Bind- och byggarnytt

Sportag i Malmö har tagit in ett nytt
bindstöd och en verktygsutrustning,
signerade Roberto Pragioli, Italien,
men speciellt designade för Metz i
USA. Det är prylar av superb kvalitet,
och stödet har tre olika chuckar, för
olika slags krokstorlekar och krokty-
per. Både stöd, chuckar och verktyg
är packade i snygga träskrin, men kan
köpas var för sig. Priset är SEK 800 för
stöd plus chuckar, och lika mycket för
verktygsutrustningen.

Metz' bindstöd, signerat Roberto
Pragioli, Italien.

Men Sportag lanserar också ett an-
nat stöd, Kingfisher President, som
visserligen har bara en chuck – men
den tar alla krokstorlekar och krokty-
per. Det fördelaktiga med detta stöd
är att det konstruerats så att hur man
än roterar chucken, och var man än
låser den, kommer krokskäftet att
vara horisontellt, vilket är en ovärder-
lig fördel för den som binder mycket
flugor på dubbel- eller trekrokar.

Priset på Kingfisher President är
cirka SEK 305.

En ny flugbindarsax, även den kal-
lad President, erbjuds också av Spor-
tag. Den är tillverkad i Solingen i
Västtyskland och håller, som sax,
mycket hög kvalitet. Men det för flug-
bindaren speciellt intressanta är
handtaget, som tillåter att man behål-

ler saxen i handen under hela tiden
flugbindandet pågår. Saxen kostar
cirka SEK 78.

En fjärde Sportag-nyhet för året rik-
tar sig till spöbyggarna. Det är ett spö-
lindstöd, som fästs i en bordskant och
gör det lätt att åstadkomma perfekta
lindningar på alla slags spön – och
därtill en perfekt lackyta. Spölindestä-
det kostar cirka SEK 250.

BÖ.

Långa svarta hår, supervoassa krokar

Bättre sent än aldrig... marknadsnytt-
redaktören trivs inte i säck och aska,
men ibland är det nödvändigt: intres-
santa nyheter i Fly-Dressings katalog,
utgiven redan i våras, har oavsiktligt
undanhållits FiN-läsarna...

Jag skall försöka reparera det, och
kan berätta att Fly-Dressing bl a hem-
fört vad Allan Pettersson kallar "Ar-
gentinsk Bull's Tail" – en sådan inne-
håller rikligt med härligt långa, svarta
hår till tubflugor även av monsterkali-
ber... Allan skriver att de kan bli "bra
nära halvmeter", men medger att
han kanske överdriver litet. Det må
vara hur det vill med den saken, på
den tjursvans han sände mig finns
hår upp till 20 cm, och det räcker väl
för alla mina behov av stora lax- och
havsöringsflugor. En välkommen ny-
het!

I övrigt bjuder katalogen, på sid 35,
på ett par intressanta dubbing-nyhe-
ter, "Fly Float" och "Caddis Pupa
Dubbing" från ett företag som kallas
In the Ring of the Rise – bakom detta
står den för många FiN-läsare beka-
nte Staffan Lindström, en av allt fler
mycket skickliga norska flugbindare.

Fly Float finns i 12 för nordiska för-
hållanden speciellt utvalda färger.
Varje påse kostar SEK 12:–, men den
som köper alla 12 får betala SEK 140:–
och får då även en mycket praktisk
"nyckel" till imitationer av 19 dag-
sländor. Caddis Pupa Dubbing finns i
14 färger – priset är detsamma, SEK
12:– per påse, och dubbingmaterialet
är blandat så att det har en specifik
vikt på 1, så att icke förtyngda imita-
tioner kan fiskas strax under vatten-
ytan.

Ytterligare en Fly-Dressing-nyhet
av stort intresse är de japanska kro-
karna av märket Daiichi, som finns i
två kvaliteter. Den jag provat har varit
den dyrare av de två, som är kemiskt
vässad – och vassare krok har jag ald-
rig hittat! Den finns dels som öring-
krok, i storlekarna 10–16, och som
streamerkrok i storlekarna 6–10. Det
är ypperliga krokar – och även de ke-
miskt vässade är avsevärt mycket bil-

ligare än andra jämförbara: SEK 30:–
för en 100-ask streamerkrokar, 25:–
för 100 öringkrokar.

BÖ.

Svensk gummibottin

En gummibottin med halksäker syntets-
sula har efter två års tester nu
släppts på marknaden. Det är skån-
ska Gladsax Fiske i Simrishamn, som
konstruerat bottinen. Den är tillver-
kad i svart åldersbeständig latex, i en
kvalitet helt utan plastinblandning,
vilket gör att bottinen förblir mjuk och
smidig också vid låga temperaturer,
t ex vid det tidiga vårfisken.

Sulorna är tillverkade av samma
material som används som belägg-
ning på tennisbanor, vilket ger betyd-
ligt högre slitstyrka än den maskinfilt,
som annars vanligen används till filt-
solor. Sulorna är dessutom vulkade
(inte enbart limmade) direkt i gummi-
bottinerna, vilket borgar för bästa
hållfasthet.

Bottinerna är töjbara och tillverkas
därför endast i två storlekar, som pas-
sar skostorlek 39–43 respektive
44–47. De är avsedda att trä utanpå
vadare med vanlig sula för att ge bästa
tänkbara halkskydd. Men de är också
ett lättviktsalternativ vid fjällfiske,
kombinerade med vadare av strump-
modell och ett par vanliga jogging-
skor.

De nya gummibottinerna kostar
cirka 185 kronor och marknads-
förs i Sverige och Danmark av Glad-
sax Fiske, 272 00 Simrishamn, tel
0414/250 75, och i Norge av Anders
Kroken, Romsdalshorn, 6300 Åndals-
nes, tel 07/22 13 78.

Gunnar Johnson

TORRFLUGOR

Bundna med
Metz- el Coloradohackel

**NYMFER
VÅTFLUGOR
STREAMERS
HÅRVINGADE
LAXFLUGOR**

Katalog med provfluga: 10:–

Ronnie Erikssons flugor

Vesslev 24, 802 29 Gävle
tel: 026-18 18 70 (dag),
109737 (kväll)

**NORDFISH
VADARSTÖVEL/BYXA
SNOWBEE**

I slitstark PVC-väv, ett bra komplement till neoprenvadare.

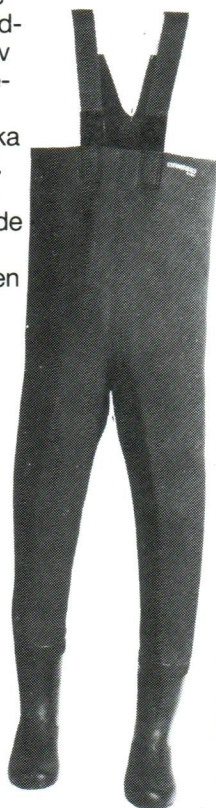
CA PRIS 345:--

NORDFISH NEOPRENVADARE CAMARO

VAR RÄDD OM DIG!
Hur många har inte slarvat med sin klädsel och drabbats av prostata och ledbesvär p g a nedkylning. Nu kan Du fiska 365 dagar om året. Genom sin exakta passform minskar de vattentrycket markant. Byxan ger även viss flytbarhet.

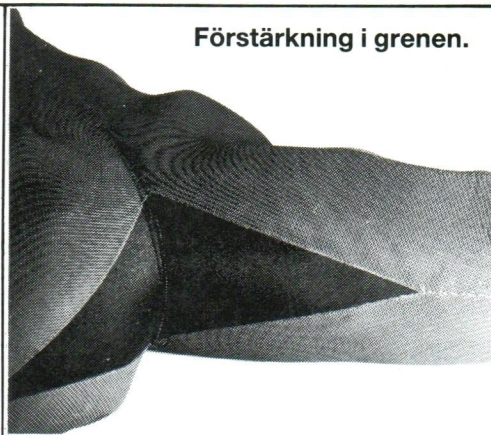
CA PRIS 220:--

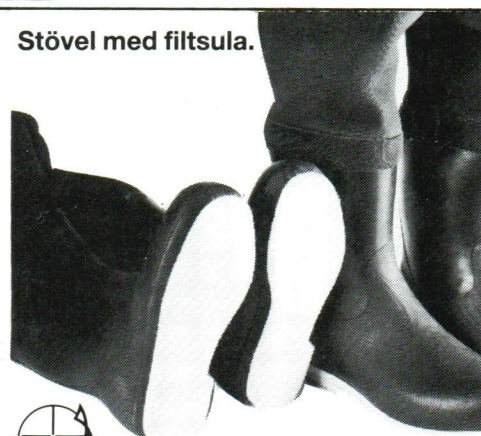
CA PRIS 2.195:--

EN INVESTERING
FÖR FRAMTIDEN.

Förstärkning i grenen.

Stövel med filtsula.

NORDFISH Box 4517 191 04 SOLLENTUNA

Vilka fluglinor väljer du?

Ultimate fluglinor ger dig valfrihet!
Du kanske t o m väljer två eller flera linor för att bättre kunna anpassa ditt fiske – Ultimate ger dig råd till det.

Hög ytfinish och ypperlig sträck- och skjutförmåga är kännetecknande för linorna. Kvaliten prutar vi aldrig på.

Valet är ditt!

ultimate

- Ultimate 75 Longbelly. Ca pris i butik 220:--
- Ultimate 85 Normalflytlina. DT 178:-- WF 199:--
- Ultimate FS Sinktip. DT 178:-- WF 199:--
- Ultimate 140 Sjunklina. DT 178:-- WF 199:--
- Ultimate 160 Snabbsjunkande. DT 199:-- WF 220:--

AGENT
SPORTAG
MALMÖ

KÖP SÄLJ & BYT

Köp, sälj och byt-annonserna är gratis endast för FiN:s prenumeranter. En annons per nummer i mån av utrymme, bestående av högst tre utannonserade artiklar, plus namn och adress får Du gratis. Köp, sälj och byt-marknaden avser endast PRIVAT annonsering. Företag och firmor kan ej annonsera under denna vinjett.

Skicka Ditt annonsmanus (maskinskrivet eller tydligt textat) till Flugfiske i Norden, Box 11062, 250 11 Helsingborg

Selges: Sharpe's impregn cane 13 fot, klass 9-10, 2 topper og transporttube, 1.000 kr. Morten Lund, tlf Norge 076-18 600 kl 8-16, 076-850 53 e kl 16.

Köpes: Sage 16 fot, klass 11-12, laxspö. Peter Erlandsson, tel 0456/133 13.

Sælges: Orvis Cane Midge 7½, 2 topper, AFTM 5. Hardy kolfiber 15'4", AFTM 10. Sue Burgess Diamond, 11', AFTM 6-9. Evt bytte med Orvis kolfiber "Light Salmon. K Gerken, tlf DK 05-39 25 85.

Kjøbes: Jeg betaler meget godt for FiN årg 79-80 inb el løsnr i bra stand, Fiske med nymf av P T Jacobsen samt hittil utkomne Fluebinderbrev er også av stor interesse. Terje Harangen, tlf Norge 034/282 49.

Säljes: Äkta Elver-flugor. Köpes: Gammalt linfett för silkelinor, typ Hardy Cero-lene eller Flötz. Håkan Norling, tel 0758/259 04.

Säljes: Thomas & Thomas 8'5", 5-6 graphite + Orvis CFO III med sinktip + extraspole med sjunklina, pris 3.000 kr eller högstbjudande. Gott skick. Sharpe's Fario 85 "Scottie", 8,5 fot, 5-6, med Rimflyrulle + flytlina. Som nytt. Pris 1.600 kr. Wallop Brook "Midge" 6,6 fot, klass 3-4, anv 1 vecka, plus Ryobi 255 MG + flytlina, 1.200 kr. John Sångberg, tel eft kl 19, 08/94 77 62.

Säljes: 2 st flugrullar Hardy Perfect 3 ½ AFTM 4-5, 600 kr st. 1 st res spole dito 150 kr, 1 st Sage flugrulle 506 AFTM 5-7 nyskick (nypris 1.600 kr). Pris 750 kr. 08-745 52 42 Micke.

Köpes: Orvis 13,6 och 15 fot. Ring Janne, tel 0121/144 28.

Köpes: Bottendelen till splitcane spö, klass 8 eller 9. Gärna från tvåhands eller minst 9'6" enhands. Eddie Lenell, tel 0647/111 22.

Köpes: Gamla Arjon-kataloger köpes eller bytes mot gamla ABU-kataloger. Arjon flugspö i splitcane köpes. Lennart Jons-son, tel 0271/173 70.

Kjøpes: Partridge impregn splitcane 7/2 AFTM 4 ønskes kjøpt. Betales 700-750 kr. Frode Egedius, tlf N-061-757 48.

Säljes: Hørgård laxrulle nästan oanvänd, i originalkartong. Pris: 325 kr. Torbjörn Andersson, tel 018/10 40 27.

Säljes: Orvis 12' bamboo "custom made" med 2 toppar, 3200:-. Edward Quad 8'6" för lina 6-7, 2 toppar, 3300:-. Leonard 13' för lina 7-9, 2 toppar, 3100:-. Tel 08/49 36 15.

Selges: Farlow Sharpe impregn cane 9½ fot, klass 7-8 med fighting but, 900 kr. Ring Stein, tlf Norge - 02-78 31 14.

Säljes: Orvis Salmon 13,6 fot, AFTM 10, 1.450 kr. Hardy Fib kolf, 10 fot, AFTM 8-10, 750 kr. Sharpe Spliced 10 fot, AFTM 7-8, 1.000 kr. Hardy 8,5 fot, AFTM 6 + Marquis 7, tillsammans 650 kr. Hans Olsson, tel 0454/260 27.

Säljes: Lamiglas Grafit G 1296, klass 6, 8 fot, 500 kr. Tel 031/84 10 58.

Binder Du stora, svarta flugor, 2-2½ tuber t ex, eller stora Waddingtons? Då har Du förmodligen haft svårt att skaffa tillräckligt långt hår. Problemet är löst (för en tid framåt i varje fall). Köp våra BULL'S TAIL. De har långa, lagom mjuka, glänsande svarta hår.

Liten med hår från de minsta upp till 5/7 cm. Pris 20-30 kr.
Medium med hår från de minsta upp till 7/9 cm. Pris 30-40 kr.
Stora med hår från de minsta upp till 9/10 cm. Pris 40-60 kr.
X-stor med hår från de minsta upp till 10/15 cm. Pris 60-80 kr.

BOX 2003, S-561 02 HUSKVARNA, SWEDEN, TEL: 036-134197

KUNNAN CLASSIC -87

Det nya instrumentet för dig

I DET SENASTE AV PRODUKTUTVECKLING
KRYSSVÄVD GRAPHITE

SOM GER MINDRE DIAMETER OCH ÖKAD RYGGRAD

8" (240 cm) AFTM 4-5
(825800)

Ett härligt spö för "finlir"
efter harr, öring.
Till detta spö rekommenderar
vi vår nya fluglina
VISION Long Belly
Intermediate AFTM 5.

Fuji SIC-ringar

9" (270 cm) AFTM 5-6
(826900)

Spöt som ger Dig det där
lilla extra som Du söker ef-
ter. Någoting man verkli-
gen kan rekommendera
alla att få uppleva. Rekom-
menderad lina VISION
LB6i.

8 1/2" (255 cm) AFTM 6-7
(827860)

10" (300 cm) AFTM 6-7
(827100)

Allroundspön för mindre rinnande vatten.
Med ypperlig känsla och ryggrad.
Rekommenderad lina VISION LB7i.

Fuji rullfäste

12" (360 cm) AFTM 8-9
(821121)

Ett lätt 2-handsspö
för havsöring och lätt laxfiske.
Lätt och smidigt - även för oss tjejer.
Rekommenderad lina VISION LB9i.

9" (270 cm) AFTM 7-8
(828900)
10 1/2" (315 cm) AFTM 7-8
(828105)

Spöna för lättare havsöringsfiske
på kusten och i rinnande vatten.
Spöna levereras
med 160 mm fightingbutt.
Rekommenderad lina
VISION LB 8i.

14" (420 cm) AFTM 9-10
(821141)

Spöt för Dig som fiskar
både i svenska och norska älvar.
Passar såväl i Mörrum som i Gaula.
Rekommenderad lina VISION LB10i.

15" (450 cm) AFTM 10-11
(821151)

Spöt för det tunga laxfisket.
Med mindre diameter,
med ökad ryggrad och kraft.
Ett spö utöver det mesta.
Rekommenderad lina VISION LB11i.

NORDFISH BOX 4517 191 04 SOLLENTUNA

Tankar på strandkanten

Under den här vinjetten kan kända och okända gästkrönikörer med-
arbeta. Små filosofiska funderingar, arga åthutningar, tankar och ref-
lexioner kring det där med flugfiske – allt är välkommet. Skriv högst 1,5
A4-papper och skicka in till redaktionen.

Införda gästkrönikor belönas med ett signerat konsttryck av Gunnar
Johnson.

De kom i år också!

V arje höst väntar jag vid utloppssocken från sjön... kommer de i år också? De sista, storvuxna, nedströmslekande öringarna. Stora och väldiga brukar de stå ovanför nacken i väntan på att leken ska börja.

Den lilla lekplatsen är endast cirka tio kvadratmeter stor, och efter den kommer en femtio meter lång ström, som utgör uppväxtplats för de små ynglen. Några klarar sig och vandrar sedan upp i sjön för att äta sig stora, och när tiden är inne söker de sig i sin tur ner till nacken för att säkra släktets fortbestånd. Naturens cirkel är åter sluten...

Men hur skör är inte den tråd, som håller allt detta samman. En liten rubbning, och de unika öringarna, med egenskaper som ingen kan ersätta, är förlorade för all framtid. Det gäller inte att rädda de här fiskarna sedda som individer, utan att rädda det de står för. Det unika arvet, som bara finns i just deras gener.

Under årens lopp har nästan alla nedströmslekande öringar försvunnit ur vår fauna. Kraftverk har placerats i utloppen från deras sjöar, och deras lekoandringar har därmed stoppats. Inom några få år är de sedan utslagna.

De här öringarna har just de egenskaper, som flugfiskaren drömmer om. De gör näringsvandringar från sjön till strömmen, och några stannar i ån långt in på sommaren. Då är det inte omöjligt, att under stilla sommarkvällar få dem att stiga till en fluga eller bita i en nymf. En femkilosöring på nymf – det ser kanske de flesta enbart som en dröm. Men det kan bli verklighet. Men då gäller det att rädda spillrorna av de sista nedströmslekande öringarna innan det är för sent.

J ag dröjer mig kvar vid nacken medan skymningen faller. Just när jag tänker resa mig för att gå, lösgör sig två stora öringar från skuggorna under träden vid åkanten. Tillsammans går de ut och ställer sig över grusbotten. Där står de sedan helt stilla. Hjärtat slår snabbare. De kom i år också!

Bengt Petersson

Fotnot:

Bengt Petersson är fiskevårdaren som vikt sitt liv åt öringen i Helige å. Om någon vore värd ett "fiskets nobelpris", så är det han...

Red

Flugfiske

i Norden

Nr 1 feb 1987

Årgång 9

Redaktör:

Gunnar Johnson

Ansvarig utgivare:

Nore Sundin

Layout och grafisk utformning:

Jerry Pettersson

Redaktionskommitté:

Kenneth Boström

Preben Torp Jacobsen

Gunnar Johnson

Jerry Pettersson

Nore Sundin

Bengt Öste

REDAKTION: Gunnar Johnson,
Box 22, 570 20 Bodafors, tel
0380/311 25.

ANNONSER och PRENUMERA-
TIONER (även uteblivna tidningar,
lösnummer etc): Bertil Ekholm Erb,
Box 64, S-291 21 Kristianstad, tel
044/12 26 28.

Prenumerationspris: för 1987 Helår
200:- svenska kronor. Vårt postgi-
ronummer är 10794-6.

Utländska betalningar per check
ska ställas på: Sparbanken Kronan
8169-5, konto nr 713380278-0. Där-
med tillkommer ingen extra debite-
ring för bankavgift.

Payment from abroad by euroche-
que or international money order in
Swedish crowns payable to Flugfis-
ke i Norden, Box 11062, S-250 11
Helsingborg, Sweden.

GLÖM EJ ADRESSÄNDRA NÄR
DU FLYTTAR!

Redaktionen tar gärna emot artik-
lar, reportage och bilder från läsar-
na. För ej beställt material ansvaras
icke.

Eftertryck eller annat mångfaldig-
ande av innehållet i denna tid-
ning, helt eller delvis, är ej tillåtet
enligt lagen om upphovsmanna-
rätt.

Flugfiske i Norden utges av Förlags-
aktiebolaget Flugfiske i Norden, Box
11062, 250 11 Helsingborg. Tidningen
utkommer med sex nummer om året,
fördelade på tre på våren och tre nr på
hösten/förvintern.

Tryckt 1987 hos Abetryck, Helsing-
borg.

ISSN 0349-3849.

Nummer 2 av Flugfiske i Norden
1987 beräknas utkomma i april.

Kingfisher tar för sig!

Nya Kingfisher High Composite ger alla möjlighet att prova P.C.T.

Du känner säkert till våra välkända flugspöserier Kingfisher Black Habit i kolfiber och Kingfisher Long Bow i boron. Båda kända för sina goda kastegenskaper tack vare PCT – "Progressive Compound Taper" – en aktionstyp där kraften i klingan ökar med belastningen. Man ökar alltså både kastlängd och precision.

Nu har vi överfört PCT-aktionen i vår nya High Composite-serie. Och med en unik blandning av 50% kolfiber och 50% glasfiber har vi lyckats få fram en mycket plånboksvänlig serie flugspön – utan att för den skull ge avkall på vare sig finish, kvalitet eller PCT.

Kingfisher tar för sig. PCT åt alla. High Composite, kolfiber eller boron. Ta för dig du också!

Namn	Längd	AFTM	Ca pris
Green Peacock	8,5'	4-5	443:-
Green Drake	9'	5-6	452:-
Green Matuka	10'	6-7	546:-
Green Highlander	14'	10	1120:-

P.C.T.
Progressive Compound Taper

AGENT
SPORTAG
MALMÖ

HARDY

**högst på önskelistan
hos de flesta flugfiskare**

I mer än hundra år har Hardy haft en ledande ställning när det gäller utveckling och tillverkning av högklassig utrustning för flugfiske. Inget annat företag i branschen kan uppvisa motsvarande erfarenhet.

Hardy spön har ständigt utvecklats i takt med att nya material och ny teknologi kommit in i bilden. Kännetecknande för alla dessa spön, oavsett material, har varit förstklassigt arbete och outstanding funktion. De nya graphite carbon-spöna är "kronan på verket". Flera spöserier att välja mellan med "Hardy De Luxe" som top of the line.

Hardy Golden Prince

Ett gott exempel på Hardy's tekniska kunnande. Speciellt konstruerad bromsmekanism inbyggd i centrum av spolen gör rullen mycket kompakt – ett under av mekanisk precision.

Se Hardy hos auktoriserade Hardy-affärer landet runt – för Du vill väl ha det bästa – eller hur?!

Nor[®]mark
Box 74, 782 00 Malung. Telefon 0280/125 65 växel